

โครงการออกแบบหนังสือเรื่อง “เมืองเก่าเล่าใหม่” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย
สำหรับเยาวชนอายุ 19- 25 ปี



วิทยานิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม
พฤษภาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยย่นเรศวร

THE BOOK DESIGN PROJECT ABOUT "REGALLED THE OLD CAPITAL" TO
PROMOTE THE TOURISM FOR YOUTH AGED BETWEEN 19-25 YEARS OLD.



A Thesis Submitted to the Graduate School of Naresuan University
in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts in Innovative Media Design
May 2016

วิจิตรปะนิพนธ์ เรื่อง “โครงการออกแบบหนังสือเรื่อง “เมืองเก่าเล่าใหม่” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย

สำหรับเยาวชนอายุ 19- 25 ปี”

ของนายธนพล นาครประเสริฐ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์)

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์จุมพล เทียมแสงสุวรรณ)

.....กรรมการ

(ดร.दनัย เรียบสกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์วิสิฐ จันมา)

.....กรรมการ

(อาจารย์เสกสรร ญาณปัญญานนท์)

.....กรรมการ

(อาจารย์มยุรี สุกงคนราช)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชวลิต ดวงอุทา)

.....กรรมการ

(อาจารย์วิสิฐ อรุณรัตน์านนท์)

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิรัช สุดสังข์)

หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ อาจารย์จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ ที่ปรึกษาศิลปะนิพนธ์ ที่ได้ดูตสำหรับระยะเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปะนิพนธ์ ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการศิลปะนิพนธ์ อันประกอบไปด้วย อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์กรรมการ ดร.ดนัย เรียบสกุล กรรมการ อาจารย์วิสิษฐ จันมา กรรมการ อาจารย์เสกสรร ญาณปัญญานนท์ กรรมการ อาจารย์มยุรี สุภังคณาช กรรมการ อาจารย์ชวลิต ดวงอุทากรรมการและอาจารย์วิสิษฐ อรุณรัตน์นันทกรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของศิลปะนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ ทำให้ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ คุณตาคุณยาย คุณครูเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำนานพระร่วงเจ้าในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณห้องสมุดของมหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเข้าไปทำวิจัยและเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ น้อง คณะสถาปัตยกรรมมหาลยัณเรศวร ที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแล และเงินทุนบางส่วนสำหรับการทำการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันทั้งจะมีจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการทองเที่ยวในจังหวัดและผู้ทีสนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ธนพล นาคประเสริฐ

ชื่อเรื่อง โครงการออกแบบหนังสือเรื่อง "เมืองเก่าเล่าใหม่" เพื่อส่งเสริม

การท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25ปี

ผู้วิจัย นายธนพล นาคประเสริฐ

กรรมการที่ปรึกษา อาจารย์จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559

คำสำคัญ เมืองเก่าเล่าใหม่

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัยที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันเนื่องจากความสามารถติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยีระหว่างกันได้ และยังเป็น การนำเสนอแบบคนที่รู้จักที่เคยไปได้ นำกลับมาบอกคนสู่อีกที่ ซึ่งแน่นอนว่าข้อมูลที่บอกไปนั้นอาจผิดเพี้ยนไปไม่มากก็น้อยบ้าง ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าข้อมูลสถานที่นั้นมีความเป็นมาอย่างไรบ้างนักท่องเที่ยวรู้จักหรือไม่

ข้อมูลจากการศึกษาว่านักท่องเที่ยวสนใจในจุดไหนมากที่สุด มีการเดินทางมามากที่สุด ชาวต่างชาติที่มาเที่ยวมีความสนใจในจุดใดมากที่สุดและรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลสืบค้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อที่จะทำการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความเกี่ยวกับเรื่องราวที่จะนำเสนอมาทำการออกแบบหนังสือนั้นต้องทำการเสนอกราฟิกที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องนั้นๆ อย่างเช่นพูดถึงเรื่องของถ้ำในภูเขาในหน้าหนังสือนั้นก็จะมีกราฟิกเกี่ยวกับลายของหินในหน้านั้นๆ ให้ออกมาสวยงามและในหน้าหนังสือของเราจะมีรูปภาพประกอบจำเป็นอย่างยี่งที่ต้องออกแบบให้สอดคล้องกันให้ดูกลมกลืนเพื่อไม่ให้ผู้อ่านนั้นเกิดความมีงง

ผลการทดลองที่ได้นักท่องเที่ยวมีความสนใจในตัวสถานที่มากกว่าและไม่รู้จักสถานที่นั้นจริงๆ จำเป็นต้องมีการจัดทำหนังสือเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้ถึงที่มาความสำคัญของสถานที่นั้นให้ได้มากขึ้น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย	4
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ	42
2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย	60
2.4 กรณีศึกษา	65
3 การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ	68
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	69
3.2 ทศนคติผู้คนต่อจังหวัดสุโขทัย	70
3.3 การแก้ปัญหา	71
3.4 ข้อมูลนิทานพื้นบ้าน	72
3.5 MOOD&TONE	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน	78
4.1 การออกแบบ การจัดวางเลย์เอาท์	78
5 บทสรุป	135
5.1 สรุปผลการวิจัย	135
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	136
5.3 ข้อเสนอแนะ.	136
บรรณานุกรม.	139
ภาคผนวก	142
ประวัติผู้วิจัย	145



สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แผนที่ประเทศไทย	4
2 แม่น้ำหวงโห	5
3 อาณาจักรเจี๋ยว	7
4 อาณาจักรเพงาย	8
5 อาณาจักรน่านเจ้า	11
6 อาณาจักรน่านเจ้า	11
7 พระเจ้าฟ้างคราช	14
8 วัดเจดีย์เจ็ดแถว	17
9 งานประเพณีลอยกระทง	17
10 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติรามคำแหง สุโขทัย	18
11 อุทยานแห่งชาติรามคำแหง สุโขทัย	18
12 อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย สุโขทัย	19
13 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย	19
14 เขื่อนศรีดงส์	20
15 วัดศรีชุม	20
16 เตาทุเรียง	21
17 วัดตระพังทอง	21
18 วัดศรีสวาย	22
19 วัดสระศรี	22
20 วัดตระพังเงิน	23
21 เนินปราสาทพระร่วง	23
22 วัดชนะสงคราม	24
23 วัดมหาธาตุ	24
24 พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช	25
25 อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย	25
26 เอกภาพและความกลมกลืน	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
27 สมดุลแบบสมมาตร	43
28 สมดุลแบบสมมาตร	44
29 สมดุลแบบรัศมี	44
30 การจัดวางหน้ากระดาษ	45
31 สิ่งพิมพ์โดยใช้ระบบกริด	47
32 การจัดองค์ประกอบ	49
33 วงจรสี	52
34 โทนสี	53
35 เมืองท่องเที่ยว สุโขทัย	65
36 ความสงบสุขในเมืองกรุง	66
37 โครงการออกแบบนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์	67
38 วิเคราะห์จังหวัดสุโขทัย	68
39 วิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	69
40 วิเคราะห์ทัศนคติผู้คน	70
41 วิเคราะห์การแก้ปัญหา	71
42 วิเคราะห์ข้อมูลนิทานพื้นบ้าน	72
43 โทนไทย	73
44 โทนสมัยใหม่	73
45 ระบบกริด	74
46 ภาพประกอบ	75
47 ภาพประกอบ	76
48 เที้ยวเชียงคาน	76
49 magazine	77
50 เลย์เอาท์หน้าปกแบบ 1	78
51 เลย์เอาท์หน้าปกแบบ 2	79
52 เลย์เอาท์หน้าปกแบบ 3	79

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
53 เลย์เข้าที่หน้าปกแบบ 4	80
54 เลย์เข้าที่หน้าปกแบบ 5	80
55 เลย์เข้าที่หน้าปกแบบ 6	81
56 เลย์เข้าที่หน้าปกแบบ 7	81
57 เลย์เข้าที่หน้าปกแบบสมบูรณ	82
58 เลย์เข้าที่รองปกแบบ 1	82
59 เลย์เข้าที่รองปกแบบ 2	83
60 เลย์เข้าที่รองปกแบบ 3	83
61 เลย์เข้าที่รองปกแบบ 4	84
62 เลย์เข้าที่รองปกแบบ 5	84
63 เลย์เข้าที่รองปกแบบสมบูรณ	85
64 เลย์เข้าที่รองปกหลังแบบสมบูรณ	85
65 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำแบบ 1	86
66 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำแบบ 2	86
67 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำแบบ 3	87
68 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำแบบสมบูรณ	87
69 เอาต์หน้าสารบัญแบบ 1	88
70 เลย์เข้าที่หน้าสารบัญแบบ 2	88
71 เลย์เข้าที่หน้าสารบัญแบบ 3	89
72 เลย์เข้าที่หน้าสารบัญแบบ 4	89
73 เลย์เข้าที่หน้าสารบัญแบบสมบูรณ	90
74 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 1	90
75 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 2	91
76 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 3	91
77 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 4	92
78 เลย์เข้าที่หน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบสมบูรณ	92

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า	
79	ลายเส้นหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 1	93
80	ลายเส้นหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 2	93
81	ลายเส้นหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 3	94
82	ลายเส้นหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 4	94
83	ลายเส้นหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบสมบูรณ	95
84	ลายเส้นหน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 1	95
85	ลายเส้นหน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 2	96
86	ลายเส้นหน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 3	96
87	ลายเส้นหน้าประวัติพระร่วงแบบสมบูรณ	97
88	ลายเส้นหน้าเจดีย์พระร่วง แบบ 1	97
89	ลายเส้นหน้าเจดีย์พระร่วง แบบ 2	98
90	ลายเส้นหน้าเจดีย์พระร่วง แบบ 3	98
91	ลายเส้นหน้าเจดีย์พระร่วงแบบสมบูรณ	99
92	ลายเส้นหน้าขอมดำดินแบบที่ 1	99
93	ลายเส้นหน้าขอมดำดินแบบที่ 2	100
94	ลายเส้นหน้าขอมดำดินแบบที่ 3	100
95	ลายเส้นหน้าขอมดำดินแบบสมบูรณ	101
96	ลายเส้นหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบที่ 1	101
97	ลายเส้นหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบที่ 2	102
98	ลายเส้นหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบที่ 3	102
99	ลายเส้นหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบสมบูรณ	103
100	ลายเส้นหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว่าวแบบ 1	103
101	ลายเส้นหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว่าวแบบ 2	104
102	ลายเส้นหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว่าวแบบสมบูรณ	104
103	ลายเส้นที่กระโปกพระร่วงแบบ 1	105
104	ลายเส้นที่กระโปกพระร่วงแบบ 2	105

สารบัญภาพ-(ต่อ)

ภาพ	หน้า
105 เลย์เข้าที่กระโปงพระร่วงแบบ 3	106
106 เลย์เข้าที่กระโปงพระร่วงแบบสมบูรณ	106
107 เลย์เข้าที่ปลาก้างพระร่วงแบบ 1	107
108 เลย์เข้าที่ปลาก้างพระร่วงแบบ 2	107
109 เลย์เข้าที่ปลาก้างพระร่วงแบบสมบูรณ	108
110 เลย์เข้าที่ไม้แกลั้งซี่พระร่วงแบบ 1	108
111 เลย์เข้าที่ไม้แกลั้งซี่พระร่วงแบบ 2	109
112 เลย์เข้าที่ไม้แกลั้งซี่พระร่วงแบบสมบูรณ	109
113 เลย์เข้าที่พระร่วงกับกวางแบบ 1	110
114 เลย์เข้าที่พระร่วงกับกวางแบบ 2	110
115 เลย์เข้าที่พระร่วงกับกวางแบบสมบูรณ	111
116 เลย์เข้าที่ตำนานบ้านกล้วยแบบ 1	111
117 เลย์เข้าที่ตำนานบ้านกล้วยแบบ 2	112
118 เลย์เข้าที่ตำนานบ้านกล้วยแบบสมบูรณ	112
119 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบที่ 1	113
120 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบที่ 2	113
121 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบที่ 3	114
122 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบสมบูรณ	114
123 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 1	115
124 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 2	115
125 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 3	116
126 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบสมบูรณ	116
127 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบ 1	117
128 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบ 2	117
129 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบ 3	118
130 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบสมบูรณ	118

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า	
131	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบ 1	119
132	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบ 2	119
133	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบ 3	120
134	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบสมบูรณ	120
135	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบ 1	121
136	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบ 2	121
137	เลย์เอ้าท์สมบัติพระร่วงแบบสมบูรณ	122
138	เลย์เอ้าท์ไชกพระร่วงแบบ 1	122
139	เลย์เอ้าท์ไชกพระร่วงแบบ 2	123
140	เลย์เอ้าท์ไชกพระร่วงแบบสมบูรณ	123
141	เลย์เอ้าท์ถ้านารายณ แบบ 1	124
142	เลย์เอ้าท์ถ้านารายณแบบ 2	124
143	เลย์เอ้าท์ถ้านารายณแบบ 3	125
144	เลย์เอ้าท์ถ้านารายณแบบสมบูรณ	125
145	เลย์เอ้าท์พระยาแล่นเรือแบบ 1	126
146	เลย์เอ้าท์พระยาแล่นเรือแบบ 2	126
147	เลย์เอ้าท์พระยาแล่นเรือแบบสมบูรณ	127
148	เลย์เอ้าท์สวนแขวนแบบ 1	127
149	เลย์เอ้าท์สวนแขวนแบบสมบูรณ	128
150	เลย์เอ้าท์วาจาสิทธิแบบ 1	128
151	เลย์เอ้าท์วาจาสิทธิแบบ 2	129
152	เลย์เอ้าท์วาจาสิทธิแบบสมบูรณ	129
153	เลย์เอ้าท์สุภาษิตพระร่วงแบบ 1	130
154	เลย์เอ้าท์สุภาษิตพระร่วงแบบ 2	130
155	เลย์เอ้าท์สุภาษิตพระร่วงแบบ 3	131
156	เลย์เอ้าท์สุภาษิตพระร่วงแบบสมบูรณ	131

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า	
157	เลย์เอาต์แก่งหลวงแบบ 1	132
158	เลย์เอาต์แก่งหลวงแบบ 2	132
159	เลย์เอาต์แก่งหลวงแบบ 3	133
160	เลย์เอาต์แก่งหลวงแบบสมบูรณ	133
161	เลย์เอาต์มะกะโทแบบสมบูรณ	134
162	เลย์เอาต์พระรวงอรุณกุมารแบบสมบูรณ	134
163	การจัดโชว์ผลงานที่ห้างเซ็นทรัลเวิลด์พิษณุโลก	142
164	การแสดงคอนเสิร์ต	142
165	จัดตั้งโชว์ผลงานจริง	142
166	จัดตั้งโชว์ผลงานจริงพร้อมบูธโชว์ผลงาน	143
167	จัดตั้งโชว์ผลงานจริงพร้อมผลงาน	143
168	ภาพบรรยากาศในงาน	143



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้ามากจนทำให้สิ่งต่างๆที่มีมาแต่อดีตรวบรวมหายไปจนถูกลืมไปอย่างสิ้นเชิงทำให้สูญเสียความเป็นตัวตนของตัวเองไปและเกิดวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่ใช่ของตนเองเข้ามาแทนที่โดยสมบูรณ์จึงทำให้วัฒนธรรมเปลี่ยนผู้คนที่ได้รับวัฒนธรรมนั้นก็เปลี่ยนไปด้วยยังมีชาวต่างชาติเข้ามาจะทำให้คนในพื้นที่รับเอาวัฒนธรรมที่มากับชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวด้วยและเผยแพร่วัฒนธรรมของเขาไปพร้อมๆกันอีกด้วยการที่เมืองสุโขทัยยังเป็นเมืองมรดกโลกยิ่งทำให้มีนักท่องเที่ยวหลายเชื้อชาติเข้ามามากมายพร้อมกับสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้ามาด้วยจึงทำให้พื้นที่นั้นๆกลายเป็นถนนที่สามารถวิ่งผ่านเมืองเก่าได้อย่างสบายและสามารถชมเมืองได้พร้อมกับกันนั่งรถเที่ยวชมเมืองเก่าจึงทำให้สิ่งที่มีมาแต่อดีตรวบรวมนั้นค่อยๆหายไปกลับเทคโนโลยีต่างๆที่เข้ามากลับพวกนักท่องเที่ยวต่างชาติมีการสร้างที่พักโรงแรมใกล้ๆสถานที่ที่เป็นเมืองเก่าทำให้สูญเสียพื้นที่ตรงนั้นไปนอกจากนี้การพูดถึงแต่เมืองมรดกโลกทำให้เรื่องของคนในจังหวัดตัวเองที่เป็นลูกหลานคนเมืองเก่าแท้ๆยังเรื้อนลงหายไปถึงตำนานต่างๆที่เกิดขึ้นและมีเรื่องราวสถานที่มากมายที่เป็นตำนานได้สูญหายไป

การใช้หนังสือก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจในการพัฒนาแนวความคิด เพราะหนังสือเป็นเรื่องที่ทุกเพศ ทุกวัย สามารถทำให้เห็นและเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น ซึ่งนอกจากหนังสือจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว หนังสือยังสามารถจดบันทึกเรื่องราวต่างๆไว้ได้นานสามารถเก็บข้อมูลได้ตลอดเวลาทนต่อสภาพอากาศเก็บรักษาได้ดีหนังสือสามารถจดบันทึกเรื่องราวต่างๆได้

หลากหลายไม่ว่าจะเป็น ภาษาการบันทึกภาพวาดก็ดีหนังสือมีบทบาทมากมายสามารถส่งข้อมูลไปในที่ไกลส่งข้อมูลสื่อสารกันระหว่างผู้คนสองคนขึ้นไปเป็นการกระจายข่าวสารหนังสือหนังสือสามารถผลิตได้จากหลากหลายวัสดุสามารถนำมาวิเศษเคลือบใหม่อีกความสนใจของมวลชนที่มีต่อหนังสือได้มีมากขึ้นไปตามความเจริญของสังคมและบ้านเมือง จนมีคำกล่าวกันว่าหนังสือเป็นเครื่องวัดความเจริญของสังคมอย่างหนึ่ง ความสนใจได้แตกแขนงออกไปอย่างกว้างขวาง และสนใจในรายละเอียดลึกลงไปในแต่ละแขนง ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และทำให้เกิดหนังสือประเภทต่างๆ ขึ้นมาก แต่ละประเภทมีกลุ่มบุคคลที่สนใจแตกต่างกันไป ลักษณะการใช้

งาน อายุการใช้งานก็แตกต่างกันไปด้วยวิธีการผลิตหนังสือแต่ละประเภทและวัสดุที่ใช้ผลิตก็ต้องแตกต่างกันออกไป ผู้ผลิตจะต้องหาวิธีการผลิตให้เหมาะสมกับหนังสือแต่ละประเภท

ดังนั้นการที่โครงการออกแบบหนังสือเรื่อง "เมืองเก่าเล่าใหม่" เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25ปีจะให้คนเรานั้นไม่ลืมนวัตกรรมของตัวเองไปเสียควรมีการจัดทำหนังสือที่มีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเล่าตำนานต่างๆที่เคยเกิดขึ้นในสมัยก่อนดังนั้นการจัดทำหนังสือเล่มนี้เพื่อบันทึกเรื่องราวต่างๆในอดีต ประเพณีที่คนให้ความสำคัญน้อยลงและค่อยๆเลือนหายไปให้ผู้คนได้สนใจและอนุรักษ์สืบสานต่อไปและเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการตามรอยประวัติศาสตร์ที่เลือนหายไปอีกด้วย

2.วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสือ
2. เพื่อศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหากการลืมนวัตกรรมตนเอง
3. เพื่อศึกษาและออกแบบหนังสือให้สำหรับเยาวชนอายุ19-25 ปี
4. เพื่อสร้างความรู้เรื่องตำนานพระร่วงและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ใหม่

3.ขอบเขตของงานวิจัย

- 3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
 - กลุ่มเยาวชน19-25ปี
- 3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์
 - ออกแบบหนังสือ จำนวน 60 หน้า

4.วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. สืบค้นข้อมูล
 - แนวทาง
 - ปัญหา
 - วิสัยทัศน์
 - เป้าหมาย
2. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย (เยาวชนอายุ 19-25 ปี)
3. ดูพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย
4. ออกแบบหนังสือ(การจัดวางเลย์เอาท์)
 - ตรวจสอบความถูกต้อง

5. แก้ไขแบบ ภาพ เลเอาท์ เรืองราว
6. จัดทำหนังสือในโปรแกรมคอมพิวเตอร์
7. ทดลอง
 - ทดลองอ่านเอง ทำความเข้าใจ ให้ผู้อื่นตรวจสอบ
8. นำเสนอ
 - เผยแพร่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

วันเดือนปี	รายการ	การส่งงาน
20/08/58	สอบโครงร่าง ครั้งที่ 1	
26/08/58	ปรึกษารายละเอียดผลงาน	พบอาจารย์ที่ปรึกษา
03/09/58	ข้อมูลบทที่ 2	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
10/09/58	ข้อมูลบทที่ 3	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
17/09/58	สอบประเมินผลงานครั้งที่ 1 (กลุ่มย่อย)	
24/09/58	ส่งข้อมูล SKD + ดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
01/10/58	ส่งข้อมูล SKD + ดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
08/10/58	ส่งข้อมูล SKD + ดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
15/10/58	ส่งข้อมูล SKD + ดัชนี	พบอาจารย์ที่ปรึกษา
22/10/58	สอบประเมินผลงานครั้งที่ 2 (กลุ่มย่อย)	
29/10/58	ปรับปรุงแก้ไข SKD และดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
05/11/58	ผลิตงาน SKD และดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
12/11/58	ผลิตงาน SKD และดัชนี	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
19/11/58	ส่งข้อมูลทั้งหมด + วิชาที่ลงทะเบียน	ส่งงานอาจารย์ที่ปรึกษา
26/11/58	สอบประเมินผลงานครั้งที่ 3 (กลุ่มใหญ่)	

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสือ คือ เครื่องหมายใช้ขีดเขียนแทนเสียงหรือคำพูด

ตำนาน คือ เรื่องราวมนานที่เล่ากันสืบ ๆ มา (วิเคราะห์คุณธรรมของกษัตริย์ราชวงศ์พระ

ร่วงจากนิทานและตำนานพื้นบ้านจังหวัดสุโขทัย อัครวิน ถาวรศักดิ์. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551. 172 แผ่น)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการออกแบบหนังสือ การจัดวางองค์ประกอบ รูปภาพ เลเอาท์
2. ทำให้ทราบถึงวัตถุประสงค์หลักในการวิจัยการเรื่องลางหายไปของวัฒนธรรมต่างๆ
3. ทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้ถึงประวัติและตำนานของเมืองเก่าได้มากขึ้น
4. ทำให้เรื่องเล่าต่างๆ ได้อยู่กับคนไทยตลอดไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการออกแบบหนังสือเรื่อง “เมืองเก่าเล่าใหม่” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25ปี ได้ศึกษาแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย

- 1.1 ประวัติศาสตร์จังหวัดสุโขทัย (ประวัติศาสตร์ไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดสุโขทัย, 2554
ประวัติศาสตร์ไทยก่อนสมัยสุโขทัย



(ภาพ 1 แผนที่ประเทศไทย www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

คำว่าไทย เป็นชื่อรวมของชนเผ่ามอญไกล ซึ่งแบ่งแยกออกเป็นหลายสาขา เช่น ไทยอาหม ในแคว้นอัสสัม ไทยใหญ่ ไทยน้อย ไทยไท ในแคว้นตังเกี๋ย อูปลินส์ย ปกติมักเชื่อเพื่อเผ่า รักษันติ และความเป็นอิสระความเจริญของชนชาติไทยนี้ สันนิษฐานว่า มีอายุไร่เรียกกันมากกับความเจริญของ ชาวอียิปต์บาบิโลเนีย และอัสสิ

เรียโบราณ ไทยเป็นชาติที่มีความเจริญมาก่อนจีนและก่อนชาวยุโรป ซึ่งขณะนั้นยังเป็นพวกอนารยชนอยู่ เป็นระยะเวลา ประมาณ ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ ปีมาแล้ว ที่ชนชาติไทยได้เคยมีที่ทำกินเป็นหลักฐาน มีการปกครองเป็นปึกแผ่น และมีระเบียบแบบแผนอยู่ ณ ดินแดนซึ่งเป็นประเทศจีนในปัจจุบันเมื่อประมาณ ๓,๕๐๐ ปี ก่อนพุทธศักราช ชนชาติไทยได้อพยพข้ามเทือกเขาเทียนชาน เดินทางมาจนถึงที่ราบลุ่มอันอุดมสมบูรณ์ บริเวณต้นแม่น้ำฮวงโห และแม่น้ำแยงซีเกียง และได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ บริเวณที่แห่งนั้น แล้วละเลิกอาชีพเลี้ยงสัตว์แต่เดิม เปลี่ยนมาเป็นทำการกสิกรรม ความเจริญก็ยิ่งทวีมากขึ้น มีการปกครองเป็นปึกแผ่น และได้ขยายที่ทำกินออกไปทางทิศตะวันออกตามลำดับ ในขณะที่ชนชาติไทยมีความเป็นปึกแผ่นอยู่ ณ ดินแดนและมีความเจริญดังกล่าว ชนชาติจีนยังคงเป็นพวกเลี้ยงสัตว์ ที่เร่ร่อนพเนจรอยู่ตามแถบทะเลสาบแคสเปียน ต่อมาเมื่อ ประมาณกว่าหนึ่งพันปีที่ไทยอพยพเข้ามาอยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำเรียวร้อยแล้ว ชนชาติจีนจึงได้อพยพเข้ามาอยู่ในลุ่มน้ำดังกล่าวนี้บ้าง และได้พบว่าชนชาติไทยได้ครอบครอง และมีความเจริญอยู่ก่อนแล้ว ในระหว่างระยะเวลานั้น เราเรียกตัวเองว่าฮ่ายลาว หรือพวกมุง ประกอบกันขึ้นเป็นอาณาจักรใหญ่ ถึงสามอาณาจักร ด้วยกันคือ อาณาจักรลุง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือบริเวณต้นแม่น้ำเหลือง (หวงโห)



(ภาพ 2 แม่น้ำหวงโห www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

อาณาจักรปา ตั้งอยู่ทางใต้ลงมาบริเวณพื้นที่ทางเหนือของมณฑลเสฉวน อาณาจักรปาจัดว่าเป็นอาณาจักรที่สำคัญกว่าอาณาจักรอื่น อาณาจักรเจียว ตั้งอยู่ทางตอนกลางของกลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียงทั้งสามอาณาจักรนี้ มีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ประชากรก็เพิ่มมากขึ้น จึงได้แผ่ขยายอาณาเขตออกมาทางทิศ

ตะวันออก โดยมีแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นแกนหลัก จากความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ถิ่นที่อยู่ใหม่ มีอิทธิพลทำให้เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยเดิม ตั้งแต่ครั้งยังทำการเลี้ยงสัตว์ ที่โหดเหี้ยม และชอบรุกราน มาเป็นชนชาติที่มีใจกว้างขวาง รักสงบพอใจความสันติ อันเป็นอุปนิสัยที่เป็นมรดกตกทอดมาถึงไทยรุ่นหลังต่อมาเหตุที่ชนชาติจีนเข้ามารู้จักชนชาติไทยเป็นครั้งแรก เมื่อแหล่งทำมาหากินทางแถบทะเลสาบแคสเปียนเกิดขัดคัดขาดแคลน ทำให้ชนชาติจีนต้องอพยพเคลื่อนย้ายมาทางทิศตะวันออก เมื่อประมาณ ๒,๕๐๐ ปี ก่อนพุทธศักราช ชนชาติจีนได้อพยพข้ามเทือกเขาเทียนชาน ที่ราบสูงโกบี จนมาถึงลุ่มแม่น้ำไหว จึงได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ ที่นั้น และมีความเจริญขึ้นตามลำดับ ปรากฏมีปฐมกษัตริย์ของจีนชื่อ ฟู่อี ได้มีการสืบวงศ์กษัตริย์กันต่อมา แต่ขณะนั้นจีนกับไทยยังไม่รู้จักกัน สว่างมาจนถึงสมัยพระเจ้าอู่ จีนกับไทยจึงได้รู้จักกันครั้งแรก โดยมีสาเหตุมาจากที่พระเจ้าอู่ ได้มีรับสั่งให้มีการสำรวจ พระราชอาณาเขตขึ้น ชาวจีนจึงได้มารู้จักชาวไทย ได้เห็นความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรช้ายลาว จึงยกย่องนับถือถึงกับให้สมญาอาณาจักรช้ายลาวว่า อาณาจักรไต้ ซึ่งมีความหมายว่า อาณาจักรใหญ่ สันนิษฐานว่า เป็นสมัยแรกที่จีนกับไทยได้แลกเปลี่ยนสัมพันธไมตรีต่อกัน อาณาจักรช้ายลาวถูกรุกรานเมื่อประมาณ ๓๙๐ ปี ก่อนพุทธศักราช พวกจีนได้ถูกชนชาติตาดรุกราน พวกตาดได้ล่องเลยเข้ามารุกรานถึงอาณาจักรช้ายลาวด้วย อาณาจักรสูงซึ่งอยู่ทางเหนือ ต้องประสบภัยสงครามอย่างร้ายแรง ในที่สุดก็ต้องทิ้งถิ่นฐานเดิม อพยพลงมาทางนครปา ซึ่งอยู่ทางใต้ ปล่อยให้พวกตาดเข้าครอบครองนครสูง ซึ่งมีอาณาเขตประชิดติดแดนจีน ฝ่ายอาณาจักรจีนในเวลาต่อมาเกิดการจลาจล พวกพระราชบุตรพากันอพยพหนีภัยสงคราม เข้ามาในนครปาเป็นครั้งแรก เมื่ออพยพมาอยู่กันมากเข้า ก็มาเบียดเบียนชนชาติไทยในกวครองซีฟ ชนชาติไทยทนการเบียดเบียนไม่ได้ จึงได้อพยพจากนครปามาหาที่ทำกินใหม่ทางใต้ครั้งใหญ่ เมื่อประมาณ ๕๐ ปี ก่อนพุทธศักราช แต่อาณาจักรช้ายลาวก็ยังคงอยู่จนถึงประมาณ พ.ศ. ๑๗๕ อาณาจักรจีนเกิดมีแคว้นหนึ่ง คือ แคว้นจิน มีอำนาจขึ้นแล้วให้แสนยานุภาพเข้ารุกรานอาณาจักรช้ายลาว นับเป็นครั้งแรกที่ไทยกับจีนได้รบพุ่งกัน ในที่สุดชนชาติไทยก็เสียนครปาให้แก่จีน เมื่อ พ.ศ. ๒๐๕ ผลของสงครามทำให้ชาวนครปาที่ยังตกค้างอยู่ในถิ่นเดิม อพยพเข้ามาหาพวกเดียวกันที่อาณาจักรเงี้ยว ซึ่งขณะนั้นยังเป็นอิสระอยู่ไม่ได้อยู่ในอำนาจของจีน แต่ฝ่ายจีนยังคงรุกรานลงทางใต้สู่

อาณาจักรเงี้ยวต่อไป ในที่สุดชนชาติไทยก็เสียอาณาจักรเงี้ยวให้แก่ พระเจ้าจิ้นซี
ฮ่องเต้ เมื่อปี พ.ศ. ๓๒๘



(ภาพ 3 อาณาจักรเงี้ยว www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

อาณาจักรเพงายตั้งแต่ พ.ศ. ๔๐๐ - ๖๒๑ เมื่ออาณาจักรข้ายลาวถูกรุกรานจาก
จีน ทั้งวิธีรุกเงี้ยว และรุกรานแบบเปิดเผยโดยใช้แสนยานุภาพ จนชนชาติไทยข้าย
ลาวสิ้นอิสรภาพ จึงได้อพยพอีกครั้งใหญ่ แยกย้ายกันไปหลายทิศหลายทาง เพื่อ
หาถิ่นอยู่ใหม่ ได้เข้ามาในแถบลุ่มแม่น้ำสาละวิน ลุ่มแม่น้ำอิรวดี บางพวกก็ไปถึง
แคว้นอัสสัม บางพวกไปยังแคว้นตังเกี๋ย เรียกว่าไทยแกว บางพวกเข้าไปอยู่ที่
แคว้นฮุนหน่า พวกนี้มีจำนวนค่อนข้างมาก ในที่สุดได้ตั้งอาณาจักรขึ้น เมื่อ พ.ศ.
๔๐๐ เรียกว่าอาณาจักรเพงายในสมัยพระเจ้าขุนเมือง ได้มีการบรรจบระหว่างไทย
กับจีน หลายครั้งผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะ สาเหตุที่รบกันเนื่องจากว่า ทาง
อาณาจักรจีน พระเจ้าวู่ตี้ เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และได้จัดสมณทูตให้ไป
สืบสวนพระพุทธศาสนาที่ประเทศอินเดีย—แต่การเดินทางของสมณทูตต้องผ่าน

เข้ามาในอาณาจักรเพงาย พ่อขุนเมืองไม่ไว้ใจจึงขัดขวาง ทำให้กษัตริย์จีนขัด
เคืองจึงส่งกองทัพมารบ ผลที่สุดชาวเพงายต้องพ่ายแพ้ เมื่อ พ.ศ. ๔๕๖ ต่อมา
อาณาจักรจีนเกิดการจลาจล ชาวนครเพงายจึงได้โอกาสแข็งเมือง ตั้งตนเป็น
อิสระ จนถึง พ.ศ. ๖๒๑ ฝ่ายจีนได้รวมกันเป็นปึกแผ่นและมีกำลังเข้มแข็ง ได้ยก
กองทัพมารุกรานไทย สาเหตุของสงครามเนื่องจากพระเจ้ามิ่งตี้ กษัตริย์จีนได้วาง
แผนการขยายอาณาเขต โดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือ โดยได้ส่งสมณทูตไปเผยแผ่
พระพุทธศาสนายังประเทศใกล้เคียง สำหรับนครเพงายนั้น เมื่อพระพุทธศาสนา
แผ่ไปถึงพ่อขุนลิวเมา ซึ่งเป็นหัวหน้าก็เลื่อมใส ชาวนครเพงายโดยทั่วไปก็ยอมรับ

นับถือเป็นศาสนาประจำชาติ ด้วยต่างก็ประจักษ์ในคุณค่าของพระธรรมอันวิเศษ ยอดเยี่ยม นับว่าสมัยนี้เป็นสมัยสำคัญที่พระพุทธศาสนาได้แผ่เข้ามาถึงอาณาจักรไทย คือ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๖๑๒ เมื่อเป็นเช่นนั้นฝ่ายจีนจึงถือว่าไทยต้องเป็นเมืองขึ้นของจีนด้วย จึงได้ส่งขุนนางเข้ามาควบคุมการปกครองนครเพงาย เมื่อทางไทยไม่ยอมจึงเกิดผิดใจกัน ฝ่ายจีนได้กรีฑาทหารใหญ่เข้าโจมตีนครเพงาย นครเพงายจึงเสียอิสรภาพ เมื่อ พ.ศ. ๖๒๑



(ภาพ 4 อาณาจักรเพงายตั้งแต่ พ.ศ. ๔๐๐ - ๖๒๑
www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

อาณาจักรน่านเจ้า (พ.ศ. ๑๑๙๓-๑๘๒๓) หลังจากนครเพงายเสียแก่จีนแล้ว ก็ได้มีการอพยพครั้งใหญ่กันอีกครั้งหนึ่งลงมาทางทิศใต้และทางทิศตะวันตก ส่วนใหญ่มักเข้ามาตั้งอยู่ตามลุ่มแม่น้ำ ในเวลาต่อมาได้เกิดมีเมืองใหญ่ขึ้นถึง ๖ เมือง ทั้ง ๖ เมืองต่างเป็นอิสระแก่กัน ประกอบกับในห้วงเวลานั้นกษัตริย์จีนกำลังเสื่อมโทรม แยกแยกออกเป็นสามก๊ก ก๊กของเล่าปี่ อันมีขงเบ้งเป็นผู้นำ ได้เคยยกมาปราบปรามนครอิสระของไทย ซึ่งมีเบ้งเฮกเป็นหัวหน้าได้สำเร็จ ชาวไทยกลุ่มนี้จึงต้องอพยพหนีภัยจากจีน ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๘๕๐ พวกตาตไตยกกำลังเข้ารุกราน อาณาจักรจีนทางตอนเหนือ เมื่อตีได้แล้วก็ตั้งตนขึ้นเป็นกษัตริย์ทางเหนือมี ปักกิ่งเป็นเมืองหลวง ส่วนอาณาจักรทางใต้ กษัตริย์เชื้อสายจีนก็ครองอยู่ที่เมืองนำกิง ทั้งสองพวกได้รบพุ่งกันเพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ ทำให้เกิดการจลาจลไปทั่วอาณาจักร ผลแห่งการจลาจลครั้งนั้น ทำให้นครอิสระทั้ง ๖ ของไทย คือ ชีล่ง มังเส ล่างกง มุ่งชุย เอี้ยแซ และเพ็งเซียง กลับคืนเป็นเอกราชนครมั่งคั่งนับว่าเป็นนครสำคัญ เป็นนครที่ใหญ่กว่านครอื่นๆ และตั้งอยู่ต่ำกว่านครอื่นๆ จึงมีฐานะมั่นคงกว่านครอื่นๆ ประกอบกับมีกษัตริย์ที่มี

พระปรีชาสามารถ และเข้มแข็ง คือ พระเจ้าสินธุโล พระองค์ได้รวบรวมนครรัฐทั้ง ๖ เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันรวมเรียกว่า อาณาจักรม่งเส หรือ หนองแส จากนั้นพระองค์ได้วางระเบียบการปกครองอาณาจักรอย่างแน่นแฟ้น พระองค์ได้ดำเนินนโยบายผูกมิตรกับจีน เพื่อป้องกันการรุกราน เนื่องจากในระยะนั้นไทยกำลังอยู่ในห้วงเวลาสร้างตัวจนมีอำนาจ เป็นอาณาจักรใหญ่ที่มีอาณาเขตประชิดติดกับจีน ทางฝ่ายจีนเรียกอาณาจักรนี้ว่า อาณาจักรน่านเจ้า แม้ว่าอาณาจักรน่านเจ้าจะสิ้นรัชสมัยพระเจ้าสินธุโลไปแล้วก็ตาม พระราชโอรสของพระองค์ซึ่งสืบราชสมบัติ ต่อมาก็ทรงพระปรีชาสามารถ นั่นคือพระเจ้าฟัลโทะเกะ พระองค์ได้ทำให้อาณาจักรน่านเจ้าเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไปกว่าเดิมอาณาเขตก็กว้างขวางมากขึ้นกว่าเก่า งานชิ้นสำคัญของพระองค์อย่างหนึ่งก็คือ การรวบรวมนครไทยอิสระอันคร่ำครวญเข้าด้วยกัน และการเป็นสัมพันธมิตรกับจีน ในสมัยนี้อาณาจักรน่านเจ้า ทิศเหนือจดมณฑลฮุนหน่า ทิศใต้จดมณฑลยูนนาน ทิศตะวันตกจดทิเบต และพม่า และทิศตะวันออกจดมณฑลกว๋างไส บรรดาอาณาจักรใกล้เคียงต่างพากันหวั่นเกรง และยอมอ่อนน้อมต่ออาณาจักรน่านเจ้าโดยทั่วหน้ากัน พระเจ้าฟัลโทะเกะมีอุปนิสัยเป็นนักรบ จึงโปรดการสงคราม ปรากฏว่าครั้งหนึ่ง พระองค์เสด็จเป็นจอมทัพไปช่วยจีนรบกับชาวอาหรับ ที่มณฑลซินเกียง และพระองค์ได้รับชัยชนะอย่างงดงาม ทางกษัตริย์จีนถึงกับยกย่องให้สมญานามพระองค์ว่า ยูนานฮ่อง พระองค์เป็นกษัตริย์ที่เห็นการณ์ไกล มีนโยบายในการแผ่อาณาเขตที่ฉลาดล้ำลึกยิ่งกว่าใคร ๆ วิธีการของพระองค์คือ ส่งพระราชโอรสให้แยกย้ายกันไปตั้งบ้านเมืองขึ้นใหม่ทางทิศใต้ และทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่บริเวณ หลวงพระบาง ตังเกี๋ย สิบสองปันนา สิบสองจุไทย (เจ้าไทย) หัวพันทั้งห้าทั้งหก กาลต่อมาปรากฏว่าโอรสองค์หนึ่งได้ไปสร้างเมืองชื่อว่า โยนกนคร ขึ้นทางใต้ เมืองต่าง ๆ ของโอรสเหล่านี้ต่างก็เป็นอิสระแก่กัน เมื่อสิ้นสมัยพระเจ้าฟัลโทะเกะ (พ.ศ. ๑๒๘๙) พระเจ้าโทะล่อฝง ผู้เป็นราชโอรสได้ครองราชย์สืบต่อมา และได้ดำเนินนโยบายเป็นไมตรีกับจีนตลอดมา จนถึง พ.ศ. ๑๒๙๓ จึงมีสาเหตุขัดเคืองใจกันขึ้น มูลเหตุเนื่องจากว่าเจ้าเมืองฮุนหน่าได้แสดงความประพฤติดูหมิ่นพระองค์ พระองค์จึงขัดเคืองพระทัย ถึงขั้นยกกองทัพไปตีได้เมืองฮุนหน่า และหัวเมืองใหญ่น้อยอื่น ๆ อีก ๓๒ หัวเมือง แม้ว่าทางฝ่ายจีนจะพยายามโจมตีกลับคืนหลายครั้งก็ไม่สำเร็จ ในที่สุดฝ่ายจีนก็เข็ดขยาดและเลิกรบไปเอง ในขณะที่ไทยทำสงครามกับจีน ไทยก็ได้ทำการผูกมิตรกับทิเบต เพื่อหวังกำลังรบ และเป็นกำบังป้องกันอันตรายจากด้านทิเบตเมื่อสิ้นสมัยพระเจ้าโทะล่อฝง

ราชันดาดา คือ เจ้าอ้ายเมืองสูง (อีเหมาซุน) ได้ขึ้นครองราชย์สืบต่อมา มีเหตุการณ์ใน
ตอนต้นรัชกาล คือ ไทยกับธิเบตเป็นไมตรีกัน และได้รวมกำลังกันไปตีแคว้นเสฉวนของ
จีน แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ ในเวลาต่อมา ธิเบตถูกรุกราน และได้ขอกำลังจากไทยไปช่วย
หลายครั้ง จนฝ่ายไทยไม่พอใจ ประจวบกันในเวลาต่อมา ทางจีนได้แต่งตั้งทูตมาขอเป็น
ไมตรีกับไทย เจ้าอ้ายเมืองสูงจึงคิดที่จะเป็นไมตรีกับจีน เมื่อทางธิเบตทราบระแคะ
ระคายเข้าก็ไม่พอใจ จึงคิดอุบายหักหลังไทย แต่ฝ่ายไทยไหวทันจึงสวมรอยเข้าโจมตี
ธิเบตย่อยยับ ตีได้หัวเมืองธิเบต ๑๖ แห่ง ทำให้ธิเบตเซ็ดขยายฝีมือของไทยนับตั้งแต่
นั้นมาในเวลาต่อมากษัตริย์น่านเจ้าในสมัยหลังอ่อนแอ และไม่มีนิสัยเป็นนักรบ ดัง
ปรากฏในตามบันทึกของฝ่ายจีนว่า ในสมัยที่พระเจ้าฟ้า ขึ้นครองราชย์ เมื่อปี พ.ศ.
๑๔๒๐ นั้น ได้มีพระราชสาส์นไปถึงอาณาจักรจีน ขวนให้เป็นไมตรีกัน ทางฝ่ายจีนก็
ตกลง เพราะยังเกรงในฝีมือ และความเข้มแข็งของไทยอยู่ แต่กระนั้นก็ไม่ละความ
พยายามที่จะหาโอกาสรุกรานอาณาจักรน่านเจ้า ปรากฏว่าพระเจ้าแผ่นดินจีนได้ส่ง
ราชฑิตา นางงฝัว ให้มาอภิเษกสมรสกับพระเจ้าฟ้า เพื่อหาโอกาสรุกเงียบในเวลา
ต่อมา โดยได้พยายามผันแปรชนบทรรมนิยมที่ประเพณีในราชสำนัก ให้มีแบบแผนไป
ทางจีนทีละน้อย ๆ ดังนั้นราชภูรณานเจ้าก็พากันนิยมตาม จนในที่สุด อาณาจักรน่าน
เจ้าก็มีลักษณะคล้ายกับอาณาจักรจีน แม้ว่าสิ้นสมัยพระเจ้าฟ้า กษัตริย์น่านเจ้าองค์
หลัง ๆ ก็คงปฏิบัติตามรอยเดิม ประชาชนชาวจีนก็เข้ามาปะปนอยู่ด้วยมาก แม้
กษัตริย์เองก็มีสายโลหิตจากทางจีนปะปนอยู่ด้วยแทบทุกองค์ จึงก่อให้เกิดความ
เสื่อม ความอ่อนแอขึ้นภายใน มีการแย่งชิงราชสมบัติกันในบางครั้ง จนในที่สุดเกิด
การแตกแยกในอาณาจักรน่านเจ้า ความเสื่อมได้ดำเนินต่อไปตามลำดับ จนถึงปี พ.ศ.

๑๘๒๓ ก็สิ้นสุดลงด้วยการโจมตีของกุบไลข่าน (Kublai Khan) กษัตริย์แห่ง

ราชอาณาจักรจีน อาณาจักรน่านเจ้าก็ถึงกาลแตกดับลงในครั้งนั้น



(ภาพ 5 อาณาจักรน่านเจ้า www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

ความเจริญของอาณาจักรน่านเจ้า ตามบันทึกของจีนโบราณกล่าวไว้ว่า นอกจากน่านเจ้าจะเป็นอาณาจักรใหญ่ที่มีประชากรหนาแน่นแล้ว ยังมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างสูง ทางด้านการปกครองได้จัดแบ่งออกเป็น ๙ กระทรวง คือ กระทรวงว่าการทหาร กระทรวงจัดการสำมะโนครัว กระทรวงราชประเพณี กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงโยธา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกระทรวงการต่างประเทศ มีเจ้าพนักงานสำหรับสอบคัดเลือกผู้เข้ารับราชการ กองทหารก็จัดเป็น หมู่ หมวด กองร้อย กองพัน มีธงประจำกอง ทหารแต่งกายด้วยเสื้อกางเกงทำด้วยหนังสัตว์ สวมหมวกสีแดงมียอด ถือโล่ห์หนังแรด มีหอกหรือขวานเป็นอาวุธ หากใครมีม้าก็เป็นทหารม้า ทรัพย์สินของรัฐมีอยู่ฉางสำหรับเสบียงของหลวง มีโรงม้าหลวง มีการเก็บภาษีอากร มีการแบ่งมณฑลให้นาให้ราษฎรตามส่วน อาชีพทั่วไปของราษฎรคือการเพาะปลูก เมื่อรู้จักปลูกฝ้ายก็มีการทอผ้า นอกจากนั้นก็มีการปลูกทอง



(ภาพ 6 อาณาจักรน่านเจ้า www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

ศาสนาประจำชาติ ส่วนมากนับถือพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน รวมทั้งนับถือศาสนาเดิมที่นับถือบรรพบุรุษ การศึกษา ประชาชาติไทยในสมัยก่อนเจ้ามีภาษาใช้ประจำชาติโดยเฉพาะแล้ว แต่เรื่องของตัวหนังสือเรายังไม่สามารถทราบได้ว่ามีใช้หรือยัง ประชาชาติต่าง ๆ ในแหลมสุวรรณภูมิมาก่อนที่ไทยจะอพยพมาอยู่ชนชาติดั้งเดิม และมีความเจริญน้อยที่สุดก็คือพวก นิโกรอิด (Negroid) ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของ พวกเงาะ เช่น เซม้ง ซาไก (Sakai) ปัจจุบันชนชาติเหล่านี้มีเหลืออยู่น้อยเต็มที แถวปักขังได้ อาจมีเหลืออยู่บ้าง ในเวลาต่อมาชนชาติที่มีอารยธรรมสูงกว่า เช่น มอญ ขอม ละว้า ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานขอม มีถิ่นฐานทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมสุวรรณภูมิ ในบริเวณแม่น้ำโขงตอนใต้ และทะเลสาบเขมร ลาวหรือละว้า มีถิ่นฐานอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นดินแดนตอนกลางระหว่างขอมและมอญมอญ มีถิ่นฐานอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำอิรวดี ทั้งสามชาตินี้มีความละม้ายคล้ายคลึงกันมาก ตั้งแต่รูปร่าง หน้าตา ภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีสันนิษฐานได้ว่า น่าจะเป็นชนชาติเดียวกันมาแต่เดิมอาณาจักรละว้า เมื่อประมาณ พ.ศ. ๗๐๐ ชนชาติละว้าซึ่งเข้าครอบครองถิ่นเจ้าพระยา ได้ตั้งอาณาจักรใหญ่ขึ้นสามอาณาจักรคืออาณาจักรทวารวดี มีอาณาเขตประมาณตั้งแต่ราชบุรี ถึงพิษณุโลก มีนครปฐมเป็นเมืองหลวง อาณาจักรโยนกหรือยาง เป็นอาณาจักรทางเหนือในเขตพื้นที่เชียงราย และเชียงแสน มีเงินยางเป็นเมืองหลวง อาณาจักรโคตรบูรณ มีอาณาเขตตั้งแต่นครราชสีมาถึงอุดรธานี มีนครพนมเป็นเมืองหลวง อารยธรรมที่นำมาเผยแพร่ แหลมสุวรรณภูมิได้เป็นศูนย์กลางการค้าของจีน และอินเดียมาเป็นเวลาช้านาน จนกลายเป็นดินแดนแห่งอารยธรรมผสม ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของบริเวณนี้เป็นเหตุดึงดูดให้ชาวต่างชาติเข้ามาอาศัย และติดต่อค้าขาย นับตั้งแต่ พ.ศ. ๓๐๐ เป็นต้นมา ได้มีชาวอินเดียมาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิเป็นจำนวนมากขึ้นตามลำดับ รวมทั้งพวกที่หนีภัยสงครามทางอินเดียตอนใต้ ซึ่งพระเจ้าอโศกมหาราช กษัตริย์แห่งแคว้นโกศลได้กรีธาทัพไปที่แคว้นกสิงคราฏร์ ชาวพื้นเมืองอินเดียตอนใต้ จึงอพยพเข้ามาอยู่ที่พม่า ตลอดถึงพื้นที่ทั่วไปในแหลมมลายู และอินโดจีน อาศัยที่พวกเหล่านี้มีความเจริญอยู่แล้ว จึงได้นำเอาวิชาความรู้และความเจริญต่าง ๆ มาเผยแพร่ คือ ศาสนาพุทธ พระพุทธศาสนา ซึ่งเหมาะสมในทางอบรมจิตใจ ให้ความสว่างกระจ่างในเรื่อง บาป บุญ คุณ โทษ สันนิษฐานว่า พุทธศาสนาเข้ามาเผยแพร่เป็นครั้งแรกโดย พระโศณะ และพระอุ

ตระ ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดียศาสนาพราหมณ์ มีความเหมาะสมในด้านการปกครอง ซึ่งต้องการความศักดิ์สิทธิ์ และเด็ดขาด ศาสนานี้สอนให้เคารพในเทพเจ้าทั้งสามคือ พระอิศวร พระพรหม และพระนารายณ์นิตศาสตร์ ได้แก่การปกครอง ได้วางแผนการปกครองหัวเมืองตลอดจนการตั้งมณฑลนาม ถวายแก่พระมหากษัตริย์ และตั้งชื่อเมือง อักษรศาสตร์ พวกอินเดียตอนใต้ได้นำเอาตัวอักษรคฤทนต์เข้ามาเผยแพร่ ต่อมาภายหลังได้ดัดแปลงเป็นอักษรขอม และอักษรมอญ พ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้ทรงประดิษฐ์อักษรไทย โดยดัดแปลงจากอักษรขอม เมื่อปี พ.ศ. ๑๘๒๓ ศิลปศาสตร์ ได้แก่ฝีมือในการก่อสร้าง แกะสลัก ก่อพระสถูปเจดีย์ และหล่อพระพุทธรูปการแผ่อำนาจของขอมและพม่าประมาณปี พ.ศ. ๖๐๑ โภจนัญญาซึ่งเป็นชาวอินเดียได้สมรสกับนางพญาขอม และต่อมาได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ ครอบครองดินแดนของนางพญาขอม จัดการปกครองบ้านเมืองด้วยความเรียบร้อย ทำนุบำรุงกิจการทหาร ทำให้ขอมเจริญขึ้นตามลำดับ มีอาณาเขตแผ่ขยายออกไปมากขึ้น ในที่สุดก็ได้ยกกำลังไปตีอาณาจักรโคตรบูรณัม ซึ่งเป็นอาณาจักรที่อยู่ทางเหนือของละว้าไว้ได้แล้วถือโอกาสเข้าตีอาณาจักรทวารวดีต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๖๐๐ กษัตริย์พม่าผู้มีความสามารถองค์หนึ่ง คือ พระเจ้าอินทรมังช่อ ได้ยกกองทัพมาตีอาณาจักรมอญ เมื่อตีอาณาจักรมอญไว้ในอำนาจได้ แล้วก็ยกทัพล่วงเลยเข้ามาตีอาณาจักรทวารวดี และมีอำนาจครอบครองตลอดไปทั้งสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา อำนาจของขอมก็สูญสิ้นไป แต่เมื่อสิ้นสมัยพระเจ้าอินทรมังช่อ อำนาจของพม่าในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ก็พลอยเสื่อมโทรมดับสูญไปด้วย เพราะกษัตริย์พม่าสมัยหลังเสื่อมความสามารถ และมักแย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกัน เปิดโอกาสให้แว่นแคว้นต่าง ๆ ที่เคยเป็นเมืองขึ้น ตั้งตัวเป็นอิสระได้อีก ในระหว่างนี้ พวกไทยจากน่านเจ้า ได้อพยพเข้ามาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิเป็นจำนวนมากขึ้น เมื่อพม่าเสื่อมอำนาจลง คนไทยเหล่านี้ก็เริ่มจัดการปกครองตนเองในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ฝ่ายขอมนั้นเมื่อเห็นพม่าทอดทิ้งแดนละว้าเสียแล้ว ก็หวลกลับมาจัดการปกครองในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาอีกวาระหนึ่ง โดยอ้างสิทธิแห่งการเป็นเจ้าของเดิม อย่างไรก็ตามอำนาจของขอมในเวลานั้นก็ซบเซาลงมากแล้ว แต่เนื่องจากชาวไทยที่อพยพเข้ามาอยู่ยังไม่มีอำนาจเต็มที่ ขอมจึงบังคับให้ชาวไทยส่งส่วยให้ขอม พวกคนไทยที่อยู่ในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนใต้ ไม่กล้าขัดขืน ยอมส่งส่วยให้แก่ขอมโดยดี จึงทำให้ขอมได้ใจและเริ่มขยายอำนาจขึ้นไปทางเหนือ ในการนี้เข้าใจว่าบางครั้งอาจต้องใช้กำลัง

กองทัพเข้าปราบปราม บรรดาเมืองที่ขัดขืนไม่ยอมส่งส่วย ขอมจึงสามารถแผ่อำนาจ
ขึ้นไปจนถึงแคว้นโยนกส่วนแคว้นโยนกนั้น ถือตนว่าไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของขอมมา
ก่อน จึงไม่ยอมส่งส่วยให้ตามที่ขอมบังคับ ขอมจึงใช้กำลังเข้าปราบปรามนครโยนกได้
สำเร็จ พระเจ้าพังคราช กษัตริย์แห่งโยนกลำดับที่ ๔๓ ได้ถูกเนรเทศไปอยู่ที่เมืองเวียง
สีทอง



(ภาพ 7 พระเจ้าพังคราช www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

แคว้นโยนกเชียงแสน (พ.ศ. ๑๖๖๑ - ๑๗๓๑) ดังได้ทราบแล้วว่าโอรสของพระเจ้า ฟ้า
ลือโกะ องค์หนึ่ง ชื่อพระเจ้าสิงหนวัติ ได้มาสร้างเมืองใหม่ขึ้นทางใต้ ชื่อเมืองโยนกนาคร
นคร เมืองดังกล่าวนี้อยู่ในเขตละโว้ หรือในแคว้นโยนก เมื่อประมาณปี พ.ศ.

๑๑๑๑ เป็นเมืองที่สง่างามของย่านนั้น ในเวลาต่อมาก็ได้รวบรวมเมืองที่อ่อนน้อม
ตั้งขึ้นเป็นแคว้น ชื่อโยนกเชียงแสน มีอาณาเขตทางทิศเหนือตลอดสิบสองปันนา ทาง
ใต้จดแคว้นหริภุญชัย มีกษัตริย์สืบเชื้อสายต่อเนื่องกันมา จนถึงสมัยพระเจ้าพังคราช

จึงได้เสียให้แก่ขอมดังกล่าวแล้วอย่างไรก็ตาม พระเจ้าพังคราชตกอับอยู่ไม่นานนักก็

กลับเป็นเอกราชอีกครั้งหนึ่ง ด้วยพระปรีชาสามารถของพระโอรสองค์น้อย คือ พระ
เจ้าพรหม ซึ่งมีอุปนิสัยเป็นนักรบ และมีความกล้าหาญ ได้สร้างสมกำลังผู้คน ฝึกหัด
ทหารจนชำนาญแล้วคิดต่อสู้กับขอม ไม่ยอมส่งส่วยให้ขอม เมื่อขอมยกกองทัพ
มาปราบปราม ก็ตีกองทัพขอมแตกพ่ายกลับไป และยังได้แผ่อาณาเขตเลยเข้ามาใน
ดินแดนขอม ได้ถึงเมืองเซียง และตลอดถึงลานนา ลานช้าง แล้วอัญเชิญพระราช
บิดา กลับไปครองโยนกนาครนครเดิม แล้วเปลี่ยนชื่อเมืองเสียใหม่ว่าชัยบุรี ส่วน
พระองค์เองนั้นลงมาสร้างเมืองใหม่ทางใต้ชื่อเมืองชัยปราการ ให้พระเชษฐา คือ เจ้า
ทุกขิตราชน ดำรงตำแหน่งอุปราช นอกจากนั้นก็สร้างเมืองอื่น ๆ เช่น เมืองชัย

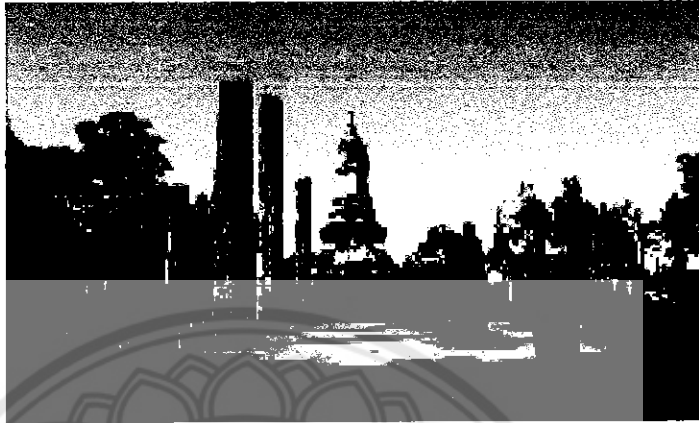
นารายณ์ นครพางคำ ให้เจ้านายองค์อื่น ๆ ปกครอง เมื่อสิ้นรัชสมัยพระเจ้าพังคราช พระเจ้าทุกขิตราช ก็ได้ขึ้นครองเมืองชัยบุรี ส่วนพระเจ้าพรหม และโอรสของพระองค์ก็ได้ครองเมืองชัยปราการต่อมา ในสมัยนั้นขอมกำลังเสื่อมอำนาจ จึงมิได้ยกกำลังมาปราบปราม ฝ่ายไทยนั้น แม้กำลังเป็นฝ่ายได้เปรียบ แต่ก็คงยังไม่มีกำลังมากพอที่จะแผ่ขยาย อาณาเขตลงมาทางใต้ก็ได้ ดังนั้นอาณาเขตของไทยและขอมจึงประชิดกัน อยู่เมื่อสิ้นรัชสมัยพระเจ้าพรหม กษัตริย์องค์ต่อ ๆ มาอ่อนแอและหย่อนความสามารถ ซึ่งมีใช้แต่ที่นครชัยปราการเท่านั้น ความเสื่อมได้เป็นไปอย่างทั่วถึงกัน ยังนครอื่น ๆ เช่น ชัยบุรี ชัยนารายณ์ และนครพางคำ ดังนั้นในปี พ.ศ. ๑๗๓๑ เมื่อมอญกรีฑาทหารใหญ่มารุกรานอาณาจักรขอมได้ชัยชนะแล้ว ก็ล่วงเลยเข้ามารุกรานอาณาจักรไทยเชียงแสน ขณะนั้นโอรสของพระเจ้าพรหม คือ พระเจ้าชัยศิริ ปกครองเมืองชัยปราการ ไม่สามารถต้านทานตีกรมอญได้ จึงจำเป็นต้องเผาเมือง เพื่อมิให้พวกข้าศึกเข้าอาศัย แล้วพากันอพยพลงมาทางใต้ของดินแดนสุวรรณภูมิ จนกระทั่งมาถึงเมืองร้างแห่งหนึ่งในแขวงเมืองกำแพงเพชร ชื่อเมืองแปบ ได้อาศัยอยู่ที่เมืองแปบอยู่ ห้วงระยะเวลาหนึ่ง เห็นว่าชัยภูมิไม่สู้เหมาะ เพราะอยู่ใกล้ขอม จึงได้อพยพลงมาทางใต้จนถึงเมืองนครปฐมจึงได้พักอาศัยอยู่ ณ ที่นั่นส่วนกองทัพมอญ หลังจากรุกรานเมืองชัยปราการแล้ว ก็ได้ยกล่วงเลยตลอดไปตั้งเมืองอื่น ๆ ในแคว้นโยนกเชียงแสน จึงทำให้พระญาติของพระเจ้าชัยศิริ ซึ่งครองเมืองชัยบุรี ต้องอพยพหลบหนีข้าศึกเช่นกัน ปรากฏว่าเมืองชัยบุรีนั้นเกิดน้ำท่วม บรรดาเมืองในแคว้นโยนกต่างก็ถูกทำลายลงหมดแล้ว พวกมอญเห็นว่าหากเข้าไปตั้งอยู่ที่อาจเสียแรง เสียเวลา และทรัพย์สินเงินทองเพื่อที่จะสถาปนาขึ้นมาใหม่ ดังนั้นพวกมอญจึงยกกองทัพกลับ เป็นเหตุให้แคว้นแคว้นนี้ว่างเปล่า ชาวผู้ปกครองอยู่ห้วงระยะเวลาหนึ่ง ในระหว่างที่ฝ่ายไทย กำลังระส่ำระสายอยู่นี้ เป็นโอกาสให้ขอมซึ่งมีราชธานีอุปราชาอยู่ที่เมืองละโว้ ถือสิทธิ์เข้าครองแคว้นโยนก แล้วบังคับให้คนไทยที่ตกค้างอยู่นั้นให้ส่งส่วยให้แก่ขอม ความพินาศของแคว้นโยนกครั้งนี้ ทำให้ชาวไทยต้องอพยพแยกย้ายกันลงมาเป็นสองสายคือ สายของพระเจ้าชัยศิริ อพยพลงมาทางใต้ และได้อาศัยอยู่ชั่วคราวที่เมืองแปบดังกล่าวแล้ว ส่วนสายพวกชัยบุรีได้แยกออกไปทางตะวันออกของสุโขทัย จนมาถึงเมืองนครไทยจึงได้เข้าไปตั้งอยู่ ณ เมืองนั้นด้วยเห็นว่าเป็นเมืองที่มีชัยภูมิเหมาะสม เพราะเป็นเมืองใหญ่ และตั้งอยู่สุดเขตของขอมทางเหนือ ผู้คนในเมืองนั้นส่วนใหญ่ก็เป็นชาวไทย อย่างไรก็ตามในขั้นแรกที่เข้ามาตั้งอยู่นั้น ก็คงต้องยอมขึ้นอยู่กับขอม ซึ่งขณะนั้น

ยังมีอำนาจอยู่ในเวลาต่อมา เมื่อคนไทยอพยพลงมาจากน่านเจ้าเป็นจำนวนมาก ทำให้คนไทยมีกำลังผู้คนมากขึ้น ข้างฝ่ายอาณาจักรลานนาหรือโยนกนั้น เมื่อพระเจ้าชัยศิริทิงเมืองลงมาทางใต้ แล้วยังเป็นเหตุให้ดินแดนแถบนั้นว่างผู้ปกครองอยู่ระยะหนึ่ง แต่ในระยะต่อมาชาวไทยที่ค้างการอพยพ อยู่ในเขตนั้นก็ได้รวมตัวกัน ตั้งเป็นบ้านเมืองขึ้นหลายแห่งตั้งเป็นอิสระแก่กัน บรรดาหัวเมืองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นที่นับว่าสำคัญ มีอยู่สามเมืองด้วยกัน คือ นครเงินยาง อยู่ทางเหนือ นครพะเยา อยู่ตอนกลาง และเมืองทริภุญไชย อยู่ลงมาทางใต้ ส่วนเมืองนครไทยนั้นด้วยเหตุที่ว่าที่ตั้งอยู่ปลายทางการอพยพ และอาศัยที่มีราชวงศ์เชื้อสายโยนกอพยพมาอยู่ที่เมืองนี้ จึงเป็นที่นิยมของชาวไทยมากกว่าพวกอื่น จึงได้รับยกย่องขึ้นเป็นพ่อเมือง ที่ตั้งของเมืองนครไทยนั้นสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเมืองเดียวกันกับเมืองบางยาง ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ มีเมืองขึ้น และเจ้าเมืองมีฐานะเป็นพ่อขุนเมื่อบรรดาชาวไทย เกิดความคิดที่จะสละแตก ของขอมครั้งนี้ บุคคลสำคัญในการนี้ก็คือ พ่อขุนบางกลางท่าว ซึ่งเป็นเจ้าเมืองบางยาง และพ่อขุนผาเมือง เจ้าเมืองราดได้รวมกำลังกันยกขึ้นไปโจมตีขอม จนได้เมืองสุโขทัยอันเป็นเมืองหน้าด่านของขอมไว้ได้ เมื่อปี พ.ศ. ๑๘๐๐ การมีชัยชนะของฝ่ายไทยในครั้งนั้น นับว่าเป็นนิมิตหมายเบื้องต้น แห่งความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทย และเป็นลางร้ายแห่งความเสื่อมโทรมของขอม เพราะนับแต่เวลานั้นเป็นต้นมา ขอมก็เสื่อมอำนาจลงทุกที จนในที่สุดก็สิ้นอำนาจไปจากดินแดนละว้า แต่ยังคงมีอำนาจปกครองเหนือลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนใต้อยู่

(จัดทำ โดย กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร ศาลากลาง จังหวัดสุโขทัย ถนนนิกรเกษม ตำบลธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000 เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2558

www.sukhothai.go.th/history/hist_01.htm)

1.2 สถานที่ท่องเที่ยว การท่องเที่ยว



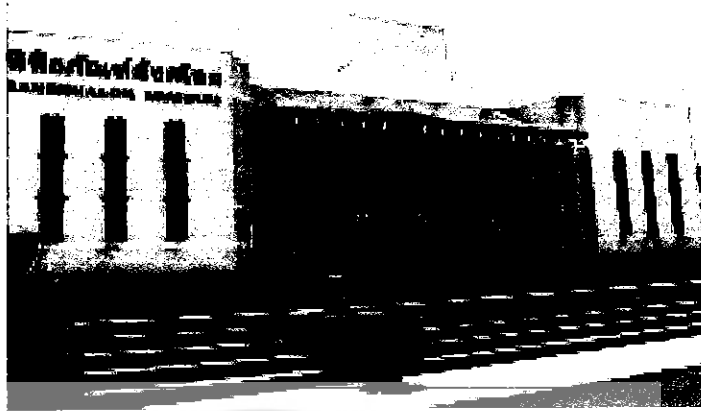
(ภาพ 8 วัดเจดีย์เจ็ดแถว)

วัดเจดีย์เจ็ดแถว อยู่ด้านหน้าวัดช้างล้อม นับว่ามีความสวยงามมากกว่าวัดอื่นในเมืองศรีสัชนาลัย เพราะมีเจดีย์แบบต่าง ๆ กันมากมายที่เป็นศิลปะสุโขทัย



(ภาพ 9 งานประเพณีลอยกระทง)

งานประเพณีลอยกระทง เชื่อกันว่าเป็นงานที่มีขึ้นในสุโขทัยตั้งแต่โบราณ ตามคติความเชื่อว่าเป็นการบูชา และขอขมาพระแม่คงคาเป็นการสะเดาะเคราะห์ และบูชาพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาพร



(ภาพ 10 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง สุโขทัย)

มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า "พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง สุโขทัย" ตั้งขึ้นตามพระนามของพ่อขุนรามคำแหง วิศวกรสมัย



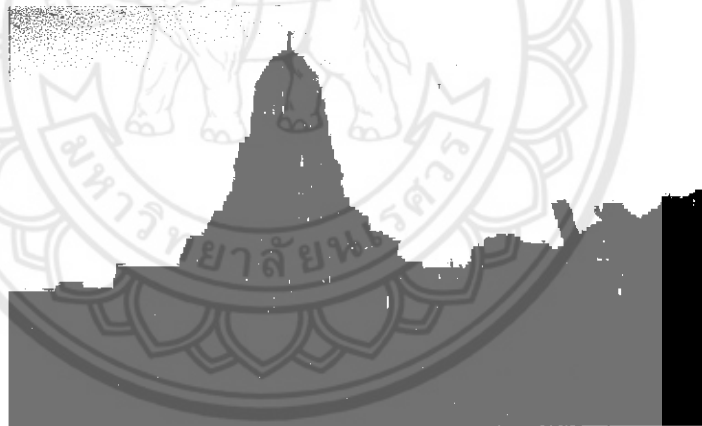
(ภาพ 11 อุทยานแห่งชาติรามคำแหง สุโขทัย)

อุทยานแห่งชาติรามคำแหง เป็นอุทยานแห่งชาติที่พบหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์มากมาย ประกอบด้วยปุษนียวัตถุอันเป็นโบราณสถานสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี



(ภาพ 12 อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย สุโขทัย)

สืบเนื่องจากการที่ "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระราชประสงค์สงวนป่าบริเวณตำบลแม่ลำ อำเภอสรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งในบริเวณนี้ประกอบด้วยป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์



(ภาพ 13 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย)

ก่อนช่วงเวลาที่พ่อขุนศรีอินทราทิตย์จะเป็นกษัตริย์ปกครองสุโขทัยนั้น มีหลักฐานปรากฏในศิลาจารึก ดำเนิน และพงศาวดาร ยืนยัน ถึงการมีเมืองโบราณ 2 เมืองในลุ่มน้ำยมอยู่ก่อนแล้ว



(ภาพ 14 เขื่อนศรีนครินทร์)

ทิศตะวันตกของเมืองมีเทือกเขาประทะกันทอดตัวยาวเป็นฉากหลังซึ่งดงามของเมืองโบราณสุโขทัยนั้น เป็นแหล่งที่อุดมด้วยพืชพรรณไม้ต่างๆ รวมทั้งพืชสมุนไพร



(ภาพ 15 วัดศรีชุม)

วัดศรีชุม ตั้งอยู่ห่างจากวัดพระพายหลวงไปทางทิศตะวันตก 800 เมตร อยู่นอกกำแพงเมืองตรงมุมตะวันตกเฉียงเหนือพอดี สิ่งสำคัญได้แก่ มณฑปที่ประดิษฐาน



(ภาพ 16 เตาทูเรียง)

แหล่งโบราณคดีเครื่องปั้นดินเผาสุโขทัย (เตาทูเรียง) อยู่ใกล้วัดพระพายหลวง บริเวณ
แนวคูเมืองเก่าที่เรียกว่า แม่โจน เตาทูเรียง เป็นต้น



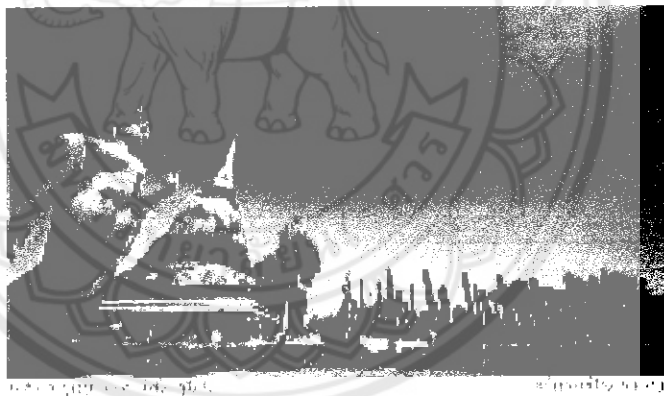
(ภาพ 17 วัดตระพังทอง)

วัดตระพังทอง ตั้งอยู่ทางตะวันออกของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง
ปัจจุบันเป็นโบราณสถานที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนใหม่ วัดตระพังทองเป็นวัดของ
ชุมชนตำบลเมือง



(ภาพ 18 วัดศรีสวาย)

วัดศรีสวายตั้งอยู่ห่างออกไปทางตอนใต้ของวัดมหาธาตุประมาณ 350 เมตร โบราณสถานสำคัญที่ตั้งอยู่ในกำแพงแก้ว ประกอบด้วยปรางค์ 3 องค์ รูปแบบศิลปะลพบุรี ลักษณะ



(ภาพ 19 วัดสระศรี)

วัดสระศรี เป็นวัดที่ตั้งอยู่ในทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัดมหาธาตุ เป็นโบราณสถานสำคัญที่มีความงดงามมากอีกแห่งหนึ่ง เนื่องจากที่ตั้งอยู่กลางสระน้ำที่มีขนาดใหญ่



(ภาพ 20 วัดตระพังเงิน)

วัดตระพังเงิน ตั้งอยู่ทางตะวันตกของวัดมหาธาตุ (คำว่า ตะพัง เป็นภาษาขอม หมายถึง สระน้ำ หรือหนองน้ำ) เป็นโบราณสถานสำคัญ ประกอบด้วยเจดีย์ประธาน วิหาร



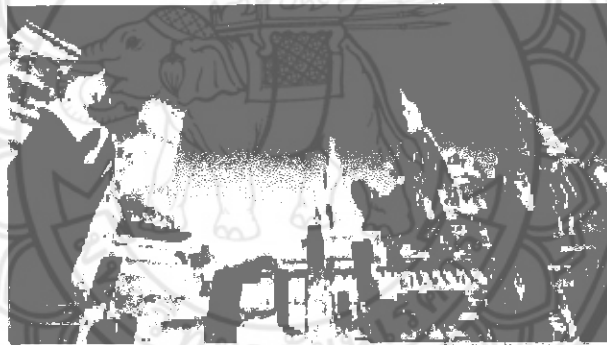
(ภาพ 21 เนินปราสาทพระร่วง)

ทางทิศตะวันออกติดกันกับวัดมหาธาตุ มีโบราณสถานแห่งหนึ่งซึ่งเรียกในปัจจุบัน ว่า เนินปราสาทพระร่วง หรือเขตพระราชวังในสมัยสุโขทัย



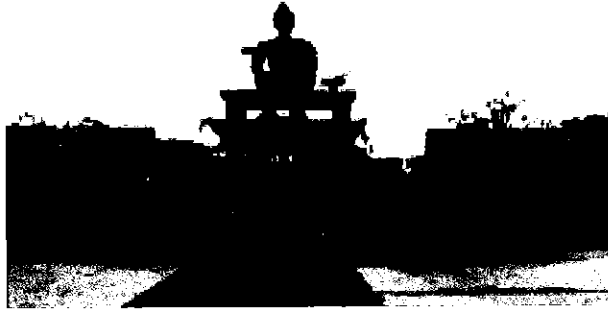
(ภาพ 22 วัดชนะสงคราม)

วัดชนะสงคราม ตั้งอยู่ทางเหนือของวัดมหาธาตุ และอยู่ใกล้กับโบราณสถานซึ่งเรียกว่า ศาลหลักเมืองด้วย วัดนี้เดิมเรียกกันว่าวัดราชบูรณะ



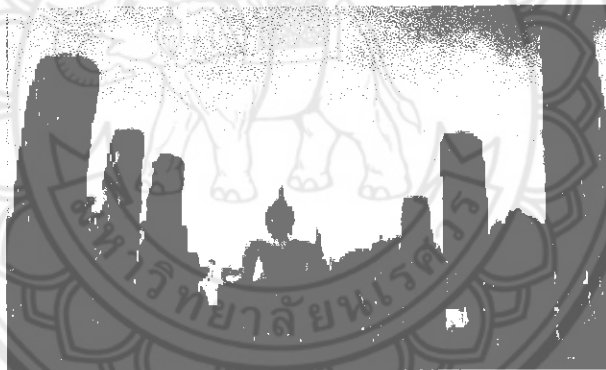
(ภาพ 23 วัดมหาธาตุ)

วัดมหาธาตุ ตั้งอยู่กลางเมือง เป็นวัดใหญ่ และวัดสำคัญของกรุงเทพฯ ประกอบด้วย เจดีย์ประธาน วิหาร มณฑป โบสถ์ และเจดีย์ราย มีพระเจดีย์มหาธาตุทรงดอกบัวตูม



(ภาพ 24 พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช)

พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 ลักษณะพระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เป็นพระบรมรูปหล่อด้วยโลหะทองเหลืองผสมทองแดงรมดำ



(ภาพ 25 อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย)

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เป็นดินแดนแห่งยุคทองที่ยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ไทยในอดีต ที่ยังคงร่องรอยแห่งอารยธรรมอันรุ่งเรือง สถาปัตยกรรมอันงดงามวิจิตรบรรจง และที่สำคัญเป็นแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย(สำนักงานใหญ่ www.thai.tourismthailand.org/home)

1.3 ปกิณกะคดีเรื่องพระร่วง

1.3.1 ขอมดำดิน

นายร่วงพะเนจรหลบหนีพวกทหารขอมอยู่เป็นเวลาหลายปี จนเมื่ออายุครบบวชจึงอุปสมบทเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดในเมืองสุโขทัย ชาวบ้านจึงเรียกกันว่าพระร่วงนับแต่นั้นมา วันหนึ่งนายทหารขอมซึ่งทราบข่าวได้ติดตามมาครั้นถึงวัดที่พระร่วงจำพรรษาอยู่ได้ใช้ฤทธิดำดินลอดกำแพงวัดเข้าไปเห็นพระร่วงกำลังกวาดลานวัดอยู่แต่ไม่รู้จักจึงถามว่า“พระร่วงที่มาจากเมืองละโว้อยู่ที่ไหน” พระร่วงจึงสอบถามจนรู้ว่าเป็นนายทหารขอมที่ตามมาจับตน จึงบอกว่า“เจ้าจงอยู่ที่นี้แหละอย่าไปไหนเลยจะไปตามพระร่วงให้” ด้วยฤทธิวิเศษของพระร่วงร่างของขอมดำดินผู้นั้นก็แข็งกลายเป็นหินติดคาแผ่นดินอยู่ตรงนั้นต่อมาเมื่อเจ้าเมืองสุโขทัยสวรรคตและชาวเมืองรู้ว่าพระร่วงเป็นผู้มีบุญจึงพร้อมใจกันขอให้พระร่วงลาสิกขาบทแล้วอัญเชิญขึ้นเป็นเจ้าเมืองนับตั้งแต่พระร่วงครองราชสมบัติปกครองเมืองสุโขทัย เจริญรุ่งเรืองนับแต่นั้นมา

1.3.2 เจดีย์พระร่วงพระลือ

ณ เมืองศรีสัชนาลัย เจ้าเมืองมีลูกชายชื่อว่าร่วง เมื่อเห็นว่าลูกของตนไม่มีเพื่อนเล่น พ่อจึงไปขอเพื่อนเล่นให้ลูกที่ศาลเทพารักษ์แห่งหนึ่ง รุ่งเช้าปรากฏว่ามีไม้แกะเป็นรูปเด็กวางไว้ที่ศาล ตกกลางคืนพ่อเดือนตกแล้วพ่อของร่วงซึ่งกลับไปศาลอีกครั้งได้ยินเสียงเด็กไม้พูดทักทาย จึงดีใจนำมาเป็นเพื่อนเล่นกับลูก โดยตั้งชื่อให้ว่า ลือต่อมาในวันมาฆบูชา พ่อได้ถามร่วงและลือว่าลูกทั้งสองต้องการจะสร้างอะไรในศาสนาบ้าง ร่วงและลือจึงบอกพ่อว่าจะสร้างเจดีย์ พ่อจึงให้ช่างสร้างเจดีย์ขึ้นสององค์ ซึ่งเจดีย์ของร่วงแต่แรกนั้นสูงกว่าของลือ ลือจึงให้สร้างเจดีย์ของตนสูงกว่าของร่วง ร่วงเห็นเข้าไม่พอใจจึงเตะยอดเจดีย์ของลือหักกระเด็นไปตกที่จังหวัดลพบุรี (กลายเป็นยอดเจดีย์หักในจังหวัดลพบุรี ส่วนเจดีย์ของร่วงกับลือยังอยู่ในจังหวัดสุโขทัย)สถานที่แห่งนี้ตั้งอยู่ในอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย หรือที่ชาวบ้านแถวนั้นเรียกว่าวัดพระปรางค์

1.3.3 กระโปกพระร่วง ตำนานของลับพระร่วง

กระโปกพระร่วง ตำนานของลับพระร่วง พื้นบ้านพรานกระต่าย ที่ไม่ลับพระร่วง เป็นเชื้อสายของพระมหากษัตริย์ชนชั้นปกครองไทยที่มีอำนาจอยู่ในระยะสมัยประวัติศาสตร์ที่เรียกกันว่า "สมัยสุโขทัย" ฐานอำนาจของราชวงศ์พระร่วง ก็คือ ศรีสัชนาลัยสุโขทัย ที่เป็นทั้งศูนย์การปกครองรัฐบาลและที่ประทับของพระบรมวงศานุวงศ์ ความชัดเจนในแง่ความเป็นมาของราชวงศ์นี้ไม่สามารถที่จะชี้ชัดระบุให้แน่นอนลงไปได้ เพราะมีหลักฐานหรือสิ่งที่กล่าวอ้างน้อยมาก พระร่วงในความทรงจำของคนตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนกลางลงมาเป็นไปได้ในลักษณะที่เรียกว่าตำนานแล้ว เพราะเต็มไปด้วยเรื่องราวอภินิหารและความน่ามหัศจรรย์ผนวกไปกับเรื่องราวของบ้านเมืองสถานที่ต่างๆ ในแถบกลุ่มอาณาจักรสุโขทัยเดิม (ได้แก่สุโขทัย ศรีสัชนาลัย พิษณุโลก กำแพงเพชร ปากยม และพระบาง) นำศึกษามากบนเส้นทางพระร่วง ไปบึงสาป (บ่อน้ำพุร้อนพระร่วง) ใกล้กับป่าชุมชน ตำบลท่าไม้ กว่า ห้าร้อยไร่ มีลานกว้าง ขนาดใกล้สนามฟุตบอล มีหลุมอยู่สามหลุม ขนาดย่อมๆ อยู่สามหลุม มีน้ำขังอยู่ชาวบ้านเรียกขานกัน เป็นภาษาสำเนียงพรานกระต่าย ว่า กระโปกพระร่วง มีสำเนียงไพเราะ ฟังแล้วดูดี ไม่หยาบคายอย่างที่ใครๆ คิดกระโปกพระร่วง มีเรื่องเล่าขานเป็นตำนานว่า พระร่วงกษัตริย์แห่งสุโขทัย มาเล่นว้าว ที่บริเวณลานกว้างแห่งนี้ทุกวัน วันหนึ่งวิ่งด้วยความเร็ว ไม่ทันระวัง จึงหกล้ม อวัยวะเพศทางท่าน กระแทกกับลานหิน อย่างจัง ด้วยอภินิหารของพระร่วง ทำให้หิน ที่อวัยวะสำคัญของพระร่วงกระแทก กลายเป็นหลุมขนาดใหญ่พอสมควร และท่านได้สาปว่า ให้มีน้ำขังตลอดปี อย่าได้เหือดแห้ง เพื่อเป็นที่ดื่มของคนและสัตว์ที่ผ่านไปมาบริเวณ ป่าแห่งนี้ ประชาชน ชาวบ้านที่พบเห็น เข้าใจในตำนาน จึงเล่าขานผูกเป็นเรื่องราว ให้ต่อเนื่องกัน กลายเป็นตำนาน ที่เรียกขานกันอย่างไพเราะ เป็นภาษาบ้านๆ ว่า กระโปกพระร่วง ซึ่งนับว่าเป็นภาษาไทยอีกคำที่คนไทยพากันว่าหยาบคายที่จริงแล้วน่าฟังและเห็นภาพพจน์ที่ชัดเจนกว่าอย่างอื่น เมื่อท่านมองภาพที่เห็น ท่านได้ใช้วิจารณญาณว่า หลุมไหนคือส่วนไหนของ ของลับที่ไม่ลับ ของพระร่วง เมื่อจินตนาการบรรเจิด ความสุขก็จะกลับมา อีกครั้ง ชาวบ้านเมื่อไป ปากกลับมาเมื่อใกล้ถึงหมู่บ้าน ได้พากันนำน้ำที่เหลือ จากการเดินป่า มาเทไว้ในหลุมทั้งสาม เป็นความค่านิยมสืบมา จนปัจจุบัน เราได้ยืมตำนานนี้มาช้านานแล้ว ตั้งแต่คราวสำรวจถนนพระร่วงเมื่อ สิบกว่าปีที่แล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้พบ คราวนี้ ถือว่าเป็นบุญตาจริงๆ การเล่าของลุงจ๋า มถีนิก เรื่องกระโปกพระร่วง มีสีสันอย่างมาก สำเนียงอันไพเราะกับภาษาพื้นถิ่นประกอบกับเสียงที่ดังฟังชัด ของท่าน ทำให้ ผู้รับฟังทุกคน ยิ้มอย่างมีความสุข อารมณ์ขันของชาวพรานกระต่าย

ความสับสนของคนพื้นถิ่นเป็นวัฒนธรรมคู่กับคนไทยมาช้านาน นิทานพื้นบ้านเกือบทุกเรื่องจึงเป็นเรื่อง ลักษณะนี้ ท่านนายก องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ คุณชวน แพงมี มัคคุเทศก์คนสำคัญของเรา ท่าน มีความมุ่งมั่น ที่จะสร้างเรื่องราวให้เชื่อมต่อกับ บ่อน้ำพุร้อนพระร่วงเพื่อรังสรรค์จินตนาการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ของพรานกระต่ายต่อไป พรานกระต่าย คือส่วนหนึ่งของเมืองหลวงเก่า ราชธานีสุโขทัย ภาษาและสำเนียง บอกเราว่า ทั้งสองคือพรานกระต่ายกับสุโขทัยคือ อาณาจักรเดียวกัน มาเกือบพันปี พรานกระต่าย คือส่วนหนึ่ง ของเมืองหลวงแห่งแรกของไทย จริงๆ

1.3.4 ปลาแก้งพระร่วง

หลังจากเลิกแข่งว่าว ร่วงกับลือก็เดินทางกลับบ้าน พอดีพบพ่อค้าปลา ร่วงหิวข้าวจึงขอปลามาบึ่งกิน พ่อค้าบอกว่าจะเอาปลาไปเลี้ยง ร่วงว่าขอแต่เนื้อเท่านั้น ส่วนตัวปลาจะเอาไปเลี้ยงก็ตามใจเถิด แล้วเอามีดเหลาโครงว่าวปาดแก้มปลาจนถึงหางทั้งสองข้าง ส่วนหัวกับก้างนั้นโยนลงไปใบบ่อน้ำที่อยู่ใกล้ๆ นั้น พร้อม สั่งให้ปลามีชีวิตขึ้นมา กลายเป็นปลาก้างตามที่เล่ามาในตอนต้น พ่อค้าสอบถามรู้ว่าเป็นผู้มีบุญก็ยกปลาให้กินทั้งหมด ร่วงกินอิ่มแล้วจึงคืนให้พ่อค้าปลาไปหนึ่งกระป๋อง และสั่งว่าเมื่อกลับถึงบ้านค่อยเปิดออกดูจะได้ของดีเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ ครั้นถึงบ้านเมื่อ พ่อค้าปลาเปิดกระป๋องออกดูก็เห็นมีทองคำอยู่เต็มกระป๋อง จึงนำเรื่องนี้ไปบอกกับเพื่อนบ้าน ชาวบ้านจึงต่างออกตามหาร่วงแต่ก็ไม่พบ เป็นปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Kryptopterus bicirrhis* อยู่ในวงศ์ปลาเนื้ออ่อน (Siluridae) มีลักษณะลำตัวเพรียวยาวและแบนข้างมาก ตัวโปร่งใส จนสามารถมองเห็นอวัยวะภายในได้ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าเป็น "ปลาที่ตัวใสที่สุดในโลก" ก็ว่าได้ มีขนาดลำตัว 2-3 นิ้ว อยู่ที่ชากรรไกรบนและล่าง โดยหนวดคู่บนจะยาวกว่าคู่ล่างมาก ครีบหลังมีขนาดเล็กและสั้นมากจนแทบมองไม่เห็น ครีบทวารเป็นแนวยาวจรดโคนหาง หางมีลักษณะเว้าลึก อาศัยอยู่ตามแม่น้ำและลำธารที่มีกระแสน้ำไหลแรงในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ของประเทศ โดยปลาที่พบในแม่น้ำลำคลอง ตัวจะมีสีขุ่นกว่าที่พบในแหล่งน้ำบริเวณเชิงเขา เชื่อว่าสาเหตุเพราะปลาต้องปรับตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเพื่อหลีกเลี่ยงศัตรู ขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ 10 เซนติเมตร พบใหญ่ที่สุดราว 15 เซนติเมตร

1.3.5 ข้าวตอกพระร่วง

ข้าวตอกพระร่วง เชื่อว่าเป็นของสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีไว้บูชา ข้าวตอกพระร่วง ข้าวพระร่วง ตามตำนานผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าสืบต่อกันมาว่า "ในวันใส่บาตรเทโวที่บนลานวัดเขาพระบาทใหญ่ เมื่อพระร่วงฉันทดาหารเสร็จ ข้าวที่เหลือจากกันบาตรท่านได้ไปรยลงบนลานวัดและทรงอธิษฐานว่า"ให้ข้าวตอกดอกไม้นี้กลายเป็น หินชนิดหนึ่ง และมีอายุยั่งยืนนานชั่วลูกชั่วหลาน" ดังนั้น ข้าวตอกพระร่วงที่ชาวบ้านเรียกขานกันจึงหมายถึงหินรูปสี่เหลี่ยมโดยธรรมชาติที่ฝังตัวอยู่ในหินก้อนใหญ่ ส่วนข้าวพระร่วงหรือข้าวกับบาตรพระร่วงนั้นจะมีลักษณะคล้ายเมล็ดข้าวสุกฝังตัวอยู่ในหินสีดำข้าวตอกพระร่วงมีลักษณะเป็นหินก้อนเล็ก ๆ รูป-ทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์คล้ายกับลูกเต๋า มีสีสนิมเหล็กหรือสีน้ำตาลไหม้คล้ำ ๆ มีหลายขนาด แต่จะมีหน้าราบขนาด ๒.๓ ซม. ก้อนเล็ก ๆ จะมีขนาดประมาณครึ่งเซนติเมตรสำหรับก้อนที่ใหญ่ ๆ นั้น หากเราลองทุบ ให้แตกออก ลักษณะที่แตก ออกจากกันนั้นก็ยังคงรูปสี่เหลี่ยมลูกบาศก์เล็ก ๆ อีกเหมือนกัน จะมีเพียงบางก้อนที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมยาว หินเหล่านี้ จะมีปะปนอยู่ทั่วไปพบมากบริเวณเขา พระบาทใหญ่ ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.สุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านธรณีวิทยา ได้ตรวจสอบแล้วสรุปว่า แร่ที่ชาวบ้าน เรียกว่าข้าวตอก พระร่วงนี้ คือ แร่โลหะชนิดหนึ่งที่ชื่อว่า "แร่ไฟไรต์" นั่นเอง อีกชนิดหนึ่งมีลักษณะ คล้ายเม็ดข้าวสารฝังจม ปนอยู่ในหินแร่เหล่านี้ด้วย ชาวบ้าน เรียกว่า ข้าวสารพระร่วง ทั้งสอง ชนิดนี้เป็นที่นิยมกันว่าศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใดมีไว้ถือถือว่าเป็นสิริมงคล มีความสุขความเจริญด้วย โภคทรัพย์ต่าง ๆ นอกจากนั้นยัง นิยมนำมาฝนกับ แผ่นกระเบื้องบดยาหยดน้ำลงไปด้วย-ขณะที่ฝนแล้วนำน้ำนั้นมาทาบริเวณที่ถูกพิษแมลงสัตว์กัดต่อย เป็นต้นว่า ตะขาบ มด แมลงป่อง ก็จะช่วยจากอาการเจ็บปวดอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่ง ชาวบ้านนิยมนำมาดับพิษแมลงเวลาถูกต่อย จะใช้กันอย่าง แพร่หลายด้วยความศรัทธาส่วนคนเฒ่าแก่ที่กินหมากนั้น จะนิยมนำข้าวตอก พระร่วงมาใส่ปนกับสีผึ้งทาปากดลับละหนึ่งถึงสองเม็ด เหตุที่ทำเช่นนี้เพราะเชื่อว่ามีเมตตา มหานิยมดี โดยเฉพาะเม็ดที่ติดกันชาวบ้านเรียกว่า "อมกัน" นิยมกันมากกว่ามีเม็ดตามหานิยมมากยิ่งขึ้น

1.3.6 ไม้แก้งี้พระร่วง

อาจารย์นิต อยู่โพธิ์ อดีตอธิบดีกรมศิลปากรได้เล่าว่า เมื่อเด็ก ๆ เคยเที่ยวป่าเป็นครั้งคราว และได้ตัดเอาไม้ชนิดหนึ่งมาทำด้ามขวาน เป็นไม้เหนียวและ ทนทานดี แต่เวลามือเป็นเหงื่อแล้วจับด้ามขวาน หรือด้ามขวานนั้นถูกน้ำก็เกิดมีกลิ่นเหม็นคล้ายกลิ่นอุจจาระ สอบถามผู้ใหญ่ก็บอกชื่อไม้ชนิดนั้นว่า ไม้ชำระกันพระร่วง และเล่านิยายให้ฟังว่า ครั้งหนึ่ง พระร่วงประพาสป่าเสด็จไปลงพระบังคน เสร็จแล้วทรงหยิบไม้ไผ่ ๆ พระองค์มาชำระแล้วโยนทิ้งไป ไม้นั้นก็เกิดเป็นต้น มีพรรณแพร่หลายมาจนทุกวันนี้ ต่อมาท่านอาจารย์นิต อยู่โพธิ์ได้สอบถามอาจารย์คิด สุวรรณสิทธิ ผู้เชี่ยวชาญกระทรวงเกษตร ท่านได้กรุณาอธิบายว่า ไม้นี้มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า *Celtis cinnamomea* ปัจจุบันเรียกว่า *Celtis timorensis* ชื่อพื้นเมืองในภาคเหนือที่ลำปางเรียกว่า แก้งี้พระร่วง ชื่อพื้นเมืองที่เรียกกันตามภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยไม่ปรากฏว่าเป็น ไม้ชำระกันพระร่วง ชื่อที่ใกล้เคียงคือชื่อทางลำปาง ไม้ชนิดนี้มีทั่วไปตามป่าดิบในประเทศไทย ไม่ค่อยมีมากเหมือนไม้ชนิดอื่น ๆ มีในประเทศอินโดนีเซีย เช่น พม่า (เมียนมาร์) มลายู (มาเลเซีย) ลังกา อินเดีย ลักษณะทั่วไป เส้นใบข้าง 1-2 เส้น ใกล้เคียง เส้นใบย่อยคล้ายขั้วมันไผ่เชื่อม เส้นใบหลัก 3 เส้น กิ่งก้านอ่อนและก้านดอกมีขนละเอียดสีน้ำตาลอมส้ม ดอกสมบูรณ์เพศและผลอยู่ในช่อที่แตกสาขา ยาวถึง 6 เซนติเมตร ก้านดอกยาว 2-3 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงและเกสรตัวผู้ย่อยละ 5 อัน

1.3.7 พระร่วงเล่นว้าว

ในช่วงที่พระร่วงได้ครองราชอยู่ที่กรุงสุโขทัยวันหนึ่งพระองค์คิดถึง นางทองผู้เป็นมเหสีอยู่ที่เมืองพวน จึงได้เสด็จมาหาซึ่งในตอนนั้นนางทองเริ่มตั้งครรรภ์อ่อน ๆ อยากทานมะดัน (ผลไม้ชนิดหนึ่ง) พระร่วงจึงเสด็จไปหามะดันเพื่อ นำมาให้ มเหสีรับประทานในระหว่างทางนึกสนุกอยากเล่นว้าวขึ้นมาขณะนั้น เดินทางมาถึงวัดโพธิ์ (วัดเก่าอยู่ใกล้ ๆ วัดไตรภูมิในปัจจุบัน) จึงได้ไปเอาเชือก เพื่อมาเล่นว้าวและได้แช่พอที่หนองกะโพ (ผล) พอพอเหนียวดีแล้วจึงได้ออกวิ่งเล่นว้าววิ่งไปสะดุดเขาสว่างล้มลงบริเวณใกล้ ๆ โรงพยาบาลพวานกระต่ายในปัจจุบันบริเวณที่ล้มกลายเป็นหนองน้ำ 2 แห่ง จากนั้นได้เก็บดอกโสนที่หนอง

โสนเข็ม ฐึ่สึกเหนียวตัว เลยวักน้ำล้างที่หนองกระหาขึ้นไปเก็บดอกซ่าเหล้ากลายเป็นหนอง ซ่าเหล้าแล้ววิ่งว่าวเรื่อยมาหยุดนั่งเล่นว่าวที่หนองหินบริเวณนั้นยังมีรอยหินที่พระร่วงนั่งซึ่ง ชาวบ้านเรียกว่า “หัวหินกอง” และจาก การที่พระร่วงวิ่งมาไกลพอสมควรจึงเหนื่อยได้ เข้าไปขอน้ำชาวบ้านแถว ๆ หนองหัวว่าวบริเวณนั้นกันดาลน้ำมากประกอบกับไม่รู้ว่าเป็น พระร่วงจึงไม่ยอมให้น้ำ แต่ให้โยนน้ำในบ่อเอง พระร่วงจึงเอาป่อเชือกว่าวมาโพงน้ำแต่ ไม่ได้จึงโกรธมากกระต๊อบเท้าสามที่บริเวณตาน้ำจนตาน้ำตันไปหมดและสาปไม่ให้มีน้ำ ชาวบ้านบริเวณนั้นจึงหาน้ำได้ยากมาก ต้องขุดบ่อลงไปลึกมากจึงจะมีโอกาสได้น้ำ (ใน ปัจจุบันนี้ทางรัฐบาลได้สร้างหน่วยแม่งกักเก็บน้ำไว้และน้ำระบบชลประทานมาช่วยจึง แก้ปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำลงไปได้) และในที่สุดพระร่วงก็ได้วิ่งว่าวมาถึงคลองแห่งหนึ่งซึ่ง มีลูกมะดันมากจึงได้เก็บเอามาเพื่อจะให้นางทองกิน ชาวบ้านเรียกคลองนั้นว่า “คลอง มะดัน” ในเวลาต่อมา

1.3.8 แก่งสักพระร่วง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เมื่อครั้งสุโขทัยเป็นราชธานี ครั้งนี้ “พระร่วง” ดำรงพระยศ เป็นพระมหาอุปราชครองนครศรีธรรมราชในฐานะเมืองลูกหลวงวันหนึ่งได้เสด็จไปประพาส ป่ากับขบวนข้าราชการบริพาร ไล่ล่าสัตว์อย่างสนุกสนานจนเหนื่อยก็ไปพักในต้นไทร ใกล้ริม ธารทันใดนั้นได้มีชาวบ้านมาบอกว่ามีลูกธิดาพญานาคมาเล่นน้ำตรงแก่งหิน พระร่วงก็ สนใจเกิดหลงรักในตัวนางนาคจึงพากลับวงและได้อภิเษกกันจนมีลูก ชื่อว่าพระลบ แต่ ชาวบ้านไม่ยอมรับได้ใส่ความให้กัลลธิดาพญานาคจนต้องหนีกลับเมืองบาดาลไปด้วย ความเสียใจวันหนึ่งพระลบได้ไปอาบน้ำก้นทหารมหาดเล็กที่แม่น้ำยมหน้าพระตำหนัก ขนาดที่ ทุกคนเล่นน้ำกันอย่างเปลี่ยวเปลี่ยวพระร่วงก็เกิดหายตัวไป หาเท่าไรก็ไม่เจออำ มารตจึงไปกราบทูลบอกพระร่วงพระร่วงมีบัญชาให้หาให้จนพบ แต่ก็ไม่พบ สั่งให้เอาไม้ไผ่ ล้ำยาวๆ ขนหาให้ทั่ว แต่ก็ยังไม่พบ พระลบได้หายไปจนบัดนี้ก็ยังไม่มีใครทราบเรื่องราวว่า พระลบหายไปไหน เหลือไว้เพียงเกาะแก่งสวยกกลางแม่น้ำยมเมืองศรีธรรมราช เป็นวังน้ำลึก

ที่คนทั่วไปขนานนามว่า “แก่งสัก”

1.3.9 ตำนานโขกพระร่วง

เล่ากันว่า วันหนึ่งพระร่วงออกเที่ยวป่าทางทิศใต้ของเมือง มาถึงลำธารแห่งหนึ่งมีน้ำไหลผ่านก้อนหิน ก็ที่นี้เหมาะสมแก่การลับดาบ จึงหยุดพักเพื่อจะเอามีด พระขรรค์นะ มาลับกับหิน เมื่อลับเสร็จได้ไปต่อ ที่นี้ก็ไปโดย ลัดเลาะไปตามเชิงเขาจนถึงต้นน้ำเห็นว่าเป็นอ่างน้ำใหญ่ ใหญ่เลย จึงคิดจะเปิดทางให้น้ำไหลไปยังที่นานะ จึงถอดพระขรรค์ออกมาฟันเขานั้นก็แยกเป็นสองตามคำอธิษฐาน ที่นี้ น้ำก็ไหลลงผ่านโขกเขาลงไปเบื้องล่าง เรียกว่าคลองเสาหอ จนถึงทุกวันนี้ สถานที่ที่พระร่วงลงพระขรรค์ก็มีชื่อเรียกว่า โขกพระร่วงลงพระขรรค์

1.3.10 บ้านกล้วยจังหวัดสุโขทัย

ในกาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ตั้งแต่ครั้งก่อนกรุงสุโขทัยจะเป็นราชธานีของไทย มีเด็กชายคนหนึ่งนามว่า “ร่วง” เด็กชายร่วงนั้นมีอิทธิฤทธิ์ จะกล่าวคำใดก็เป็นเช่นนั้นวันหนึ่งเด็กชายร่วงนี้มีอิทธิฤทธิ์ เช่น มีวาจาสิทธิ์ จะกล่าวคำใดก็เป็นเช่นนั้น วันหนึ่งเด็กชายร่วงหรือเราที่รู้จักกันในนามว่าพระร่วง ได้ชักชวนเพื่อนๆ เล่นว่าวกันโดยได้แข่งกันว่าว่าวของใครจะสูงกว่ากัน ขณะเล่นว่าวก็เล่นว่าวก็จึงออกไปทางทิศตะวันตกวันออกไปถึงหมู่บ้านที่ชื่อว่า “บ้านกล้วย” (ห่างจากตัวเมืองสุโขทัยไปทางเมืองเก่าประมาณ 3-4 กิโลเมตร) ก็รู้สึกเหนื่อยและหิวน้ำเป็นกำลัง จึงแวะพักฝนและขอน้ำจากชาวบ้านแถวนั้นกิน แต่ขณะที่เด็กชายร่วงเข้าไปขอน้ำชาวบ้านกิน สภาพร่างการสปรกมอมแมมไปหมด เนื่องจากต้องวิ่งเป็นระยะไกลชาวบ้านเห็นก็นึกถึงภัยเจเลบบอกว่าน้ำแห้งโอง ไม่มีน้ำ ให้ไปขอที่อื่นกิน เด็กชายร่วงได้ยินก็นึกโกรธ ด้วยความเหนื่อยจึงพูดออกไปว่า เอออเมื่อไม่มีน้ำก็ไม่เป็นไร ขอให้ไม่มีน้ำกินตลอดไปเถิด ซึ่งนับแต่นั้นมา หมู่บ้านแถบนั้น(บ้านกล้วย)ก็ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งทุกปี ไม่มีน้ำดื่มน้ำใช้ ต้องไปหาน้ำหมู่บ้านใกล้เคียงมาใช้ เป็นระยะทาง 4-5 กิโลเมตรทุกปี ซึ่งเป็นที่ประหลาดมากเพราะหมู่บ้านแถบข้างๆหาได้ขาดแคลนน้ำแบบบ้านกล้วยไม่

1.3.11 พระร่วงกับกวาง

อยู่มาวันหนึ่งพระร่วงก็เดินไปทางเมือง แถวบ้านกล้วยนะ บ้านกล้วยนะ ทีนี้ก็หิวน้ำขึ้นมา เดินไปหิวน้ำไป ยังหากินไม่ได้ ในตอนนั้นก็มีกวางตัวหนึ่ง มันก็ร้องดังอยู่ตลอดเวลา เสียงดัง พระร่วงก็หิวน้ำมากขึ้น ทีนี้ก็เกิดความรำคาญมากยิ่งขึ้นร้องก็ยิ่งรำคาญ พระร่วงก็เลยพูดไปว่ากวางมันไม่มีดีเลยทีนี้นับแต่นั้นกวางมันเลยไม่มีดี ดีที่อยู่ในท้อง มันก็จะไม่มีดีเลย

1.3.12 เขาหลวง

ตำนานนี้เล่ากันว่า พระอภัยคามินีกษัตริย์แห่งดินแดนแถบนี้ได้ออกมาจำศีลที่เขาหลวง และมาพบรักกับธิดาพญานาคที่ปลอมตัวเป็นหญิงงามขึ้นมาจาก"ปล่องนางนาค" ทั้งคู่ต่างครองรักกันจนธิดาพญานาคตั้งครรภ์ แต่เนื่องจากเป็นผู้มีบุญ โอรสที่คลอดจึงออกมาจากการสำรอกโดยไม่มีรก ณ ถ้ำบนเขาหลวง ที่ต่อมาถูกเรียกขานกันว่า ถ้ำ"มเหธรก"(หมายถึงไม่มีรก) "เขาหลวง"สุโขทัย(1) : ขุนเขาศักดิ์สิทธิ์...พิชิตยอด = พิชิตใจเป็นบุตรีเส้นทางเดินป่าสูงชันสู้อยอดเขาโอรสผู้นี้มีนามว่า "อรุณราชกุมาร" ซึ่งก็คือ "พระร่วง" วีรบุรุษผู้เป็นตำนานแห่งอาณาจักรสุโขทัย (เรื่องของพระร่วงมีหลากหลายตำนาน แต่ไม่ได้ระบุว่า เป็นกษัตริย์องค์ใดในสมัยกรุงศรีอยุธยา หากแต่หลังจากพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ได้มีการสถาปนา"ราชวงศ์พระร่วง"ขึ้น ข้อมูลส่วนใหญ่จึงยึดถือให้พ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์พระร่วง)

1.3.13 ถ้ำงู

ถ้ำงูตามตำนานได้เล่ากันว่าตั้งแต่โบราณ แต่ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ตั้งขึ้นแต่ก็มีการเล่าต่อกันมาจนถึงปัจจุบันว่ามีพญานาคหนึ่งชื่อนายคตนายคตเป็นคน จากที่ไหนไม่ทราบ แต่ได้มาอยู่บริเวณเขาหลวงตั้งแต่ยังไม่มีบ้านเรือนมีแต่ป่า ดงรกสูงไปหมด นายคตมีอาชีพล่าสัตว์ป่าหาปลาหาผักประทังชีวิตไปวันๆและหาเอาขายในเมือง ห่างจากเขาใช้เวลาเดินวัน นายคตมีฐานะยากจนในตัวมีแต่หอก ดาบ และมีครอบครัวอยู่ที่กระท่อมปลายภูเขา วันหนึ่งนายคตก็ได้ ออกไปล่าสัตว์ทำมาหากินปกติจนไปเจอกับศิราจาลึกอยู่ปาก

โรงตำซึ่งแปลออกมาได้ว่าตามภาษาพื้นบ้านว่า แก่เข้าใจตรงนี้เป็นที่เลี้ยงปลาไหลของ พระร่วง คือ ณ ที่ตรงนี้ได้มีพระเจ้าแผ่นดินมาเลี้ยงปลาไหลไว้ตรงนี้นั่นเอง ซึ่งมีมานาน หลายๆพันปีแล้ว ถึงที่แถวนี้เป็นที่เคยมีเมืองอยู่แต่ได้ร้างไปแล้ว ในบ่อ หรือในรูนี้แหละมี ความกว้างประมาณ 3 วารุมนั้นเรียบๆ แต่เข่าว่ากันว่าถึงพระร่วงจะไม่อยู่ที่นี้แต่ตัวปลาไหลก็ ยังอยู่ นายคตเกิดความสงสัยเลยคำนวณว่าตัวขนาดไหนเลยกลับบ้านไปปรึกษาลูกเมีย นายคตตัดสินใจเอาล้อเกวียนของตนมาขุดเป็นตะขอเบ็ดใช้เวลาในการทำ 3 - 4 เดือน ส่วน เหยื่อของนายคต นายคตได้เสี้ยสละควายของตน 1 ตัวเพื่อมาทำเป็นเหยื่อ พอนายคตเอา เบ็ดไปตกแล้วทิ้งไว้ ค่อยเหยี่ยวไปดูทุกวัน วันหนึ่งนายคตก็ไปดูเบ็ดแต่นายคตได้เห็นเงาดำๆ ขึ้นมากินเบ็ดที่มีควายแก่เป็นเหยื่อ ค่อยขึ้นมอดอดที่ละนิดๆ และก็นายคตได้เห็นตัวของ ปลาไหลพระร่วงนี้ตัวมันกว้างวาเศษๆ ตัวมันคล้ายๆ เหมือนกับงู นายคตก็เอาไปเล่าให้ลูก เมียฟัง ว่าปลาไหลพระร่วงมีจริงๆ ที่นี้จึงเป็นเรื่องเล่าต่อกันมา และเรียกถ้ำนี้ว่า ถ้ำงู ถ้ำงู ปัจจุบันนี้อยู่ตรงโขกพระร่วงถ้าเขาพระบาท ใครผ่านไปผ่านมาก็เสียนว่าถ้ำงู จนถึงปัจจุบัน และยังมีใครกล้าพิสูจน์ ว่ามันลักษณะไหนเพราะมันลึกเข้าไปในหุบเขา ถ้ำงูนี้อยู่ที่ตำบล ศรีศรีมาศอำเภอศรีมาศจังหวัดสุโขทัย

1.3.14 ถ้ำมเหรอก

เรื่องมีอยู่ว่าก่อนที่จะเกิดพระร่วงขึ้น พ่อขุนรามคำแหง ได้ไปจับได้เสียกับภริดาพญา นาคตนหนึ่งแล้วเกิดมีบุตรด้วยกัน 1 คนวันหนึ่งพ่อขุนรามคำแหงก็จะ กลับไปยังเมืองสุโขทัย และได้บอกนางนาคว่าจะกลับมาภายใน 3 วัน นางนาคก็รอพ่อขุนรามคำแหงรอเท่าไรพ่อ ขุนรามคำแหงก็ไม่มาสะที่นางนาคก็จะกลับวังบาดรแต่ก็กลับไม่ได้เพราะนางนาคมีลูกติดที่ ในท้องกลัวบิดาว่ากลัวตน นางนาคก็ได้ไปคลอดตรงตีนเขาหลวง และซ่อนไว้แต่ก็มีพราน ป่า พวกเก็บวานยาสมุนไพร ชื่อว่าตาขุนบาลมา เก็บสมุนไพรบนเขาหลวงก็ไปเจอพระร่วง นอนอยู่ ก็ค่อยขึ้นมา เอะนี่ลูกใครหนอพ่อแม่อยู่ไหน พอตาขุนบาลไม่เห็นพ่อแม่ของพระ ร่วงก็เอาไสยามยาเอากลับไปที่บ้านตนเอง เอามาเลี้ยงไว้จนกระทั่งโต พระร่วงก็ไปวิ่งเล่น

ตามภาษาเด็กก็ไปเจอทหารกำลังยกเสาศาลาอยู่ก็ไปนั่งดู พระร่วงก็พูดว่าตรงนั้นจะล้ม แล้วตรงนั้นจะล้มแล้ว เสาก็ล้มตามคำพูดของพระร่วง นายทหารจึงให้ชาวบ้าน และนายขุนบาลไปตัดไม้มาทำเสาร้อยลำต้นนายขุนบาลก็บอกทำไมตนถึงมากกว่าคนอื่นนายทหารก็บอกว่าลูกของนายขุนบาลเป็นคนพูดให้เสาล้มนายขุนบาลจึงไปต่อว่าพระร่วงพระร่วงก็บอกนายขุนบาลว่าไปตัดเถาะพ้อถือมีด ถือขอไปตัด นายขุนบาลก็บอกอีกว่าถึงตัดครบร้อย ก็แบกมาไม่ไหวพระร่วงก็บอกว่าตัดๆไปเถาะ นายขุนบาลก็ตัดไปพ้อ คนหนึ่งร้อยต้นพระร่วงก็บอกว่าให้ไม้ที่ตัดตามพ้อๆไปไม้ที่นายขุนบาลตัดก็ตามไป ถึงเรื่อกว่าพวกชาวบ้านคนอื่นที่มีเกวียน มีช้างเสี้ยอีก ถ้ามเห-รคเป็นถ้ำที่พระร่วงได้เกิดมาบนโลกนี้ ปัจจุบันอยู่ที่เขา หลวง

1.3.15 สนวนรุมพินีวิล

ตามตำนานได้กล่าวว่ามีตายายครอบครัวหนึ่งมีลูกไม่มีขาทำเดิน มีแขนครึ่งท่อน และรอบๆบ้านมีครอบครัวอีก 2 ถึง สามครอบครัววันหนึ่งตายายออกไปล่าสัตว์ป่า หาชของป่า เพื่อเอามาเลี้ยงลูกของตัวเองแต่นั้นนั้นลูกแกสองคนได้ตามไปด้วย ที่นี้เกิดฝนตกหนักมาก เลยทำให้ตายายติดฝนตายายก็บ่นเมื่อไหร่ฝนจะหยุดตก อยู่ๆลูกของแกสองคนบอกจะเอาเงินทองมาให้ ตายายแกก็ไม่ได้คิดอะไรจนกระทั่งฝนหยุดตกตายายก็ไปล่าสัตว์ปกติ จนกระทั่งไปเจออาจารย์ท่านหนึ่ง นำทำเป็นคนมีเวทมนต์ได้มีสายแหงสมบัติและบอกว่าในที่นี้มีต้นไทร มีพญาแล้ง มีเืองอยู่หน้าปากถ้ำและในถ้ำก็มีสมบัติอยู่ และมีสิ่งตุ่มวงโต คอบไว้และใครซูดเจอส่องยกขึ้นมาได้ก็จะได้สมบัติมากมายมหาสาร พอซูดกันไปได้มากก็เกิดลมฟ้าลมฝนทำเอาคนงานซูดวังหนีกันหัวเขาเกลือกเปิดออกกันเลยที่เดียวก็เลยหมดความสามารถที่จะซูดกันต่อ ที่นี้ยายก็ถามลูกของตนว่าไหนเงินที่เืองจะให้ลูกสาวก็บอกว่าเงินจะถูกแย่งไปก็เลยบอกตายายว่าพุงนี้จะมาเอาให้พอถึงวันรุ่งขึ้นยายก็เตรียมผ้าขาวม้า 2 ผืนมาแล้วก็พาลูกสาวตนไปอีกครั้งที่นี้ลูกสาวของตายายก็คานๆหายไปหลังก่อนหินและบอกให้ตายายนั่งรอที่ต้นไทรสักพักก็ได้ยินเสียงดังมากคล้ายกับเสียงทหารเดินสวนสนาม

ดังมาแล้วลูกสาวของตายายก็คานมาพร้อมกับถุงผ้าขาวม้าที่สะพายไปได้มาเต็มเลย ตากับยายก็ดีใจ พวกนั้นก็กลับบ้านไปซื้อของกินมาไม่ต้องไปล่าสัตว์อีกอีก ที่นี้เรื่องถึงหูคนข้างบ้านก็เลยมาขอเงินจากลูกสาวบ้างแต่ลูกสาวตายายไม่ให้ ตากับยายก็ไม่ให้ก็เลยไปขโมยเงินในถุงยามพอเอากลับบ้านไปเปิดดูก็กลายเป็นกระเบื้องไปซะแล้วต่อ ลูกสาวของตายายก็ตายโดยไม่ทราบสาเหตุตายายก็เลยเอาไปฝังไว้ที่ได้ต้นไทรที่ตากับยายรอลูกสาวของตนที่ได้เงินออกมา ปัจจุบันที่นี้เรียกว่าสวนลุมพินีวัน ป่านี้อยู่ในถิ่นตำบลศรีศรีมาศ อำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

1.3.16 ปากพระร่วง

ปากพระร่วงที่เมืองระวีมีนายคงเคราเป็นเจ้าเมืองและเป็นนายกองส่งน้ำให้กลับพวกขอม นายคงเครามีนุตรชื่อนายร่วง เมื่อพ่อตาย นายร่วงก็ได้เป็นเจ้าเมืองต่อ นายร่วงคนนี้เชื่อกันว่ามีวาจาสิทธิ์พูดคำไหนคำนั้น ชาวเมืองรักใคร่ บูชากันมาก จึงพาเรียกกันว่า พระร่วง เมืองพระร่วงเห็นความลำบากของชาวเมืองกันมากที่ต้องตักน้ำตุ่มและส่งไปให้เมืองขอม พระร่วงจึงให้น้ำไม่ไผ่ สานมาเป็นชะลอม แล้วก็เอาใส่น้ำและพระร่วงก็ส่งให้น้ำในชะลอมห้ามลอดตาชะลอมออกมา ด้วยปากวาจาสิทธิ์น้ำในชะลอมก็ไม่รั่วไหลออกมา ฝ่ายพวกเขมรเห็นเช่นนั้นก็แปลกใจพระร่วงเห็นเช่นนั้นก็ส่งให้น้ำในชะลอมไหล พวก ข อ ม ตกใจ รีบนำชะลอมไปให้เจ้าเมืองของตนดู เจ้าเมืองขอมจึงคิดที่จะกำจัดพระร่วง และนี่คือวาจาสิทธิ์ของพระร่วง

1.3.17 สุภาสิตพระร่วง

สุภาสิตพระร่วง เป็นมรดกทางด้านภาษาและวรรณกรรมที่สืบทอดกันแต่โบราณ สันนิษฐานว่าเดิมน่าจะเป็นวรรณกรรมแบบมุขปาฐะภาสิตและคำ สอน และขยายมาเป็นวรรณกรรมหลายลักษณะรูปแบบต่าง ๆ เช่น โคลงประดิษฐ์พระร่วง พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ร่ายสุภาสิตพระร่วงฉบับจารึกวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม พระนิพนธ์ในสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระปรมานุชิตชิโนรส ร่ายสุภาสิตพระร่วง ฉบับวัดเกาะ ร่ายสุภาสิตตั้ง ฉบับวัดลาด อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี กาพย์สุภาสิตพระร่วง ฉบับ

วัดเกาะ และสุภาสิตพระร่วงคำโคลง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีสำนวนเนื้อหาคำสอนตรงกันเป็นส่วนใหญ่ หากแต่มีการใช้ถ้อยคำภาษาที่ตรงกันบ้าง ผิดแผกไปจากกันบ้าง อันเนื่องมาจากการเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรในต่างยุค ต่างสมัย และต่างถิ่นกัน ภาษิตคำสอนดังกล่าวนี้เรียกกันโดยทั่วไปว่า "สุภาสิตพระร่วง" แต่ละสำนวนอาจมีชื่อเรียกเฉพาะแตกต่างกันออกไป ข้อคิดคำสอนในสุภาสิตเหล่านี้ส่วนใหญ่มีรากฐานที่มาร่วมกัน และเป็นความคิดที่ตกทอดสืบต่อกันมาทางมุขปาฐะ คืออาศัยปากต่อปากเล่าสู่กันฟัง ตั้งแต่ก่อน พ.ศ.1800 มาถึงสมัยที่พระร่วงขึ้นเป็นกษัตริย์กรุงสุโขทัย ข้อคิดคำสอนดังกล่าวก็แพร่หลายทั่วไปเชื่อกันว่าเป็นข้อคิดคำสอนที่พระร่วงทรงใช้อบรมสั่งสอนพลเมืองของพระองค์ให้ประพฤติปฏิบัติในแนวทางที่ถูกต้องดังความตอนหนึ่งในโคลงประดิษฐ์พระร่วง ฉบับพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ที่ว่า

พระองค์พงศ์เผ่าสร้อย สรรเพชญ์
 ภาควาณสารแสงเสร็จ สิ่งสิ้น
 กล่าวกลอนสอนแสดง ผดุงโลกย์
 ไพเราะเสนาะสนิทลัน เลิศล้ำนกลไกร (๑)

นอกจากนี้ในหนังสือเล่มเดียวกันยังได้ระบุตอนท้ายอีกว่า

พระร่วงสว่างโลกย์ล้ำ คำสอน

สัตว์นราภรรน กราบเกล้า

จําบทพจนนรศกลอน พจนเลิศ

เสวยสวรรคตสรรพสุขเท้า โมกขม้วนควรแสง (๕๓)

มฤตวรรษพจนารถไว้ เป็นเฉลิม

ตรีภพจบสกลเจิม แจ่มล้ำ

ธรรมศาสตร์อาทิกุณเณติม ผดุงโลกย์

ศุภผลดลแดนฟ้า เฟื่องฟุ้งคิ่งสวรรคต (๕๔)

คณะกรรมการคัดสรรและเผยแพร่วรรณกรรมของชาติ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้คัดสรรสุภาษิตที่มีคุณค่าของชาติ ซึ่งหาอ่านได้ยาก นำมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มใหม่ชื่อว่า ประชุมสุภาษิตพระร่วง เป็นหนังสือเล่มหนึ่งในชุดวรรณกรรมภาคใต้และคำสอน เพื่อเป็นการอนุรักษ์วรรณกรรมที่มีค่าของชาติให้คงอยู่สืบไป เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ และผู้สนใจทั่วไปใช้ศึกษา และให้ข้อคิดแนวทางประพฤติปฏิบัติตน

ตัวอย่าง

ปลูกไมตรีอย่ารูปร่าง	สร้างกุศลอย่ารู้อายุ
อย่าโดยคำคนพลอด	เช่นเรือทอดทางถนน
น้ำเที่ยวอย่าขวางเรือ	
ที่สู้มเสื่อจงประหยัด	
จงเร่งระมัดพินไฟ	ตนเป็นไทยอย่าคบทาส
ยกครูยกต่อหน้า	
ยกข่าเมื่อแล้วกิจ	
ยอมมิตรเมื่อลับหลัง	ลูกเมียยังอย่าสรรเสริญ
อย่าตึงให้กา	
อย่าตีปลาหน้าไซ	
อย่าใจเบาจนหนัก	อย่าตีสุนัขห้ามเห่า

1.3.18 สมบัติพระร่วง

มีคนโบราณเล่าต่อกันมาว่าไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนเล่าต่อ คือกันมาจนถึงปัจจุบันว่า คือมีภูเขาหลวงที่จังหวัดสุโขทัยหรือภูเขาพระนารายณ์ เป็นป้อมปราสาทใหญ่มาตั้งแต่โบราณตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี เขาจัดเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตากอากาศ เป็นที่กราบไหว้ทุกปีของพ่อขุนราม มาเมื่อประมาณ 600- 800 ปีเศษ พวกพรานเก่าๆ แถวตอนสูงสุด พวกพรานต่างๆ หลายบ้านได้ทำลายที่ปรักหักพังจนน้ำพัดตกเหวตกภูเขาจนดินกลบไปหมด ไม่มีซากอะไรเหลืออยู่เลย พวกพรานก็เล่าต่อกันว่าในศิราภูลี้กเป็นรูปแกะสลัก

ไว้ในแผ่นหินข้อความว่า ในเขาน้ำโคกย่านยา ไม้พุกก็มี พอกุสร้างป่าพระยาแล่นเรือ สนวน
ขวัญมโนดาต ในน้ำมีกบและปูปลา แต่ดูเป็นป่าดง กุสร้างบุษบาปลักเมือง ในไพร่สู่ทาง
มากมาย ช้างม้าวัว ควายกระทิง สัตว์ป่าก็มีในป่าดูไม่ดูเคน พวกพรานปัจจุบันนี้ก็ให้เห็นได้
พบร่องรอยที่เก่าที่เล่ากันมา จนมืออยู่ในปัจจุบันนี้บนเขาหลวง หรือเขาพระนารายณ์
ปัจจุบัน อยู่ที่ ตำบลศรีมาศ อำเภอศรีมาศ จังหวัด สุโขทัย

1.3.19 สนวนแขวน

สนวนแขวน ซึ่งชาวบ้านเรียกบริเวณนี้ ว่าสนวนแขวน มีตาน้ำพุตลอดปีในบริเวณสนวน
ขวัญนี้มีเนื้อที่ประมาณสักร้อยไร่เศษ ในนั้นก็เต็มไปด้วยพืชพันธุ์ว่านยาและเครื่องสมุนไพร
สัตว์ต่างๆ เช่นแมลงต่างๆ กบ ปู ปลา และโดยเฉพาะอันตรายที่สุดใครถูกไม่ได้คือต้นไม้พิษ
พิษของมันใครไปถูกได้เจ็บป่วยไปหลายวัน เขาเรียกว่า ว่านข้างร่อง ช้างไปถูกมันมันร่อง
ทันทีสนวนขวัญอันนี้ก็ตั้งอยู่ที่ ยอดเขาหลวง หรือเรียกว่าเขาพระนารายณ์ซึ่งห่างจาก
สนวนขวัญไปทางใต้ประมาณครึ่งกิโลเมตร

1.3.20 พระยาแร่นเรือ

เป็นสระตามธรรมชาติของลูกภูเขา ล้อมรอบบนยอดเขา และมีการสันนิษฐานว่ากัติด
ช่องคอดประมาณสักสองสามวา ก็จะเป็นอ่างเก็บน้ำฝน ที่บนยอดเขากว้าง ประมาณห้าสิบ
ไร่เศษ อันนี้พรานเขาเรียกกันว่าพระยาแล่นเรือ และชื่ออีกอันหนึ่งเขาเรียกว่าถ้ำมเหจร
ตามโบราณว่าพระร่วงเกิดที่ถ้ำนี้ แต่เกิดมาไม่มีรกจึงเรียกว่าถ้ำไม่มีรก

1.3.21 ถ้ำพระนาราย

ถ้ำพระนารายณ์สี่กร ยังมีเทวารูป ตามโบราณเขาบอกว่าเป็นถ้ำที่สวยงามเป็นที่
เคารพบูชาประจำปี วันเพ็ญเดือนสามของคนโบราณตลอดมา ปัจจุบันนี้ไม่มีใครขึ้นไป
นมัสการ เวลาที่พระนารายณ์สี่กรเล่าว่า มีนายคตได้นำเอาไปให้เพื่อนที่กรุงเทพที่ติด
ระหว่างกรุงเทพเพื่อนคนนั้นรักกันมาก มีจดหมายว่า ถ้านายคตเอาพระนารายณ์สี่กรออก

จากเขาได้ เพื่อนนายคตจะออกจากตาวางงาน พรานคตคนนี้ก็เอาพระนารายไปให้เพื่อน
ส่งไปที่กรุงเทพ พอได้ทราบว่าได้นำไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่กรุงเทพ ปัจจุบันนี้เหลือแต่
แท่นและซากเก่าๆ

1.3.21 ทุงตี่คลี

ทุงตี่คลีนี้จะห่างจากสวนรมพินีวันมา 1กิโลเมตร ทุงตี่คลีโบราณสมัยก่อนเขามีสวน
ชุมชน คือมา ตี่คลีในงานประจำปี ปัจจุบันนี้ทุงตี่คลีที่เขาแดดนนที หรือเขาหินสุ และอีก
อันหนึ่งเขาเรียกว่าทุงแห่นาค ทุงแห่นาคตามโบราณว่าเป็นทุงใหญ่ประมาณ 200ไร่ เป็น
สนามประจำเมือง เมื่อใครจะบวชนาค ใครจะมาทำงานมหรสพอะไรภายในเมืองก็มาจัดใน
สนามแห่นาคนี้

1.3.22 ประตูป่า

ประตูเมืองหรือประตูป่า ประตูป่าเนี้ยมันมันอยู่ห่างจากทุงแห่นาคขึ้นไปทางบนภูเขา
เป็นระยะทางติดต่อกัน คล้ายๆว่าประตูนี้จะเป็นประตูนี้จะเป็นการจัดงานเข้าประตูป่า
ประจำปีคือทางด้านใต้มีเขาล้อมรอบ จะเข้าทางไหนไม่ได้ และจะต้องเข้าไปทางทุงแห่
นาค ก็เดินเข้าไปก็จะพบกลับประตูป่าอันนี้ก็จะเป็นประเพณีอีกอันหนึ่งสมัยโบราณ

1.3.23 ถ้ำจุนาง

ถ้ำนี้เคยเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนทั่วไปเที่ยวในบริเวณเขาหลวงเป็นถ้ำที่ใหญ่ ถู
ฝน ถูแล้ง ถูน้ำ พักได้ตลอดกาล เรียกว่าถ้ำจุนางเกิดจากที่พระร่วงได้มาจีบสาวและ
พานางมาพักผ่อนที่นี่และจีบกัน นอกจากนี้ยังมีซากเก่าๆ มีสระตลุง เขาพระ สระนางวัน
ทอง สระบานกว้าง สระลานทอง สระลานยอ สระลานแผนและอื่นอีกมากมาย(สารสนเทศ
จังหวัดที่ตั้งสาขาวิทยา บริการเฉลิมพระเกียรติ,มหาวิทยาลัยรามคำแหง จังหวัดสุโขทัย.
www.info.ru.ac.th/province/Sukhotai/economic.htm#)

1.4 ทักษะคตินักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย กฤต ณะยะมิน

กาสำรวจ พบว่า เพศหญิงกับเพศชาย ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยแตกต่างกัน 5 ด้าน คือ ความเก่าแก่ของโบราณสถาน การมีพระพุทธรูปที่เก่าแก่และเป็นศิลปะเฉพาะ การมีโบราณสถานที่เป็นเอกลักษณ์ของศิลปะสุโขทัยการมีมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนร่วมกันในบริเวณใกล้เคียงและสภาพแวดล้อม ภายในอุทยานมีความสงบร่มรื่น โดยเพศหญิงให้ความสำคัญมากกว่าเพศชายในทุกข้อดังกล่าว อายุพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีกลุ่มอายุแตกต่างกันให้ความสำคัญกับความเก่าแก่ของโบราณสถาน การมี พระพุทธรูปที่มีความเก่าแก่และเป็นศิลปะเฉพาะสมัยสุโขทัย การมีโบราณสถานที่เป็นเอกลักษณ์ของศิลปะสุโขทัย สภาพแวดล้อมภายในอุทยานประวัติศาสตร์มีความสงบ ร่มรื่น การมีมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนร่วมกันใน บริเวณที่ไม่ไกลกันมาก การมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 51 - 60 ปีให้ความสำคัญกับการมีพระพุทธรูปที่มีความเก่าแก่และเป็นศิลปะเฉพาะมากกว่า กลุ่มที่มีอายุ 31 - 40 ปีกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีจะให้ความสำคัญกับการมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ อยู่ในบริเวณใกล้เคียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 21 - 30 ปีและกลุ่มอายุ 31 - 40 ปี ระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันให้ความสำคัญกับ ความสะดวกสบายในการเดินทางมายังอุทยานประวัติศาสตร์ความเก่าแก่ของโบราณสถาน การมีพระพุทธรูปที่มีความเก่าแก่ และเป็นศิลปะเฉพาะสมัยสุโขทัยและการมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ อยู่ในบริเวณใกล้เคียง แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็น รายคู่พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะให้ความสำคัญกับความสะดวกสบายในการเดินทาง ความเก่าแก่ของโบราณสถาน การมีพระพุทธรูปที่มีความเก่าแก่และเป็นศิลปะเฉพาะและการมีสถานที่ท่องเที่ยว อื่นๆ อยู่ในบริเวณใกล้เคียง มากกว่าระดับปริญญาตรี สถานภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันให้ความสำคัญกับการสามารถแวะท่องเที่ยวได้ ง่าย ระหว่างการเดินทางระหว่างภาค แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพ โสดให้ความสำคัญมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพสมรส รายได้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกันให้ความสำคัญกับ การสามารถแวะท่องเที่ยวได้ง่าย ระหว่างการเดินทางระหว่างภาค แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อ เดือน ให้ความสำคัญกับการสามารถแวะท่องเที่ยวได้ง่าย ระหว่างการเดินทางระหว่างภาค มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,000 - 15,000 บาท ต่อเดือน ประสบการณ์ในการเดินทาง พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มี

ประสบการณ์ในการเดินทางมายังอุทยาน ประวัติศาสตร์สุโขทัยแตกต่างกันให้ความสำคัญกับความเก่าแก่ของโบราณสถาน แตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณาเป็น รายคู่พบว่า นักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยเดินทางมายังอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยจะให้ความสำคัญกับความเก่าแก่ของ โบราณสถาน มากกว่าผู้ที่เคยเดินทางมาแล้ว(นักศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2558)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ ในเรื่องที่ทำการวิจัย

2.1 หลักในการออกแบบสิ่งพิมพ์

2.1.1 ทิศทางและการเคลื่อนไหว

ทิศทางและการเคลื่อนไหว(Direction&Movement)เมื่อผู้รับสารมองดูสิ่งพิมพ์ การรับรู้เกิดขึ้นเป็นลำดับตามการมองเห็น จาเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการดำเนินการวางแผน กำหนดและชักจูงสายตาของผู้รับสารให้เคลื่อนไหวไปในทิศทางที่ต้องการ ตามลำดับ ขององค์ประกอบที่ต้องการให้รับรู้ก่อนหลัง โดยทั่วไปหากไม่มีการสร้าง จุดเด่นขึ้นมา สายตาของผู้รับสารจะมองดูหน้ากระดาษที่เป็นสื่อพิมพ์ในทิศทางของตัวอักษรที่(Z)ใน ภาษาอังกฤษ คือ จะเริ่มมองที่มุมบนด้านขวา แล้วไล่ลงมายังมุมล่างด้านซ้าย ไปจบที่มุม ล่างด้านขวาตามลำดับ การจัดองค์ประกอบที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการมองเห็น เป็นส่วนช่วยให้เกิดการรับรู้ตามลำดับที่ต้องการ

2.1.2 เอกภาพและความกลมกลืน

เอกภาพและความกลมกลืน (Unity & Harmony)เอกภาพคือความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันซึ่งในการจัดทำเลย์เอาต์หมายถึงการนำเอาองค์ประกอบที่แตกต่างกันมาวางไว้ใน พื้นที่หน้ากระดาษเดียวกันได้อย่างกลมกลืน ทาหน้าที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกันใน การสื่อสารความคิดรวบยอดและบุคลิกภาพของสื่อสิ่งพิมพ์นั้นๆ

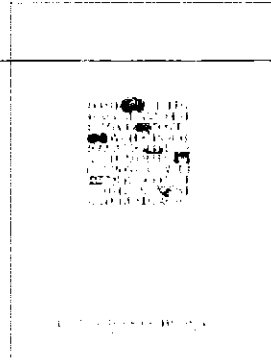
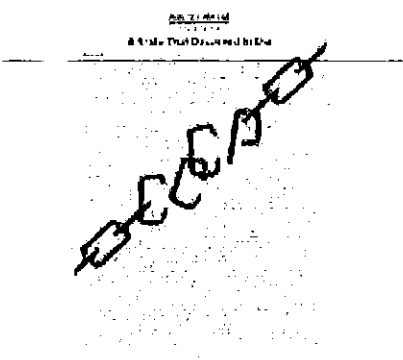
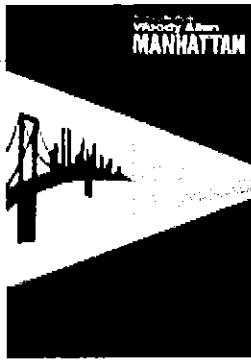
1. การสร้างความต่อเนื่องกันให้องค์ประกอบ องค์ประกอบ เช่น การจัดให้พาดหัววางทับลงบนภาพ การใช้ตัวอักษรที่เป็น

ข้อความ ล้อตามทรวดทรง ของภาพ เป็นต้น

2. การเว้นพื้นที่ว่างรอบองค์ประกอบทั้งหมด ซึ่งจะทำให้พื้นที่

ว่างนั้นทำหน้าที่เหมือนกรอบสีขาวล้อมรอบองค์ประกอบทั้งหมด

ไว้ภายในช่วยให้องค์ ประกอบทั้งหมดดูเหมือนว่าอยู่กันอย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อน



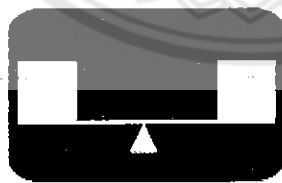
(ภาพ 26 เอกภาพและความกลมกลืน)

2.1.3 ความสมดุลและสัดส่วนความสมดุล (Balance)

หลักการเรื่องความสมดุลนี้เป็นการตอบสนองของธรรมชาติของผู้รับสารในเรื่องของแรงโน้มถ่วง โดยการจัดวางองค์ประกอบทั้งหมดในพื้นที่หน้ากระดาษ จะต้องไม่ขัดกับความรู้สึกนี้ คือ จะต้องไม่ดูเอนเอียงหรือหนักไปด้านใดด้านหนึ่ง โดยไม่มีองค์ประกอบมาถ่วงในอีกด้าน การจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. สมดุลแบบสมมาตร (Symmetrical Balance)

เป็นการจัดวางองค์ประกอบโดยให้องค์ประกอบในด้านซ้ายและด้านขวาของพื้นที่หน้ากระดาษมีลักษณะเหมือนกันทั้งสองข้าง ซึ่งองค์ประกอบที่เหมือนกันในแต่ละด้านนี้จะถ่วงน้ำหนักกันและกันให้เกิดความรู้สึกสมดุล



Butterfly



(ภาพ 27 . สมดุลแบบส

2. สมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetrical Balance)

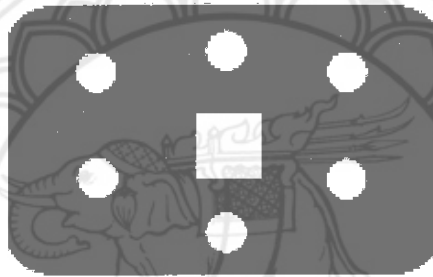
เป็นการจัดวางองค์ประกอบโดยให้องค์ประกอบในด้านซ้ายและด้านขวาของพื้นที่หน้ากระดาษมีลักษณะไม่เหมือนกันทั้งสองข้าง แม้องค์ประกอบจะไม่เหมือนกันในแต่ละด้านแต่ก็จะถ่วงน้ำหนักกันและกันให้เกิดความสมดุล



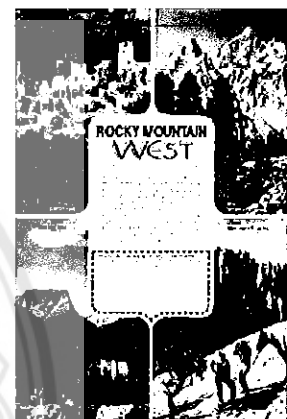
(ภาพ 28 . สมดุลแบบบอสมมาตร)

3. สมดุลแบบรัศมี (Radial Balance)

เป็นการจัดวางองค์ประกอบ โดยให้องค์ประกอบ
แผ่ไปทุกทิศทุกทางจากจุดศูนย์กลาง



(ภาพ 29 . สมดุลแบบรัศมี)



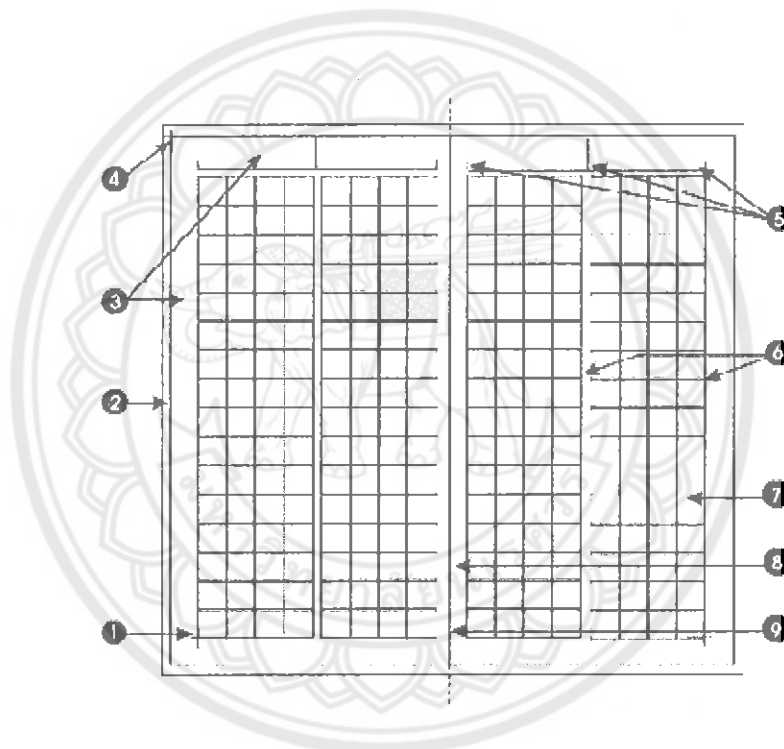
4. สัดส่วน (Proportion)

การกำหนดสัดส่วนนี้เป็นการกำหนดความสัมพันธ์ในเรื่องของขนาด ซึ่งมีความสำคัญโดยเฉพาะในหน้ากระดาษของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการให้มีจุดเด่น เช่น หน้าปกหนังสือ เป็นต้น เพราะองค์ประกอบที่มีสัดส่วน แตกต่างกันจะดึงดูดสายตาได้ดีกว่าการใช้ องค์ประกอบทั้งหมดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ในการกำหนดสัดส่วนจึงต้องพิจารณาองค์ประกอบทั้งหมดในพื้นที่หน้ากระดาษไปพร้อม ๆ กัน ว่าควรที่จะเพิ่มหรือลดองค์ประกอบใด ไม่ใช่ค่อย ๆ ทำไปที่ละองค์ประกอบ

2.2 การจัดวางหน้ากระดาษ ระบบกริดในการออกแบบ (Layout)

ระบบกริดในการออกแบบทางการพิมพ์ในการออกแบบใดๆก็ตาม การที่จะนำองค์ประกอบต่างๆเข้าไปสู่การจัดองค์ประกอบ สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงก็คือ กรอบของงานที่ถือเป็นอาณาบริเวณ พื้นที่ของชิ้นงานนั้น ว่านำองค์ประกอบเหล่านั้นไปจัดวางได้อย่างเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจและเกิดประโยชน์ใช้สอยได้ดีเพียงไรในการออกแบบ งานพิมพ์ก็มีลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ได้มีการจัดแบ่งพื้นที่ของชิ้นงานที่จะตีพิมพ์ออกเป็นส่วนย่อยๆที่เป็นกรอบของงานพิมพ์

โดยวางอยู่ในรูปของ ตารางที่เรียกกันว่า ระบบกริด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำส่วนต่างๆไม่ว่าจะเป็น ข้อความที่เป็นตัวพิมพ์หรือภาพมาจัดวางตามหลักการออกแบบทางกรพิมพ์ ซึ่งระบบกริดนี้ได้ นำพื้นที่ของกรอบสิ่งพิมพ์ในหน้านั้นมาจัดแบ่งเป็นตารางพื้นที่ย่อยๆโดยใช้เส้นแนวตั้งและแนวนอน เพื่อสร้างตาราง แล้วใช้จินตนาการ ตามหลักการออกแบบมาคำนวณทางสายตาเพื่อจัดวาง ข้อความและภาพนั้นเป็นอาร์ตเวิร์ก ระบบกริดที่นำมาใช้ในการออกแบบประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 8 ส่วน ดังนี้



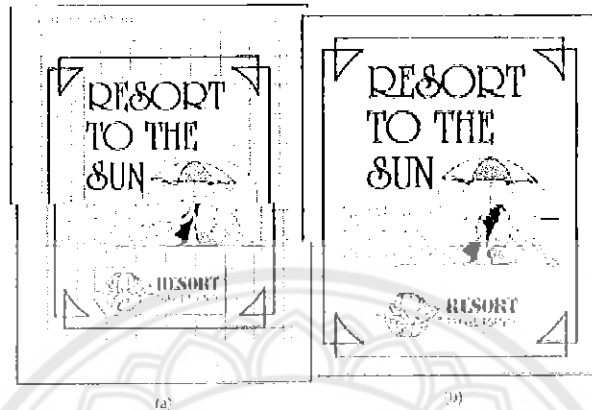
(ภาพ 30 การจัดวางหน้ากระดาษ .)

1. มุมของกริด (Grid Intersection) หมายถึง ตำแหน่งที่เส้นแนวตั้งและแนวนอนของตารางตัดกัน มุมของกริดนี้ใช้ควบคุมพื้นที่พิมพ์อยู่ในขอบเขตที่กำหนด และให้พื้นที่ที่วางได้มุมฉากกับตารางอย่างมีความเป็นระเบียบต่อเนื่อง กลมกลืนและเอกภาพ
2. เส้นตัดเจียน (Trim Mask) แนวเส้นที่ใช้วางเครื่องหมายแสดงขนาดของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการจริงภายหลังการจัดพิมพ์ และตัดเจียนเสร็จเรียบร้อยแล้วซึ่งขนาดดังกล่าวอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ขนาดของกริด

3. ช่องว่างหรือกัตเตอร์ (Gutter) หมายถึง พื้นที่ว่างระหว่างกรอบพื้นที่พิมพ์ของหน้าซ้ายกับกรอบพื้นที่พิมพ์ของหน้าขวา ซึ่งเป็นแนวของส่วนที่เว้นไว้ด้านหลังของสิ่งพิมพ์อันเป็นช่องว่างหน้าคู่ที่เรียกว่า ออกกลาง ช่องว่างกัตเตอร์นี้มีประโยชน์ต่อการแบ่งพื้นที่พิมพ์ของแต่ละหน้าออกจากกันและเพื่อการเปิดอ่านเพราะได้วางแนวช่องว่างนี้ไว้เพียงพอต่อการทาล่อม
4. ตำแหน่งเลขหน้า (Folio) หมายถึง ตำแหน่งที่กำหนดไว้เพื่อวางลำดับเลขหน้า โดยอาจใช้วางตัวพิมพ์ชื่อหนังสือหรือชื่อบทด้วยก็ได้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องเป็นระบบและระเบียบอันมีประโยชน์ต่อการรู้ลำดับการเรียงของงานพิมพ์ว่าอยู่หน้าใดและมีความหนาเท่าใด
5. อัลเลย์ (Alley) หมายถึง ช่องว่างของพื้นที่พิมพ์ตามแนวตั้งหรือแนวนอนอันขนานกับเส้นตารางโดยเห็นเป็นช่องว่างระหว่างบรรทัดหรือคอลัมน์ที่ประกอบเป็นข้อความหรือภาพ
6. หน่วยของกริด (Grid Unit) หมายถึง พื้นที่พิมพ์อันดูแล้วเป็นกลุ่มของตารางที่จัดไว้เป็นชุดหรือพื้นที่พิมพ์ที่เกาะกลุ่มกันภายในอัลเลย์ที่ล้อมรอบอยู่นั้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อการจัดพิมพ์และอ่าน ที่ดูแล้วมีการแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ
7. กัตเตอร์
8. เส้นพับ (Fold Line) เส้นแนวกึ่งกลางของหน้ากระดาษระหว่างกัตเตอร์ เพื่อให้พับในการทาล่อมหรือเป็นส่วนที่ใช้ในการแบ่งสิ่งพิมพ์นั้น

ตัวอย่างการออกแบบ

สิ่งพิมพ์โดยใช้ระบบกริด



(ภาพ 31 สิ่งพิมพ์โดยใช้ระบบกริด)

2.3 การออกแบบหนังสือ (Book)

การออกแบบหนังสือสิ่งที่จะต้องกำหนดและวางแผนก่อนการออกแบบหนังสือก่อนจะทำการออกแบบหนังสือ นั้น มีเรื่องที่จะต้องกำหนดและวางแผนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจหนังสือ

ก่อนที่จะทำการออกแบบ นักออกแบบจะต้องพยายามหาข้อมูลจากผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์ถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนหรือจัดทำหนังสือ และต้องทราบถึงลักษณะของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายว่าเจตนาจะมุ่งที่ใครเป็นหลักและคนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมและความชอบไม่ชอบอย่างไร นอกจากนี้ยังต้องทราบให้ชัดเจนว่าผู้เขียนมีความคิดหลักหรือแนวคิดเบื้องหลังของหนังสืออย่างไร-รวมทั้งเป็นหนังสือประเภทใดและควรจะมีบุคลิกภาพแบบไหน

2. กำหนดขนาดและรูปแบบของหนังสือ

เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์และนิตยสารแล้ว หนังสือสามารถจัดทำได้หลายขนาดและหลายรูปแบบมากกว่า ซึ่งในการเลือกขนาดและรูปแบบ ที่เหมาะสมนี้จะต้องดูจากวัตถุประสงค์และประเภทของหนังสือ เป็นหลัก ส่วนใหญ่แล้ว จะต้องพยายามเลือกขนาดที่ตัดกระดาษได้โดยเหลือเศษ น้อยเพื่อเป็นการประหยัดกระดาษเพื่อลดต้นทุนนอกจากในกรณีที่เป็น หนังสือที่ ระลึกราคาแพงและต้องการ รูปแบบ ที่แปลกแตกต่างไปจาก ปกติ ขนาดของหนังสือที่เป็นที่นิยมกันมากเช่น 5 x 7 นิ้ว (16 หน้ายก หรือขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก) 5 x 8 นิ้ว (ขนาด A5 หรือขนาด พ็อกเก็ตบุ๊ก) เป็นต้น รูปแบบของปกหน้า เนื่องจากความหลากหลายในรูปแบบที่เป็นไปได้ในการออกแบบปกหน้าของ

หนังสือ นักออกแบบจึงควรตกลงร่วมกันกับผู้เขียน หรือสำนักพิมพ์เรื่อง รูปแบบของปกหน้าเรื่อง
ต่างๆ ดังนี้

1. กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ปกหน้า จะเป็นกระดาษแบบเดียวกันกับหน้าใน หรือ
จะเป็นกระดาษที่หนากว่าปกตีส่วนใหญ่แล้วกระดาษที่ใช้ในการทำปกหน้ามักจะเป็น
กระดาษแข็ง ในบางครั้งอาจจะมีการหุ้มหรือเคลือบเอาไว้ด้วยวัสดุชนิดอื่น เช่น ผ้าหรือ
พลาสติกก็ได้

2. หน้าหุ้มปก หนังสือที่มีความหนามาก จะมีหน้าหุ้มปกเพื่อรักษาปกหน้าไว้
ไม่ให้เสียหาย

3. ระบบการพิมพ์และจำนวนสีที่จะพิมพ์ รวมทั้งการใช้เทคนิคพิเศษอื่นใน
ทางการพิมพ์หรือไม่ เนื่องจากปกหน้าของหนังสือทำหน้าที่เหมือนหน้าโฆษณาขายหนังสือ
เล่มนั้นๆ จึงเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษทั้งในงานออกแบบและ
การผลิตรูปแบบของหน้าใน

รูปแบบของหน้าในของหนังสือนั้นจะมีลักษณะเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของ
สิ่งที่จะเป็นองค์ประกอบของเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นตัวพิมพ์และภาพประกอบต่างๆ ว่า
มีมากน้อยและต้องการคุณภาพในระดับใด ทั้งนี้ควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1. กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์เป็นกระดาษชนิดใด และจะเป็นกระดาษที่มีความหนา
หรือน้ำหนักเท่าใด

2. ระบบการพิมพ์ที่เหมาะสมควรเป็นระบบใด และพิมพ์กี่สีในหนังสือบางเล่ม
อาจจะมีหน้าในที่มีการพิมพ์สีไม่เท่ากัน จึงต้องมีการกำหนดว่าจะป็นหน้าสีสี่สีที่หน้า หน้าสี
เดียวที่หน้า รวมทั้งมีการใช้เทคนิคพิเศษอื่นในทางการพิมพ์หรือไม่โดยปกติแล้วหน้าในของ
หนังสือมักจะไม่ค่อยใช้เทคนิคพิเศษอะไรมากนัก ยกเว้นหนังสือเด็กซึ่งอาจจะมีการฉัดตัด

ตามแม่แบบหรือไดคัต หรือปั๊อปัฟ เพื่อเพิ่มมิติให้หน้าหนังสือ

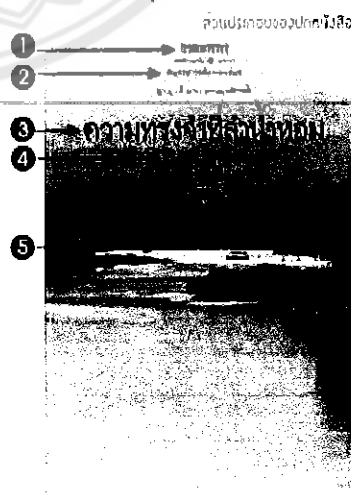
3. แบบและขนาดตัวอักษร ปกติแล้วตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือหนึ่งเล่ม
จะไม่มีหลากหลายมากนักแต่อาจมีความแตกต่างกันระหว่างตัวที่เป็นหัวเรื่องหรือ
พาดหัว กับตัวที่เป็นเนื้อเรื่องเท่านั้น อย่างไรก็ตามในเรื่องขนาดของตัวเนื้อเรื่อง จะต้อง
พิจารณาใช้ในขนาดที่เหมาะสมกับผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หากเป็นผู้มีอายุมากหรือ
เด็ก อาจจะ ต้องเลือกตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรที่ใช้ สำหรับ วันรุ่นหรือผู้ใหญ่
ทั่วไป

4. แบบและจำนวนภาพประกอบภาพประกอบเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ควรนำมาพิจารณา ว่าต้องการจะนำเสนอภาพประกอบเป็นสีสี่หรือขาวดำ จำนวนอย่างละกี่รูป ซึ่งแบบและจำนวนภาพประกอบนี้จะไปมีผลต่อการเลือกชนิดกระดาษ ระบบการพิมพ์ และต้นทุนในการผลิต

5. การกำหนดขั้นตอนหลังการพิมพ์เนื่องจากหนังสือมีขนาดความหนาที่หลากหลาย ทำให้วิธีการเย็บเล่มหนังสือที่เหมาะสมแตกต่างกันไป นอกจากนี้เทคนิคพิเศษบางอย่าง เช่น ดุนนูน (Emboss) การประทับลายร่อน มีมทอง (Foil Stamping) หรือไดคัท หรือการฉั้ดตัดตามแม่แบบก็เป็น สิ่งที่ต้องดำเนินการภายหลังการพิมพ์เสร็จสิ้นลง ดังนั้นการได้สรุปขั้นตอนที่คาดว่าจะใช้หลังการพิมพ์ไว้ล่วงหน้าจะทำให้ผู้ออกแบบได้คิดเผื่อในขณะที่ยากการออกแบบ

องค์ประกอบและการจัดวางองค์ประกอบในการออกแบบหนังสือที่จริงแล้วการออกแบบหนังสือก็มีหลักการเหมือนกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้ว อย่างไรก็ตามหนังสือมีส่วนประกอบที่แตกต่างกับจากสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ทำให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมในการออกแบบส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ปกหน้าของหนังสือ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดเช่นเดียวกับหน้าแรกของหนังสือพิมพ์และปกหน้าของนิตยสาร โดยปกหน้าจะต้องทำหน้าที่ ดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นให้อยากจะหยิบขึ้นมาดูจากชั้นหนังสือ ในขณะที่เดียวกันปกของหนังสือก็จะต้องทำหน้าที่สื่อสาร ให้เห็นถึงความคิดเบื้องต้นรวมทั้งบุคลิกลักษณะของเนื้อเรื่องภายในหนังสือด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองส่วนนี้ผู้ออกแบบ จะต้องทำการออกแบบส่วนต่างๆ ในปกหน้าของหนังสือดังนี้

1. ตราสัญลักษณ์ของสำนักพิมพ์
2. ข้อความประกอบปกหน้า
3. ชื่อหนังสือ
4. ชื่อผู้แต่งหรือผู้แปล
5. ภาพประกอบปกหน้า



(ภาพ 32 การจัดองค์ประกอบ)

2.4 เทคนิคการใช้สีในการออกแบบ

ความหมายของสี

สี หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตาเราทำให้เห็นเป็นสีต่างๆ การที่เรามองเห็นวัตถุเป็นสีใดๆ ได้ เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่นสะท้อนแต่สีของมันเอง เช่น วัตถุสีแดง เมื่อมีแสงส่องกระทบก็จะดูดทุกสีสะท้อนแต่สีแดงทำให้เรามองเห็นเป็นสีแดง

ความสำคัญของสีที่มีต่อวิถีชีวิตของเรา

สีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของเราอย่างมาก นับแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนถึงปัจจุบัน เราได้นำสีมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้เป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง สีจึงเป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์กับวิถีชีวิตของเราเพราะสรรพสิ่งทั้งหลายที่แวดล้อมตัวเราประกอบไปด้วยสีทั้งสิ้นในงานศิลปะสีเป็นองค์ประกอบ สำคัญอย่างหนึ่งและในวิถีชีวิตของเราสีเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจ ได้มากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น

1. ใช้ในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เห็นชัดเจน
2. ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงามกลมกลืน เช่น การแต่งกาย
3. ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใช้สีต่าง ๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่าง ๆ
4. ใช้ในการสื่อความหมาย เป็นสัญลักษณ์ หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว
5. ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้าง

บรรยากาศ สมจริงและน่าสนใจ

6. เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ของ มนุษย์
แม่สีของนักเคมี (pigmentary primaries)

คือสีที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรมและวงการศิลปะ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสีวัตถุธาตุ โดยใช้ในการเขียนภาพเกี่ยวกับพาณิชยศิลป์ ภาพโฆษณา ภาพประกอบเรื่อง ซึ่งในหลักการเดียวกันทั้งสิ้น ประกอบด้วยสีขั้นที่ 1 (Primary Color) คือ สีพื้นฐาน มีแม่สี 3 สี ได้แก่

1. สีเหลือง (Yellow)

2. สีแดง (Red)

3. สีน้ำเงิน (Blue)

สีขั้นที่ 2 (Secondary color)

คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 หรือแม่สีผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากันจะทำให้เกิดสีใหม่

3 สี ได้แก่

1. สีส้ม (Orange) เกิดจาก สีแดง (Red) ผสมกับสีเหลือง (Yellow)

2. สีม่วง (Violet) เกิดจาก สีแดง (Red)ผสมกับสีน้ำเงิน (Blue)

3. สีเขียว (Green)เกิดจาก สีเหลือง (Yellow) ผสมกับสีน้ำเงิน(Blue)

สีขั้นที่ 3 (Intermediate Color)

คือสีที่เกิดจากการผสมกันระหว่างสีของแม่สีกับสีขั้นที่ 2 จะเกิดสีขึ้นอีก 6 สี ได้แก่

1. สีน้ำเงินม่วง (Violet-blue) เกิดจาก สีน้ำเงิน (Blue) ผสมสีม่วง (Violet)

2. สีเขียวน้ำเงิน (Blue-green) เกิดจาก สีน้ำเงิน (Blue) ผสมสีเขียว (Green)

3. สีเหลืองเขียว (Green-yellow) เกิดจาก สีเหลือง(Yellow) ผสมกับสีเขียว

(Green)

4. สีส้มเหลือง (Yellow-orange) เกิดจาก สีเหลือง (Yellow) ผสมกับสีส้ม

(Orange)

5. สีแดงส้ม (Orange-red) เกิดจาก สีแดง (Red) ผสมกับสีส้ม (Orange)

6. สีม่วงแดง (Red-violet)เกิดจาก สีแดง (Red) ผสมกับสีม่วง (Violet)

เราสามารถผสมสีเกิดขึ้นใหม่ได้อีกมากมายหลายร้อยสีด้วยวิธีการเดียวกัน นี้

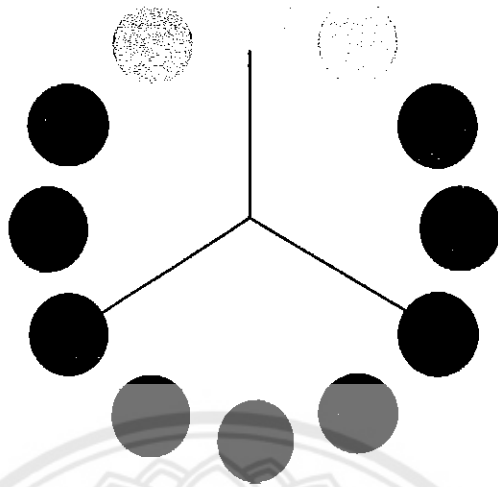
ตามคุณลักษณะของสีที่จะกล่าวต่อไปจะเห็นได้ว่าทฤษฎีสีดังกล่าวมีผลให้เรา

สามารถนำมาใช้เป็นหลักในการเลือกสรรสีสำหรับงานสร้างสรรค์ ของเราได้ซึ่ง

งานออกแบบมิได้ถูกจำกัดด้วยกรอบความคิดของทฤษฎีตามหลักวิชาการ เท่านั้น

แต่เราสามารถคิดออกนอกกรอบแห่งทฤษฎีนั้นๆ ได้ เท่าที่มันสมองของเราจะค้น

ความคิดสร้างสรรค์ออกมาได้



(ภาพ 33 วงจรสี)

1.คุณลักษณะของสีมี 3 ประการ คือ

1.1 สีแท้ หรือความเป็นสี (Hue) หมายถึง สีที่อยู่ในวงจรรวมชาติ ทั้ง 12 สีที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้แบ่งเป็น 2 วรรณะ โดยแบ่งวงจรรสีออกเป็น 2 ส่วน จากสีเหลือง วนไปถึงสีม่วง คือ

1.2 สีร้อน (Warm Color) ให้ความรู้สึกรุนแรง ร้อน ตื่นเต้น ประกอบด้วย สีเหลือง สีเหลืองส้ม สีส้ม สีแดงส้ม สีแดง สีม่วงแดง สีม่วง

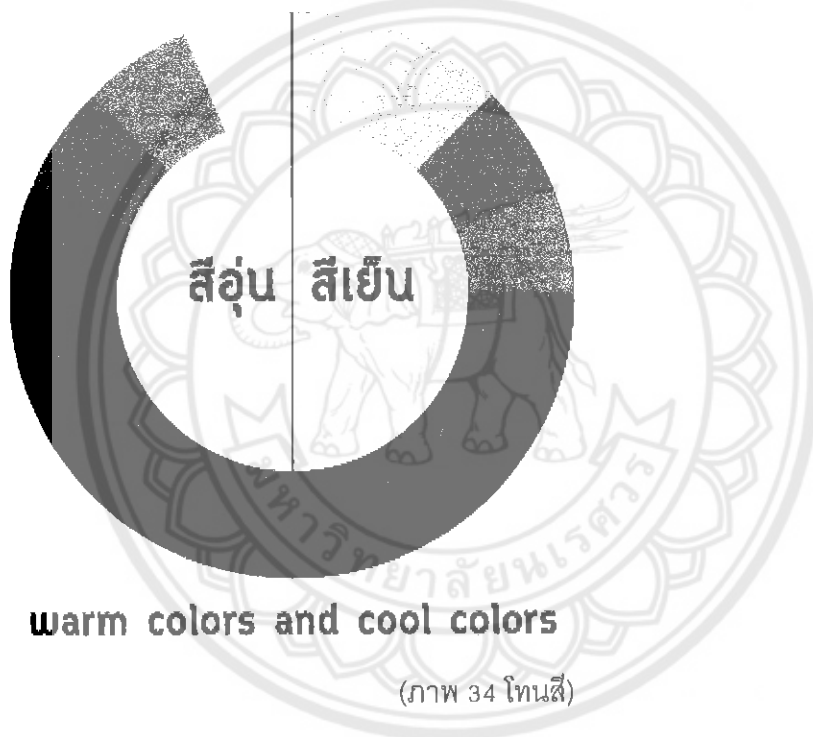
1.3 สีเย็น (Cool Color) ให้ความรู้สึกเย็น สงบ สบายตาประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีน้ำเงินเขียว สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน สีม่วง

เราจะเห็นว่า สีเหลือง และสีม่วง เป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 วรรณะ คือเป็นสีกลาง เป็นได้ทั้งสีร้อน และสีเย็น

2-ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสด-หรือความบริสุทธิ์ของสีใดสีหนึ่ง-สีที่ถูกผสม ด้วย สีดำจนหม่นลง ความจัด หรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนหม่นที่สุดได้หลายลำดับด้วยการ ค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อยจนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือเกือบเป็นสีดำ

3. น้ำหนักของสี (Values) หมายถึง สีที่สดใส (Brightness) สีกลาง (Grayness) สีทึบ (Darkness) ของสีแต่ละสี สีทุกสีจะมีน้ำหนักในตัวเอง ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีใดสีหนึ่งสีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลงถ้าเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ ตามลำดับ เราจะได้น้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่สุด ไปจนถึงอ่อนสุดน้ำหนักอ่อนแก่ของสีก็ได้เกิดจากการผสมด้วยสีขาว เทา และ ดำ น้ำหนักของสีจะลดลงด้วยการใช้สีขาวผสม (tint) ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวล

อ่อนหวาน สบายตา น้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นปานกลางด้วยการใช้สีเทาผสม (tone) ซึ่งจะทำให้ความเข้มของสีลดลง เกิดความรู้สึกที่สงบ ราบเรียบ และน้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นมากขึ้นด้วยการใช้สีด้าผสม (shade) ซึ่งจะทำให้ความเข้มของสีลดความสดใสลง เกิดความรู้สึกขรึม ลึกลับ น้ำหนักของสียังหมายถึงการเรียงลำดับน้ำหนักของสีได้ด้วยตัวเอง โดยเปรียบเทียบ น้ำหนักอ่อนแก่กับสีขาว-ดำ เราสามารถเปรียบเทียบระหว่างภาพสีกับภาพขาวดำได้อย่างชัดเจนเมื่อนำภาพสีที่เราเห็นว่าสีแดงอยู่หลายค่าทั้งอ่อน กลาง แก่ ไปถ่ายเอกสารขาว-ดำ เมื่อนำมาดูจะพบว่าสีแดงจะมีน้ำหนักอ่อน แก่ ตั้งแต่ขาว เทา ถึงดำ นั่นเป็นเพราะว่าสีแดงมีน้ำหนักของสีแตกต่างกันนั่นเอง



1. ความรู้สึกของสี

สีต่างๆ ที่เราสัมผัสด้วยสายตา จะทำให้เกิดความรู้สึกขึ้นภายในต่อเรา ทั้งนี้ที่เรามองเห็นสี ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งกาย บ้านที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่างๆ แล้วเราจะ ทำอย่างไร จึงจะใช้สีได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา เราจะต้องเข้าใจว่าสีใดให้ความรู้สึก ต่อมนุษย์อย่างไร ซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับสี สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

สีแดง ให้ความรู้สึกร้อน รุนแรง กระตุ้น ทำทหาย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร่ใจ มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง ความรัก ความสำคัญ อันตราย

สีแดงชาด จะทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ไร่ร้อน ความคึกคะนอง การ

ปลดปล่อย ความเบียด การระงับ

สีเหลือง ให้ความรู้สึก แจ่มใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสด ใหม่ ความ
สุขสว่าง การแผ่กระจาย อำนาจบารมี

สีเขียว ให้ความรู้สึกองกวม สดชื่น สงบ เย็น ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลาย
ธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขุม เยือกเย็น

สีเขียวแก่ จะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้าใจความแก่ชรา

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เครื่องขั้วม เอาการเอางาน ละเอียด รอบคอบ
สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบถ่อมตน

สีฟ้า ให้ความรู้สึก ปลอดภัยโปร่งโล่ง กว้าง เบา โปร่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลมหายใจ
ความเป็นอิสระเสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

สีคราม จะทำให้เกิดความรู้สึกสงบ

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม รั้นลับ ร่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความ
เศร้า ความผิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์

สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกเก่า หนัก สงบเงียบ

สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด ใหม่ สดใส

สีดำ ให้ความรู้สึกหนัก หดหู่ เศร้าใจ ทึบตัน

สีชมพู ให้ความรู้สึก อบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ ้วยุ่น นุ่มสาว
ความน่ารัก ความสดใส

สีโพล จะทำให้เกิดความรู้สึกกระชุ่มกระชวย ความเป็นหนุ่มสาว

สีเทา ให้ความรู้สึก เศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความชรา ความสงบ ความเงียบ

สุภาพ สุขุม ถ่อมตน

สีทอง ให้ความรู้สึก ความหรูหรา โอ้อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง ความสุข
ความมั่งคั่ง ความร่ำรวย การแผ่กระจาย

2. สีกับการออกแบบ

ผู้สร้างสรรค์งานออกแบบจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สีโดยตรง มันทนาการจะคิดค้นสีขึ้นมาเพื่อ
ใช้ในงานตกแต่ง คนออกแบบจากเวทีการแสดงจะคิดค้นสีเกี่ยวกับแสง จิตรกรก็จะคิดค้นสีขึ้นมา
ระบายให้เหมาะสมกับ ความคิดและจินตนาการของตน แล้วตัวเราจะคิดค้นสีขึ้นมาเพื่อความงาม
ความสุขสำหรับเรามีได้หรือสีที่ใช้สำหรับการออกแบบนั้น ถ้าเราจะใช้ให้เกิดความสวยงามตรงตาม
ความต้องการของเรา มีหลักในการใช้กว้างๆ อยู่ 2 ประการ คือ การใช้สีกลมกลืนกันและการใช้สี

ตัดกัน

1. การใช้สีกลมกลืนกัน

การใช้สีให้กลมกลืนกันเป็นการใช้สีหรือน้ำหนักของสีให้ใกล้เคียงกันหรือ คล้ายคลึงกันเช่น การใช้สีแบบเอกรงค์เป็นการใช้สีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลายลำดับการใช้ สีข้างเคียงเป็นการใช้สีที่เคียงกัน 2 – 3 สี ในวงสี เช่น สีแดง สีส้มแดง และสีม่วงแดง การใช้สีใกล้เคียงเป็นการใช้สีที่อยู่เรียงกัน ในวงสีไม่เกิน 5 สี ตลอดจนการใช้สีวรรณะร้อนและวรรณะเย็น (warm tone colors and cool tone colors)

2. การใช้สีตัดกัน

สีตัดกันคือสีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรสี การใช้สีให้ตัดกันมีความจำเป็นมากในงานออกแบบ เพราะช่วยให้เกิดความน่าสนใจในทันทีที่พบเห็น สีตัดกันอย่างแท้จริงมีอยู่ด้วยกัน 6 คู่ คือ

1. สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
2. สีส้ม ตรงข้ามกับ สีน้ำเงิน
3. สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
4. สีเหลืองส้ม ตรงข้ามกับ สีม่วงน้ำเงิน
5. สีส้มแดง ตรงข้ามกับ น้ำเงินเขียว
6. สีม่วงแดง ตรงข้ามกับ สีเหลืองเขียว

การใช้สีตัดกัน ควรคำนึงถึงความเป็นเอกภาพด้วย วิธีการใช้มีหลายวิธี เช่น ใช้สีให้มีปริมาณต่างกัน เช่น ใช้สีแดง 20 % สีเขียว 80% หรือ ใช้เนื้อสีผสมในกันและกันหรือใช้สีหนึ่งสีโดมสมกับสีคู่ที่ตัดกันด้วยปริมาณ เล็กน้อยรวมทั้งการเอาสีที่ตัดกันมาทำให้เป็นลวดลายเล็ก ๆ สลับกัน ในผลงานชิ้นหนึ่ง อาจจะใช้สีให้กลมกลืนกันหรือตัดกันเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจใช้พร้อมกันทั้ง 2 อย่าง ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการและความคิดสร้างสรรค์ของเราไม่มีหลักการหรือรูปแบบ

ที่ตายตัว

ในงานออกแบบ หรือการจัดภาพหากเรารู้จักใช้สีให้มีสภาพโดยรวมเป็นวรรณะร้อน หรือ วรรณะเย็น เราจะสามารถควบคุมและสร้างสรรค์ภาพให้เกิดความประสานกลมกลืน งดงามได้ง่ายขึ้นเพราะสีมีอิทธิพลต่อ มวล ปริมาตร และช่องว่าง สีมีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความกลมกลืน หรือ ขัดแย้งได้ สีสามารถขับเน้นให้ให้เกิด จุดเด่น และการรวมกันให้เกิดเป็นหน่วยเดียวกันได้ เราในฐานะผู้ใช้สีต้องนำหลักการต่างๆ ของสีไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายในงานของเรา เพราะสีมีผลต่อการออกแบบ คือ

1. สร้างความรู้สึก สีให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็นแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และภูมิ

หลังของแต่ละคนสีบางสีสามารถรักษาน้ำบัต โรคจิตบางชนิดได้ การใช้สีภายในหรือภายนอกอาคารจะมีผลต่อการสัมผัสและสร้างบรรยากาศได้

2. สร้างความน่าสนใจ สีมีอิทธิพลต่องานศิลปะการออกแบบจะช่วยสร้างความประทับใจและความน่าสนใจเป็น อันดับแรกที่พเห็น

3. สีบอกสัญลักษณ์ของวัตถุ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์หรือภูมิหลัง เช่น สีแดงสัญลักษณ์ของไฟหรืออันตราย สีเขียวสัญลักษณ์แทนพืช หรือความปลอดภัย เป็นต้น

4. สีช่วยให้เกิดการรับรู้ และจดจำ งานศิลปะการออกแบบต้องการให้ผู้พบเห็นเกิดการจดจำในรูปแบบ และผลงาน หรือเกิดความประทับใจ การใช้สีจะต้องสะอาดตาและมีเอกภาพ

Secret (ลึกลับ)

ลักษณะ - ชุดสีในโทนอมเทาของสีน้ำเงิน เขียว ม่วง ชมพู แฝงด้วยความลึกลับ น่าค้นหา

ความรู้สึก - ลึกลับ เว้นลับ ลึกลับ น่าติดตาม

สื่อถึง - ความลึกลับ พิศวง ดาราคุ่นคิด

2.5 เทคนิคการใช้โปรแกรมในการออกแบบ

2.5.1 โปรแกรม Illustrator CS6

1. หน้าตาของโปรแกรม Illustrator CS6

Option Bar (จะปรับเปลี่ยนไปตามเครื่องมือที่เราเลือกใน ToolBox), Menu Bar, Palette, Artboard, ToolBox

2. Shortcut หลัก ๆ (ควรใช้มือซ้ายกด มือขวาจะได้ไม่ต้องปล่อยจากเมาส์)

2.1 zoom in = Ctrl + [+]

2.2 zoom out = Ctrl + [-]

2.3 fit on screen = Ctrl+0 (เลขศูนย์)




2.4 Hand Tool = spacebar

2.5 Undo = Ctrl+Z





2.6 Redo = Ctrl+Shift+Z


Selection tool เครื่องมือกลุ่มนี้ว่าด้วยเรื่องการเลือกวัตถุ ประกอบไปด้วย


☛ Selection tool(ลูกศรสีดำ)ใช้เลือกวัตถุทั้งชิ้น

-  Direct-selection tool(ลูกศรสีขาว)ใช้เลือก points หรือ path ของวัตถุ (กดคีย์ Alt)
-  Magic wand tool(ไม้เท้าวิเศษ)เป็นเครื่องมือใหม่ ใช้เลือกวัตถุที่มีสีเดียวกัน การใช้งานเหมือนใน Photoshop (กดคีย์ Alt และ Shift)
-  Lasso tool ใช้เลือกโดยการคลิกเมาส์ Drag การใช้งานเหมือนใน Photoshop (กดคีย์ Alt และ Shift)


Create tool เครื่องมือกลุ่มนี้ว่าด้วยการสร้าง objects ไม่ว่าจะเป็นเส้น รูปทรงต่างๆ และตัวหนังสือ

-  Pen tool สร้างเส้น path อย่างแม่นยำ โดยการใช้แกน มีผลทำให้ object มีจุดน้อย-น้อยมาก ส่วนเครื่องมือย่อยจะเอาไว้ใช้ปรับแต่ง curved ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มจุด ลบจุด หักแกนของแกนเส้นสัมผัส (กดคีย์ Alt)
-  Type tool ใช้พิมพ์ตัวหนังสือ ข้อความต่างๆ ส่วนเครื่องมือย่อย ก็ง่ายๆตามรูป ใช้พิมพ์ตัวหนังสือให้อยู่ในกรอบบ้าง ทำตัวอักษรวิ่งตาม paths บ้าง ซึ่งผมจะไม่อธิบายมาก เพราะ ไอคอนก็ง่ายต่อการจดจำอยู่แล้ว
-  Line segment tool อันนี้ไว้ลากเส้นตรง ในรายละเอียดของเครื่องมือย่อยก็ไม่มีอะไรมาก เช่นไว้ทำขีดกันหอย ทำ grid ของตารางหมากรุก grid แบบใยแมงมุม
-  Basic shape tool เอาไว้วาดรูปทรงพื้นฐาน 3-4-หลายเหลี่ยม และวงกลม shape รูปดาว แต่ที่เด่นที่สุดคือ flare tool ใช้สร้างเอฟเฟค lens-flare (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)

 Paintbrush tool แปรงที่เอาไว้สร้างเส้น path โดยการ drag เมาส์ลากอย่างอิสระ สามารถใช้ brush แบบพิเศษ (กดคีย์ Alt)

 Pencil tool จะคล้ายๆ paintbrush tool แต่จะมีเครื่องมือย่อยให้เรียกใช้ในการแก้ไขเส้น ซึ่งจะช่วยในการปรับแต่งแก้ไข และทำให้งานดูดี+เร็วขึ้น (กดคีย์ Alt)

Transform tool เครื่องมือกลุ่มนี้ใช้ในการปรับแต่งรูปทรงของวัตถุ ไม่ว่าจะเป็นหมุน เอียง บิด กลับ ด้าน ย่อ ขยาย นอกจากนี้ยังมีเอฟเฟคต่างๆด้วย

-  Rotate tool ใช้ในการหมุนวัตถุ โดยการกำหนดจุดหมุนก่อนแล้วจึงทำการหมุน ซึ่งสามารถกำหนดได้ว่าต้องการหมุนกี่องศา (กดคีย์ Alt)

- ๑๖ Reflect tool ใช้ในการกลับด้านของวัตถุ (กดคีย์ Alt)
- ๑๗ Twist tool ใช้ในการบิดวัตถุ โดยการกำหนดจุดก่อนแล้วจึงทำการบิด ซึ่งสามารถกำหนดได้ว่าต้องการบิดมากน้อย (กดคีย์ Alt)
- ๑๘ Scale tool ปลี่ยนย่อขยายวัตถุ (กดคีย์ Alt และ Shift)
- ๑๙ Shear tool ใช้เอียงวัตถุ (กดคีย์ Alt)
- ๒๐ Reshape tool ใช้เพิ่มจุด และดึงยึดวัตถุ
- ๒๑ The warp tool ใช้โน้มวัตถุให้บิดเบี้ยว (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๒ Twirl tool ทำให้วัตถุบิดตามจุดที่กำหนด (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๓ Pucker tool ดึงจุดจุดให้เข้าสู่จุดศูนย์กลาง (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๔ Bloat tool ทำให้วัตถุแบบออก (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๕ Scallop tool ดึงวัตถุให้เข้าสู่ศูนย์กลางพร้อมกับสร้างรอยหยัก (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๖ Crystallize tool ขยายวัตถุให้ออกจากศูนย์กลางพร้อมกับสร้างรอยหยัก (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๗ Wrinkle tool สร้างคลื่นให้วัตถุ (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)
- ๒๘ Free transform tool ย่อ ขยาย หมุน เอียง วัตถุ โดยอิสระ

Special tool เป็นเครื่องมือใหม่ที่จัดการเกี่ยวกับ Symbol และ graph

- ๒๙ Symbol tool ใช้จัดการเกี่ยวกับ symbol ซึ่งมีเครื่องมือย่อยมากมาย แต่จะไม่ขอกล่าวถึง เพราะเครื่องมือแต่ละชิ้นมีไอคอนที่ง่ายต่อการเข้าใจอยู่แล้ว ขอให้ทดลองนำไปใช้เองแล้วจะเข้าใจว่า tool แต่ละชิ้นใช้ทำอะไรได้บ้าง (กดคีย์ Alt)
- ๓๐ Graph tool ใช้สร้าง graph ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งง่ายต่อการเข้าใจ และจะไม่ขอกล่าวถึงเช่นกัน (กดคีย์ Alt หรือ Shift และ Alt+Shift)

Paint color tool เป็นกลุ่มเครื่องมือที่ใช้จัดการเรื่องของสี

- ๓๑ Mesh tool เป็นเครื่องมือสีที่แจ่มชัดขีด(แต่ควบคุมยากเหมือนกัน)โดยการสร้าง point และมีแกนในการควบคุม (กดคีย์ Alt และ Shift)
- ๓๒ Gradient tool เครื่องมือไล่ระดับสี ซึ่งมีการไล่ระดับอยู่ด้วยกัน 2 แบบ คือ Linear และ

Radial ใช้การลากจากจุดเริ่มต้น และ สิ้นสุดที่จุดปล่อยเมาส์ ในการควบคุมการไล่ระดับของสี (กดคีย์ Shift)



Eyedropper tool หยดดูดสี ใช้ copy สีของวัตถุ สามารถกำหนดได้ด้วยว่าจะ copy ลักษณะอย่างไร อะไรบ้าง (กดคีย์ Alt และ Alt+Shift)



Paint bucket tool ส่วนใหญ่จะใช้ควบคู่กับ eyedropper tool โดยใช้เทสีลงบนวัตถุ (กดคีย์ Alt)



Measure tool เครื่องมือวัดขนาด (กดคีย์ Shift)



Blend tool เครื่องมือไล่ระดับการเปลี่ยนรูปร่างและสี สามารถควบคุมการไล่ระดับได้ 3 ชนิด



Auto trace tool ใช้ในการ trace จากภาพต้นฉบับที่เป็น bitmap ไปเป็น Vector ซึ่งเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกสำหรับคนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ

View tool กลุ่มเครื่องมือกลุ่มนี้จะเน้นที่มุมมองเป็นหลัก



Slice tool ใช้เกี่ยวกับการตัดแบ่งภาพออกเป็นส่วนๆ ใช้ในงานเว็บ



Scissors tool ใช้คลิกบริเวณ outline ของวัตถุเพื่อกำหนดจุดตัด 2 จุดเพื่อแยกวัตถุออกจากกัน (กดคีย์ Alt)



Knife tool ใช้ drag ลากผ่านวัตถุเพื่อแยกวัตถุออกจากกันเป็น 2 ส่วน โดยจะทำการ close paths ให้เราโดยอัตโนมัติ (กดคีย์ Alt)



Hand tool ใช้เลื่อนดูบริเวณพื้นที่การทำงานบนหน้าจอ (กดคีย์ Spacebar)



Page tool ใช้กำหนด print size



Zoom tool ใช้ย่อ และ ขยายพื้นที่การทำงาน (กดคีย์ Ctrl+Spacebar และ Ctrl+Alt+Spacebar)

บทความและรูปภาพจากเว็บไซต์ webthaidd.com

3. ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

3.1. ลักษณะทางกายภาพ

3.1.1 ลักษณะทางประชากรและสังคมเยาวชนอายุ 19-25 ปี

พัฒนาการด้านสังคม

ทฤษฎีพัฒนาบุคลิกภาพของอีริคสัน วัยผู้ใหญ่ตอนต้นอยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นที่ 6 คือความใกล้ชิดสนิทสนมหรือการแยกตัว (intimacy and solidarity vs. isolation) สังคมของบุคคลวัยนี้คือ เพื่อนรัก คู่ครอง บุคคลจะพัฒนาความรัก ความผูกพัน แสวงหามิตรภาพที่สนิทสนม หากสามารถสร้างมิตรภาพได้มั่นคง จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไว้นื้อเชื่อใจและนับถือซึ่งกันและกัน ตรงข้ามกับผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถสร้างความสนิทสนมจริงจังกับผู้หนึ่งผู้ใดได้จะมีความรู้สึกอ้างว้างเดียวดาย (isolation) หรือเป็นคนที่หลงรักเฉพาะตนเอง (narcissism) วัยนี้ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนร่วมวัยลดลง จำนวนสมาชิกในกลุ่มเพื่อนจะลดลง แต่สัมพันธ์ภาพในเพื่อนที่ใกล้ชิดหรือเพื่อนรักยังคงอยู่และจะมีความผูกพันกันมากกว่าความผูกพันในลักษณะของคู่รักและพบวามักเป็นในเพื่อนเพศเดียวกัน (Papalia and Olds, 1995) การสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มใช้ชีวิตครอบครัวกับคู่ของตนเอง และเกิดการปรับตัวกับบทบาทใหม่

3.1.2 พัฒนาการทางสติปัญญา

พัฒนาการทางความคิดตามแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget' s theory)

(Papalia and Olds, 1995) กล่าวว่ายัยผู้ใหญ่มีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาอยู่ในระดับ Formal operations ซึ่งเป็นขั้นสูงที่สุดของพัฒนาการ มีความสามารถทางสติปัญญาสมบูรณ์ที่สุดคือคุณภาพของความคิดจะเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กันและมีความคิดรูปแบบนามธรรม (Abstract logic) ผู้ใหญ่จะมีความคิดเปิดกว้าง ยืดหยุ่นมากขึ้น และรู้จักจดจำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี และได้มีผู้สำรวจศึกษาหลายคนเห็นว่าความคิดของผู้ใหญ่ นอกจากจะเป็นความคิดในการแก้ไขปัญหาตามที่เพียเจท์กล่าวไว้แล้ว ยังมีลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และค้นหาปัญหาด้วย

(พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2530 อ้างถึงในทิพย์ภา เชนฐ์เชาวลิต, 2541)
จึงมีผู้วิจารณ์อย่างมากว่าอาจจะอยู่ในระดับ postformal thought
มากกว่า ทำให้มีผู้เชื่อว่าแนวคิดของเพียเจท์ไม่น่าจะเป็นที่ยอมรับอีก

3.1.3 การปรับตัวกับบทบาทใหม่

ชีวิตการทำงาน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นบุคคลส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงของการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือใกล้ที่จะสำเร็จการศึกษา จะมีการวางแผนในการเลือกอาชีพ ประกอบอาชีพที่ตนมีความรัก ความพึงพอใจในงาน และการได้พิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง ย่อมทำให้ชีวิตการทำงานมีความสุข มีความพร้อมที่จะปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน และพร้อมที่จะเผชิญปัญหาและการแก้ไขปัญหาคือต่อไป

ชีวิตคู่ ในวัยรุ่นอาจเริ่มต้นการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศจนพัฒนามาเป็นความรักในวัยผู้ใหญ่ หรือบางคนเริ่มต้นมีความสนใจเรื่องความรักอย่างจริงจัง สร้างสัมพันธภาพกับคนต่างเพศรูปแบบदारในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยมีลักษณะคิดที่อยากจะใช้ชีวิตด้วยกัน อยากที่จะสร้างครอบครัวใหม่ เมื่อบุคคลสองคนตกลงใจใช้ชีวิตด้วยกันจึงต้องมีการปรับตัวกับบทบาทใหม่ที่เกิดขึ้น ได้แก่ บทบาทของการเป็นสามีหรือภรรยา มีความรับผิดชอบในบทบาทใหม่ที่ตนได้รับ โดยการเป็นสามีที่ดี ภรรยาที่ดี มีความรักความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีความอดทน ร่วมกันประคับประคองชีวิตคู่ รวมทั้งให้การดูแลครอบครัวเดิมของแต่ละคน ในระยะแรกของการใช้ชีวิตคู่อาจต้องมีการปรับตัวอย่างมากจนกระทั่ง

ปรับตัวได้ดี ชีวิตคู่ก็มีความสุขและจะส่งเสริมให้ชีวิตในด้านอื่นมีความสุขด้วย บทบาทการเป็นบิดามารดา ผู้ใหญ่ตอนต้นมีความปรารถนาที่จะเป็นผู้มีความสามารถในการปกป้อง ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่า เมื่อมีชีวิตคู่จึงมีความต้องการที่จะมีบุตรเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวประกอบความต้องการที่จะมีทายาท เมื่อมีบุตรชีวิตครอบครัวจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทอีกครั้งโดยการเพิ่มเติมบทบาทของการเป็นบิดามารดาโดยเฉพาะในผู้หญิงที่เมื่อแต่งงานแล้วแยกครอบครัวออกจากครอบครัวเดิมของตน หรือการเป็นครอบครัวเดี่ยวภายหลังการแต่งงาน

การทำงานนอกบ้านกับการเพิ่มหน้าที่ของการเป็นมารดาอาจทำให้
ประสบกับความยากลำบากในการปรับตัวในระยะแรก สามีจึงจำเป็นต้อง
มีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยมารดาในการเลี้ยงดูบุตร การมีบุตรนี้ทำให้ทั้ง
สามีและภรรยาได้มีการเรียนรู้ถึงความรักอีกชนิดหนึ่งคือความรักที่มีแต่
การให้โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ชีวิตโสด ในสังคมปัจจุบันพบว่ามีคน
จำนวนไม่น้อยมีความสุขกับชีวิตโสดซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการอุทิศเวลา
ให้กับงาน มีความภาคภูมิใจในตนเองอย่างมาก ไม่ต้องการที่จะมีชีวิตคู่
หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการมีชีวิตคู่ คนโสดต้องมีการปรับตัวเช่นกัน
เนื่องจากกลุ่มเพื่อนสนิทตั้งแต่ในวัยรุ่น เพื่อนร่วมงานมักมีครอบครัว คน
โสดจึงต้องหาเพื่อนใหม่ที่เป็นโสดเช่นเดียวกัน ต้องมีการปรับตัวกับเพื่อน
ใหม่ หรือเลี้ยงสัตว์เลี้ยงเพื่อเป็นเพื่อนและตอบสนองความต้องการที่จะ
ปกป้อง ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่านั่นเอง

3.1.4 ปัญหาที่พบในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

ปัญหาที่พบในวัยนี้คือปัญหาสุขภาพ เนื่องมาจากลักษณะการ
ดำรงชีวิต (The Lifestyle) เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า การรับประทาน
อาหารไขมันสูง ไม่มีกากใยอาหาร วิธีการจัดการกับความเครียดที่ไม่
เหมาะสมและการตัดสินใจปัญหาด้วยการใช้อาวุธ สิ่งเหล่านี้บั่นทอน
สุขภาพเป็นอย่างมาก และนำไปสู่โรคที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพ เช่น
โรคถุงลมโป่งพอง โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด โรคมะเร็ง รวมทั้งการ
เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ การใช้อาวุธปืน เป็นต้น (Papalia and Olds,

1995) ประกอบกับในวัยนี้มีการปรับบทบาทใหม่อย่างมาก ปัญหาที่
เกิดขึ้นจึงเป็นปัญหาที่เกิดจากการไม่สามารถปรับเข้าสู่บทบาทใหม่ เช่น
มีปัญหาในการทำงาน มีปัญหากับเพื่อนร่วมงาน - การเปลี่ยนงาน การ
ผิดหวังในความรัก การสิ้นสุดการหมั้น - การสมรส ความผิดหวังจากการ
แต่งงาน ความผิดหวังเกี่ยวกับเพศของบุตร เป็นต้น

3.2 ลักษณะทางกายภาพ

3.2.1 พัฒนาการทางด้านสังคมจิตวิทยาของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่ไม่มั่นคง มีความอ่อนไหวทางด้านจิตใจและอารมณ์ค่อนข้างมาก จนมีผู้ให้วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่เรียกว่า Normal Psychosis ถึงแม้จะมีผันผวนหรือมีความผิดปกติบ้างในบางโอกาส แต่วัยรุ่นส่วนใหญ่ก็สามารถแก้ไขปัญหผ่านพ้นภาวะวิกฤตต่างๆ ในระยะวัยรุ่นไปได้โดยไม่มีปัญหาใดๆ (2) ในการที่เราจะใช้หลักเกณฑ์อะไรอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวในการที่จะบอกว่าเด็กเข้าสู่วัยรุ่นแล้วนั้น บางครั้งก็อาจจะไม่ถูกต้องเหมาะสมทั้งหมด ตัวอย่างเช่น เราใช้อายุเป็นตัวกำหนด แต่ในปัจจุบันก็จะเห็นว่าเด็กเข้าสู่วัยรุ่นเร็วขึ้น พันธุ์เร็วกว่าเดิมโดยเฉพาะเด็กผู้หญิงและมีพฤติกรรมทางเพศเร็วขึ้น จากการศึกษา นักศึกษาชายไทยในสวนกลางและสวนภูมิภาคพบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 33-68.5 และนักศึกษาหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 4.2-25.4 (4) หรือใช้การเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าวัยรุ่นหนุ่มสาว ก็คงจะไม่ถูกต้องทั้งหมดเพราะเด็กยังมีพัฒนาทางด้านความคิด การตัดสินใจเป็นแบบเด็กอยู่ ฉะนั้นเราควรจะได้ใช้ตัวบ่งชี้หลายๆ อย่าง มาใช้ประกอบร่วมกัน ไม่ว่าจะอายุ การเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เมื่อเข้าวัยรุ่นหนุ่มสาว และ พัฒนาการทางด้านต่างๆ เช่น อารมณ์ จิตสังคม ฯลฯ ก็จะทำให้เราเข้าใจและประเมินบอกได้ว่าเขาเข้าสู่วัยรุ่นระยะไหนได้เหมาะสมถูกต้องมากขึ้น เพราะในการให้การดูแลและให้คำปรึกษาแก่เด็กวัยรุ่นนั้นถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ต้องมีการปรับรูปแบบและวิธีการให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโต พัฒนาการในด้านต่างๆ รวมถึงวุฒิภาวะของวัยรุ่นด้วย (นพ. วิโรจน์ อารีย์กุล. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.teenrama.com/dad_mam/old_dad_mam24.htm)

3.2.2 พฤติกรรมการค้นคว้าเพื่อการหาความรู้

การอ่านหนังสือของประชากร (อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป) การอ่านหนังสือของประชากร (อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป) มีอัตราการอ่านหนังสือร้อยละ 81.8 ผู้ชายมีอัตราการอ่านหนังสือสูงกว่าผู้หญิงเล็กน้อย พบว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีอัตราการอ่านหนังสือสูงกว่านอกเขตเทศบาล ในเขตกรุงเทพมหานครมีอัตราการอ่านหนังสือสูงสุด และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการอ่านหนังสือต่ำที่สุดเช่นเดียวกับผลการสำรวจการอ่านหนังสือของเด็กเล็กทั้งนี้ กลุ่มวัยเด็กมีอัตราการอ่านหนังสือสูงสุตร้อยละ 95.1 รองลงมาคือ กลุ่มเยาวชน กลุ่มวัยทำงาน และกลุ่มวัยสูงอายุ ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มวัยที่แตกต่างกันนั้น มีความสนใจอ่านหนังสือที่อ่านแตกต่างกันตามแต่ละวัย โดยมีความเชื่อมโยงกันกับระดับการศึกษา เนื่องจากพบว่า ผู้มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า มีอัตราการอ่านหนังสือสูงกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่า และหนังสือพิมพ์เป็นประเภทของหนังสือที่มีผู้อ่านสูงสุด รองลงมาคือ วารสาร/เอกสารประเภทที่ออกประจำ ตำรา/หนังสือ/เอกสารที่ให้ความรู้ นิติสาร หนังสือ/เอกสารเกี่ยวกับคำสอนทางศาสนา นวนิยาย/การ์ตูน/หนังสืออ่านเล่น และแบบเรียน/ตำราเรียนตามหลักสูตร และหนังสือประเภทอื่นๆ ตามลำดับเนื้อหาสาระที่ผู้อ่านชื่นชอบมากที่สุดคือ ข่าว-รองลงมาคือ-สารคดี/ความรู้-ทั่วไป-บันเทิง-ความรู้วิชาการ และคำสอนทางศาสนา ตามลำดับ เวลาเฉลี่ยที่ใช้อ่านหนังสือเฉลี่ย 37 นาทีต่อวัน และมีอัตราการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นเกือบทุกวัย ยกเว้นกลุ่มวัยสูงอายุที่ใช้เวลาอ่านลดน้อยลง (สำนักสถิติแห่งชาติ.เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://nstda.or.th/blog/?p=47464>)

4. กรณีศึกษา

กรณีศึกษา 1

ประเภท : ท่องเที่ยว สถานที่
เมืองท่องเที่ยว สุขโขทัย (พิมพ์สี่สี)

ISBN 6163358646

เขียนโดย กองบรรณาธิการ

พิมพ์ที่ บ้านสร้างศิลป์ พิมพ์ปี 2556

หนา 175 หน้า น้ำหนัก 290 กรัม



(ภาพ 35 เมืองท่องเที่ยว สุขโขทัย)

วิเคราะห์

สุขโขทัยมีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่เพียงแค่อุทยานประวัติศาสตร์ ที่เป็นมรดกโลกทั้ง 2 แห่ง ยังมีน้ำตก ภูเขา บ้านเมืองเก่า และตลาดโบราณ ภายในเล่มประกอบด้วยรูปภาพสวยงาม และข้อมูลควรรู้ ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการเดินทางท่องเที่ยวประเทศสุขโขทัยได้เป็นอย่างดี แต่ ยังขาดความทันสมัยอยู่ ยังไม่เข้าใกล้กลุ่มเป้าหมายที่เราตั้งไว้ซึ่งดูจากการจัดวางแล้วหนังสือเล่มนี้จะเน้นนำหนักไปทางรูปภาพมากกว่า ส่วนตัวข้อมูลยังน้อยอยู่

แนวความคิดที่ทำมาใช้

หนังสือเล่มนี้มีจุดน่าสนใจที่ใช้ในการดึงดูดผู้คนให้มาเปิดอ่าน ด้วยการนำรูปภาพสถานที่ ต่างๆมาวางไว้ในหน้ากระดาษ

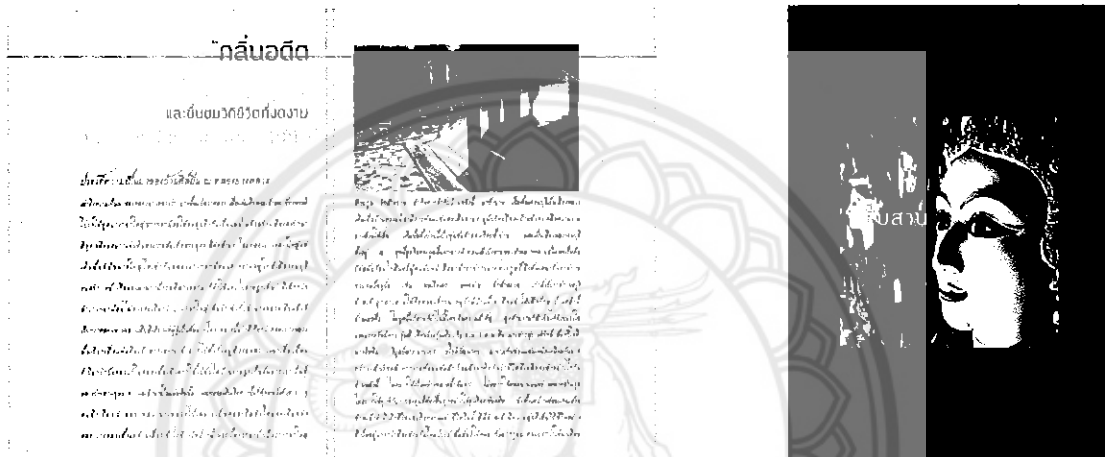
กรณีศึกษา 2

การออกแบบหนังสือเล่มเล็ก เรื่อง ความสงบสุขในเมืองกรุง...บ้านศิลปิน

ณ คลองบางหลวง

โดย นางสาวบุญศิริ เลิศทองไทย

วันศุกร์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2556



(ภาพ 36 ความสงบสุขในเมืองกรุง)

วิเคราะห์

รูปแบบหนังสือที่มีความแตกต่าง จากหนังสือเล่มเล็กทั่วไปเพราะเป็นลักษณะของการเปิดอ่านที่ต้องเปิดขึ้นด้านบน ซึ่งแตกต่าง จากหนังสือทั่วไปที่เปิดอ่านจากด้านข้าง มีการจัดวางเนื้อหาแบบกึ่งกลาง โดยนำเสนอรูปภาพควบคู่ไปกับเนื้อหา และข้อมูลให้เกิดความเพลิดเพลิน และความสวยงาม ในการอ่าน

แนวความคิดที่ทำมาใช้

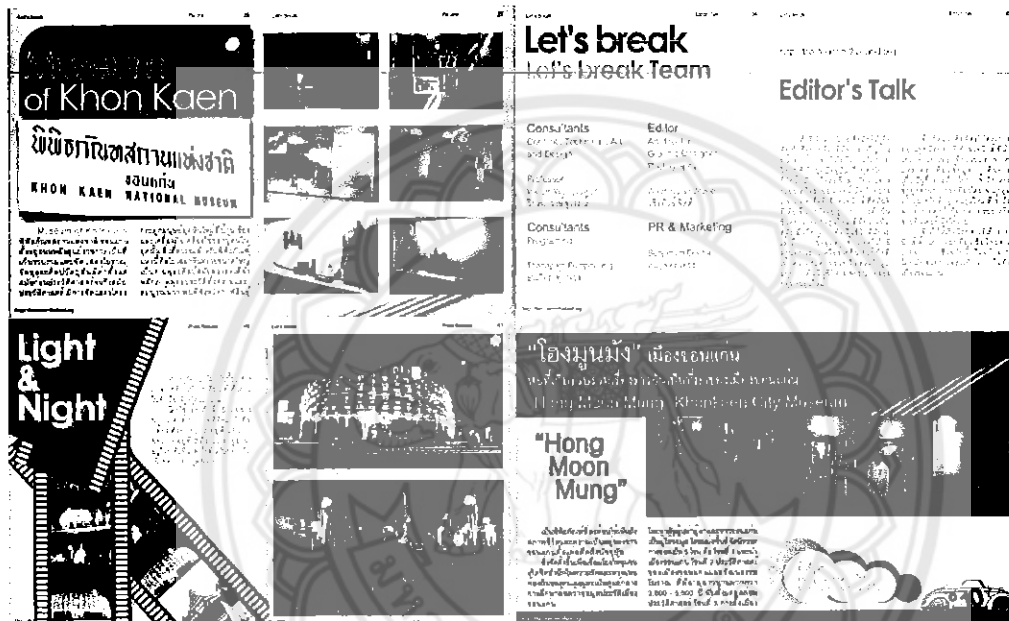
ลักษณะของโทนสีเป็นการแสดงถึง ความเป็นไทยย้อนยุค มีเสน่ห์น่าหลงใหล โดยสื่อออกมาทางภาพถ่าย และบทความต่างๆ ที่ได้ทำการสัมภาษณ์จากการวิจัยภาคสนาม โดยใช้ฟอนต์ที่แสดงถึงความเป็นไทย และสีของฟอนต์เป็นสีขาวและดำ แสดงถึงความเรียบง่าย คลาสสิก ซึ่งดูแล้วมีเสน่ห์ น่าหลงใหล ในส่วนเนื้อหาของภาพนั้นเป็นการนำเสนอเรื่องราวของความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีกลิ่นอายของอดีต

กรณีศึกษา 3

โครงการออกแบบนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น สำหรับกลุ่มคนรุ่นใหม่(ฉบับการท่องเที่ยวตัวเมืองจังหวัดขอนแก่น)

WACHIRAPAN

วันศุกร์ที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2553



(ภาพ 37 โครงการออกแบบนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์)

วิเคราะห์

กลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่เข้าถึงทางด้านเทคโนโลยีผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมัลติมีเดีย จึงตอบใจത്യรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่มีความทันสมัย มีวิถีทางการดำเนินชีวิตที่มักจะเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เน้นความสะดวก รวดเร็ว ตรงกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Life Style) ของกลุ่มคนรุ่นใหม่

แนวความคิดที่ทำมาใช้

แนวความคิดที่นำมา ใช้การจัดเลเอาท์ที่ทันสมัยมีความหลากหลายดูทันสมัยไม่ดูเก่าจนหน้ากลัว สีสันสดใส

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย



(ภาพ 38 วิเคราะห์จังหวัดสุโขทัย)

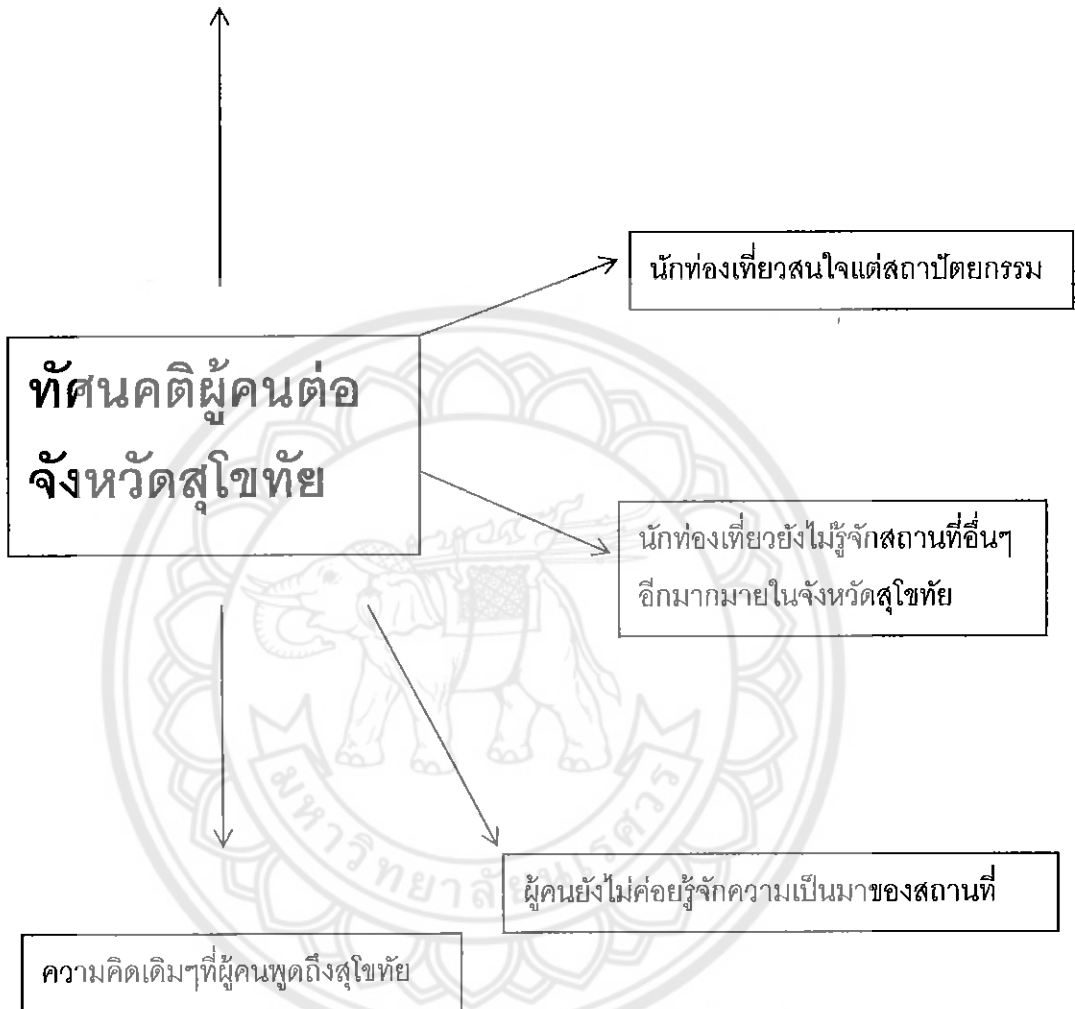
1. สุโขทัยเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีความเป็นมาทางอดีตกาลมีเรื่องเล่าตำนานมากมายหลายอย่างที่สามารถนำมาเล่าให้ผู้อื่นฟังได้
2. สุโขทัยเป็นเมืองทองเที้ยวส่วนใหญ่การทองเที้ยวจะเป็นการเที่ยวชมเมืองเก่ามากกว่า
3. สุโขทัยยังมีเมืองเก่าหลายแห่งที่นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จัก



(ภาพ 39 วิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย)

ในวัยรุ่นที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่นอย่างเต็มตัวนั้นเป็นวัยที่เริ่มทำงานมีเงินใช้เริ่มอยากเกี่ยวกับเพื่อนหรือเกี่ยวกับครอบครัวโดยใช้เงินของตัวเองเที่ยว นิสัยสวຍใหญ่จะเด็ดขาดอยากรู้สิ่งใหม่ๆ ชอบที่จะพจญภัย

ผู้รู้เรื่องแต่ประวัติศาสตร์เดิมๆ



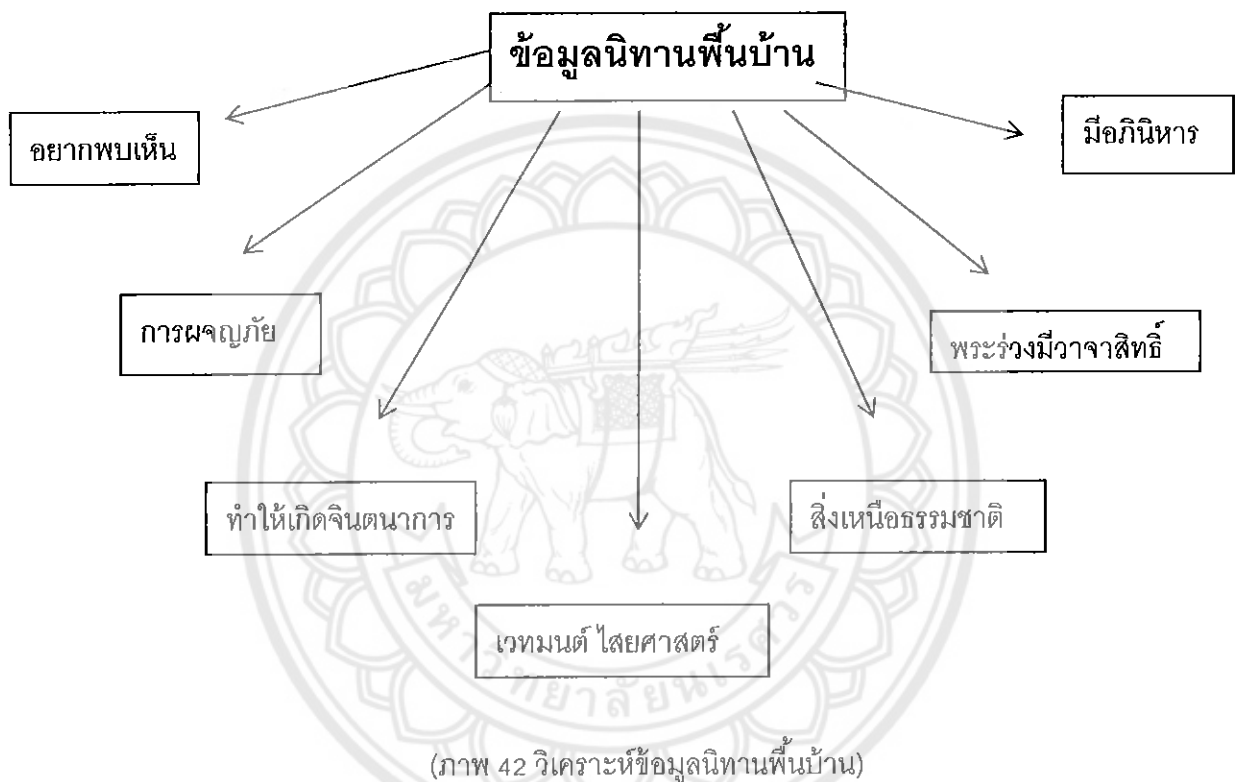
(ภาพ-40 วิเคราะห์ทัศนคติผู้คน)

ทัศนคติผู้คนต่อจังหวัดสุโขทัยนั้นส่วนมากผู้คนจะรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ซะมากกว่า นักท่องเที่ยวจะมุ่งเน้นไปที่สถาปัตยกรรมหรือเมืองเก่าทำให้ไม่รู้จักสถานที่อื่นๆอีกมากและทำให้นักท่องเที่ยวรู้แค่ว่าตรงนี้มีเมืองเก่าแต่ไม่รู้จักความเป็นมาของเมืองเก่าเลยจึงเกิดเป็นความคิดเดิมๆแล้วนำไปบอกต่อ



(ภาพ 41 วิเคราะห์การแก้ปัญหา)

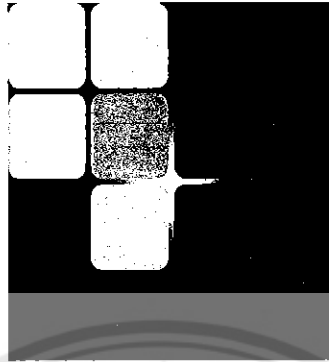
ในการแก้ปัญหาที่จะไม่ทำให้นักท่องเที่ยวนั้นมองข้ามไปถึงเรื่องเล่าที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนเป็นเรื่องที่สนุกใหม่แปลกและเล่าถึงสถานที่นั้นๆว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไรเล่าเรื่องราวรายละเอียดสถานที่เล็กๆเดินทางสะดวกปลูกฝังการอนุรักษ์ในสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้กลับไป



การสรุปแนวความคิดในการออกแบบ

“ร่วงสมัย”การที่คนในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นคนที่มีความเป็นสมัยใหม่จะไปท่องเที่ยวในเมืองที่มีความเป็นมาในช่วงยุคสมัยเก่าที่มีเรื่องเล่าประวัติศาสตร์และตำนานที่มีความมหัศจรรย์อิทธิฤทธิ์ที่น่าสงสัย จึงเกิดเป็นแนวคิดที่จะนำความสมัยใหม่กับสมัยเก่ามาผนวกกันเกิดเป็นความพอดีลงตัว

MOOD&TONE



(ภาพ 43 โทนไทย)

เป็นสีที่แสดงถึงคุณค่าความเก่าแก่ความลึกซึ้งหน้าค้นหาความมหัศจรรย์อิทธิฤทธิ์เป็นชุดสีที่มีอยู่ในยุคสมัยเก่าอย่างเช่น เครื่องเหล็ก ทองคำ สถาปัตยกรรม เป็นต้น

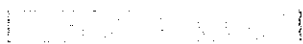


(ภาพ 44 โทนสมัยใหม่)

เป็นสีที่แสดงถึงความทันสมัยสีสันสวยงามมีรอยยิ้มสนุกสนานพร้อมที่จะผจญภัยไปพร้อมกับความสนุกสนานในยุคสมัยนั้นๆ

สีที่ใช้ในการออกแบบ

#FAF39B



#A5312



#231F20

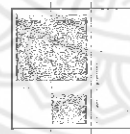
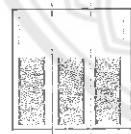
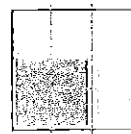
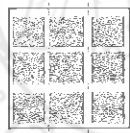
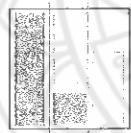
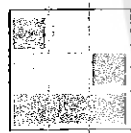


กระดาษ

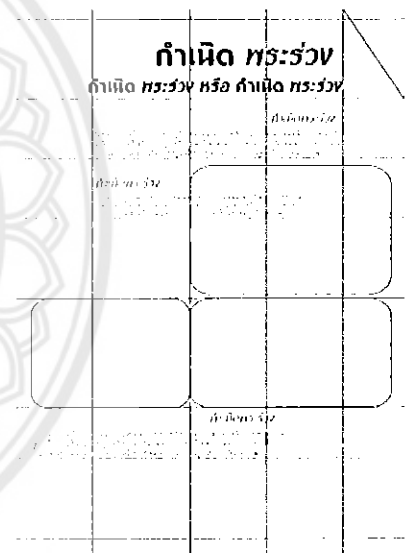
- 1 กระดาษอาร์ต ผิวนั้น เนื้อกระดาษขาว
- 2 รองรับหมึกได้ดีงานพิมพ์สีสดสดใส คมชัด ทั้งตัวอักษร ลายเส้น และรูปภาพ
- 3 คุณสมบัติกันน้ำได้ ภาพไม่เลือนหาย แม้เวลาผ่านไปยาวนาน
- 4 พิมพ์ได้ทั้งสองด้าน หมึกพิมพ์ไม่ซึมเลอะ คุ่มค่าต่อการใช้งาน
- 5 เหมาะสำหรับงานรูปภาพ งานกราฟิก เมนู การ์ด แคตตาล็อก โบปลิว แผ่นพับ งานโฆษณา นามบัตร ฯลฯ
- 6 ใช้งานร่วมกับเครื่องพิมพ์เลเซอร์สี และเครื่องถ่ายเอกสารสีทุกยี่ห้อ

ปกหนังสือ ใช้กระดาษอาร์ตมันหนา 300 แกรมขึ้นไป

ในหนังสือ ใช้กระดาษอาร์ตมันหนา 80-120 แกรม



(ภาพ 45 ระบบกริด)



โมดูลาร์กริด (modular grid)

ในหนึ่งหน้ากระดาษจะมียูนิตกริดสี่เหลี่ยมหลายยูนิต โดยแบ่งด้วยเส้นทั้งทางตั้งและทางนอน มักมีอัตรายเป็นช่องเว้นว่างระหว่างยูนิต และมีมาร์จิ้นล้อมรอบกริดประเภทนี้เหมาะสำหรับการพิมพ์ข้อความ และมีการจัดวางภาพอยู่ด้วยและเหมาะกับการใช้ในสิ่งที่มีการออกเผยแพร่ออกเนื่องเป็นระยะเวลาาน เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร

Font

BANSOMDEJ (head) พระร่วง บ้านสมเด็จ บ้านสมเด็จ บ้านสมเด็จ

MN NopScript EWRegular(copy)

ภาพประกอบ



(ภาพ 46 ภาพประกอบ)

แนวทางการใช้ภาพประกอบที่ต้องการให้ภาพดูมีความลึกซึ้งมีความน่าค้นหาต่อการเกิดขึ้นของ
สิ่งลึกลับ



(ภาพ 47 ภาพประกอบ)

Refferent

การใช้ภาพในโทนร้อน เหมาะกับหนังสือที่จะทำให้ดูขลังลึกลับ



(ภาพ 48 เที่ยวเชียงคาน)

แนวทางการนำมาใช้สร้างผลงาน คือ การจัดวางเลย์เอาต์หน้ากระดาษ การวางรูปภาพ การจัดช่องไฟและการใช้สี



(ภาพ 49 magazine)

แนวทางการนำมาใช้คือหลักการวางพอดินตัวหนังสือการจัดองค์ประกอบรูปภาพที่เอามาปรับให้เข้ากันทั้งภาพและตัวหนังสืออ้างอิง <http://www.lonelyplanet.com/thailand>

บทที่ 4

การออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน

การออกแบบหนังสือเล่มนี้เน้นให้ผู้อ่านได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ที่ไม่มีใครรู้ส่วนมากจะเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตำนานของพระร่วงมาใส่ไว้ ในส่วนของกรออกแบบจะเน้นให้ตามเนื้อหา อย่างเช่น หน้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหินงา ก็จะใช้การออกแบบเกี่ยวกับลายของหินงาของถ้ำเพื่อสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือหน้านั้นๆ

4.1 การออกแบบ การจัดวางเลย์เอาต์

4.1.1 หน้าปก



(ภาพ 50 เลย์เอาต์หน้าปกแบบ1)

ที่มา ผู้ทำ

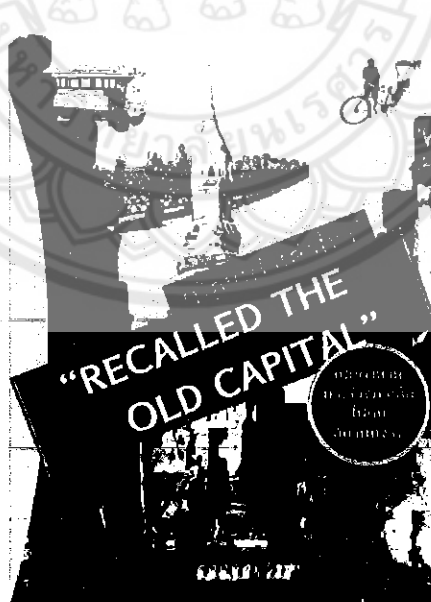
ในขั้นตอนนี้จะเริ่มวางข้อมูลก่อน และวางเลย์เอาต์แบบคร่าวๆ



(ภาพ 51 เลเอาต์หน้าปกแบบ2)

ที่มา ผู้ทำ

เริ่มนำภาพประมาจัดวางและทดลองหลายๆแบบ วางฟอนต์ใส่กราฟิก



(ภาพ 52 เลเอาต์หน้าปกแบบ3)

ที่มา ผู้ทำ

นำภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุโขทัยมามีส่วนร่วมในการออกแบบ วางเลเอาต์ใหม่



(ภาพ 53 เลขาธิการหน้าปก4)

ที่มา ผู้ทำ

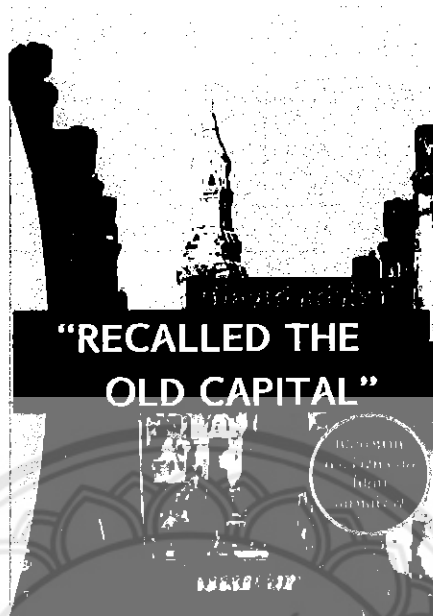
ลดในส่วนของกราฟิก และทำให้ตัวหนังสือเด่นขึ้นมา



(ภาพ 54 เลขาธิการหน้าปกแบบ 5)

ที่มา ผู้ทำ

ลบสีที่ดูแรงมากจนเกินไปปรับฟอนต์ให้เข้ากับงาน ดรอปรูปภาพลง



(ภาพ 55 เลขาธิการหน้าปกแบบ 6)

ที่มา ผู้ทำ

ปรับภาพและกลับมาใช้สีแบบเดิมวาง ฟोटต้นแบบเดิม



(ภาพ 56 เลขาธิการหน้าปกแบบ 7)

ที่มา ผู้ทำ

ลงสีกราฟิกใหม่และพื้นหลังใหม่



(ภาพ 57 เลขาธิการหน้าปกแบบสมบูรณ)

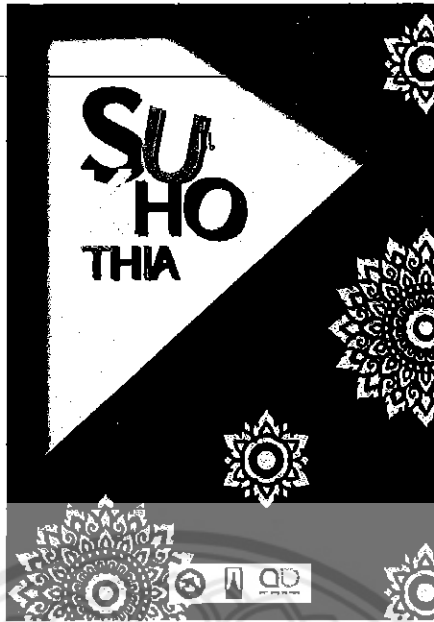
ที่มา ผู้ทำ



(ภาพ 58 เลขาธิการปกแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

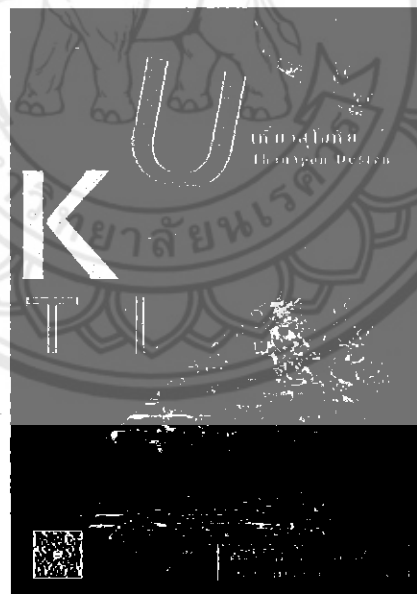
จัดทำโลโก้ขึ้นมา



(ภาพ 59 เลขาธิการโรงปกแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

นำกราฟิกลายไทยเข้ามาในการออกแบบ



(ภาพ 60 เลขาธิการโรงปกแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

ปรับเปลี่ยนพื้นหลัง และสีของโดโก้



(ภาพ 61 เลขาธิการองค์การแบบ 4)

ที่มา ผู้ทำ

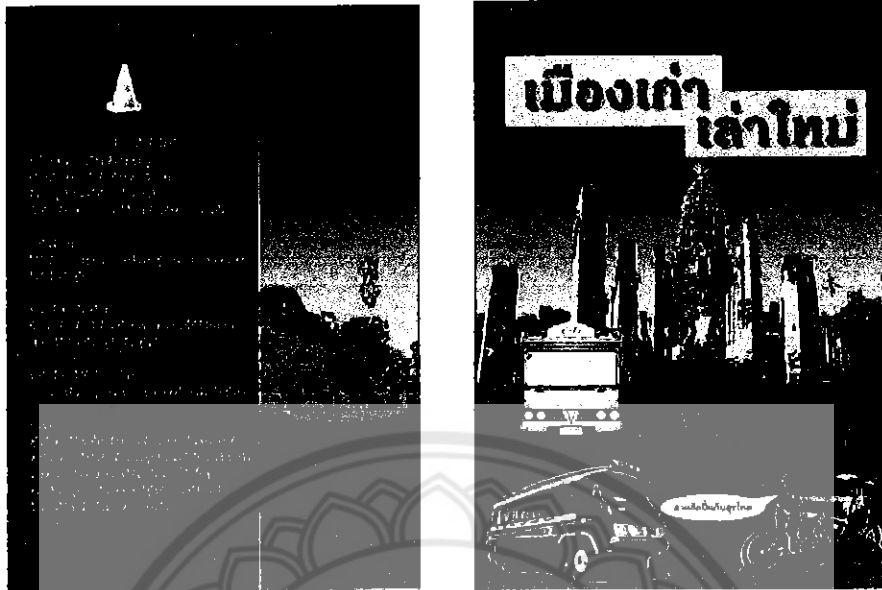
ปรับเปลี่ยนสี เปลี่ยนโลโก้ เปลี่ยนพื้นหลัง



(ภาพ 62 เลขาธิการองค์การแบบ 5)

ที่มา ผู้ทำ

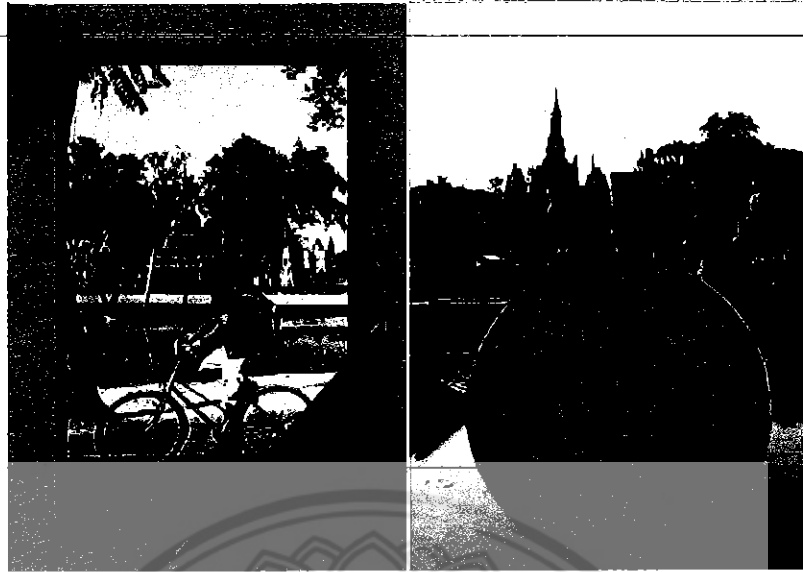
ปรับเปลี่ยนและวางเลเอาท์ใหม่ ใช้กราฟิกใหม่



(ภาพ 63 เลขาธิการโรงปกแบบสมบูรณ)
 ที่มา ผู้ทำ
 จัดวางเลเอาต์ใหม่วางฟอตต์ใหม่เพิ่มหน้าหลังปก



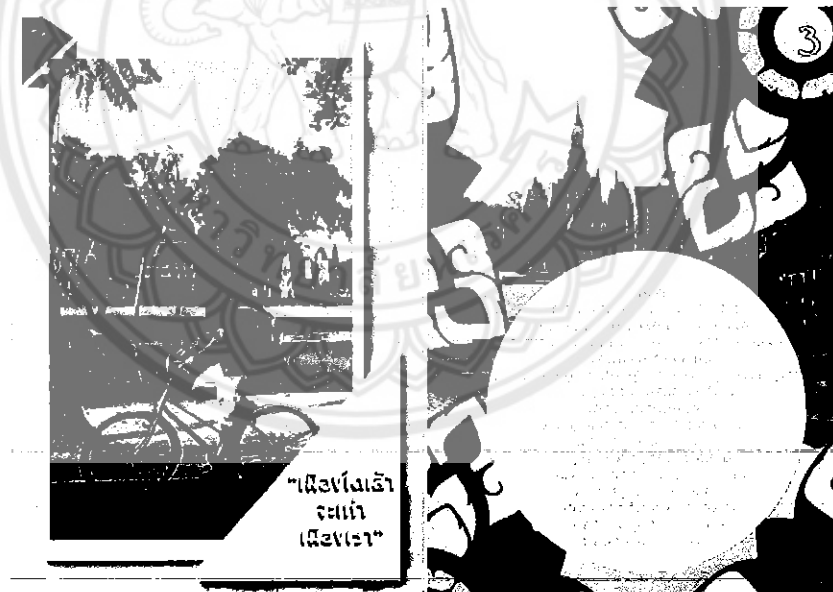
(ภาพ 64 เลขาธิการโรงปกหลังแบบสมบูรณ)
 ที่มา ผู้ทำ
 ออกแบบโรงปกหลัง เล่าประสบการณ์ของผู้เขียนลง



(ภาพ 65 เลเซอร์หน้าเกริ่นนำแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

ออกแบบให้เหมือนกับกรอบรูปภาพและมีข้อความให้อ่านอยู่ ด้านข้าง



(ภาพ 66 เลเซอร์หน้าเกริ่นนำแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

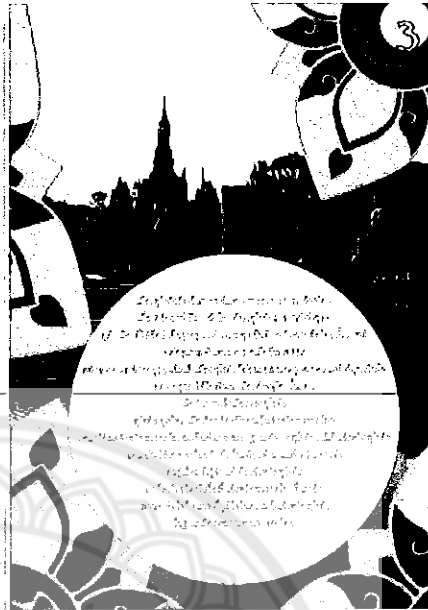
ใช้สีให้ดูอ่อนกว่าแบบก่อน ใช้ลายไทยมาตกแต่ง

2



“เมืองโตแล้ว
จะทำ
เมืองเรา”

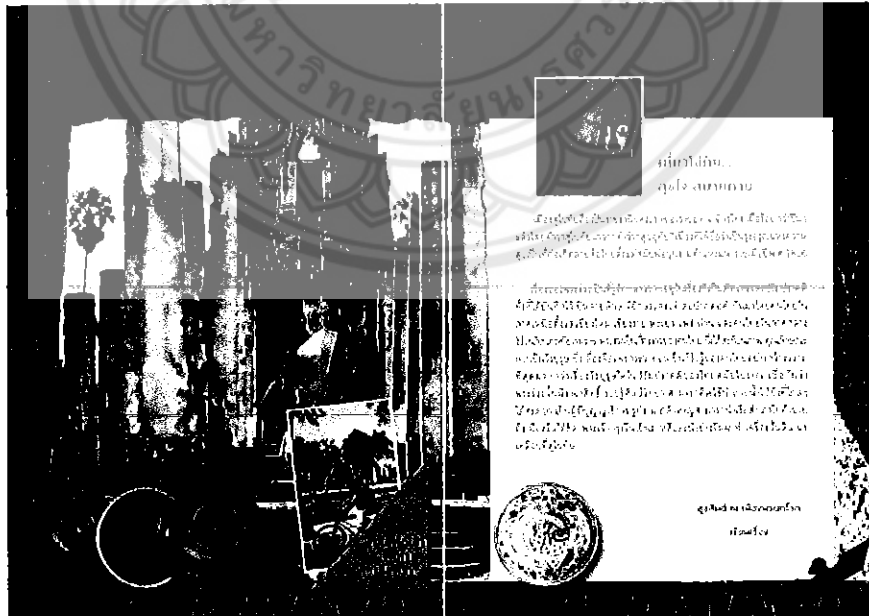
3



(ภาพ 67 เลขาธิการหน้าเก๋รินำแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

ลดสีของลายไทยลง เพื่อให้ดูไม่รกจนเกินไป



(ภาพ 68 เลขาธิการหน้าเก๋รินำแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

ปรับเปลี่ยนเลขาธิการใหม่ เปลี่ยนรูปภาพใหม่ทั้ง นำภาพที่เกี่ยวกับพระร่วงมาออกแบบ

สารบัญ

ประวัติเมืองสุโขทัย.....	หน้า 6
พระราชประวัติพระร่วง.....	หน้า 8
ตำนานเจดีย์ศรีสุโขทัย.....	หน้า 10
ตำนานเจดีย์ศรีพระร่วงพระศรี.....	หน้า 12
ตำนานสระปรางค์พระร่วง (ลูกอินทพระร่วง).....	หน้า 14
ตำนานปราสาทพระร่วง.....	หน้า 16
ตำนานเจ้าพ่อทองพระร่วง.....	หน้า 18
ตำนานแม่ย่าศรีพระร่วง.....	หน้า 20
ตำนานเจดีย์พระร่วง.....	หน้า 22
ตำนานแม่ศรีสุโขทัย.....	หน้า 24
ตำนานโศกพระร่วง(พระร่วงระบมหาราช).....	หน้า 26
ตำนานเจ้าชายสุโขทัย.....	หน้า 29
ตำนานพระร่วงกลับท้าว.....	หน้า 30
เขวลง.....	หน้า 31
ตำนานเจ้าผู้เขวลง.....	หน้า 32
ตำนานเจ้าเขวลง.....	หน้า 34
ลอบปลีฟ้าเจ้าแก้ว (สามยุคพิชิตเวียง).....	หน้า 36
ปากพระร่วงเจ้าจิริ.....	หน้า 33
สุภาวดีพระร่วง.....	หน้า 39
ลอบปลีฟ้าเจ้าแก้วเขวลงเจ้าพระร่วง.....	หน้า 42
สวนเขวลง.....	หน้า 44
พระนางแก้ว.....	หน้า 45

พระนางแก้ว.....	หน้า 46
ปู่เค็ด.....	หน้า 43
ประยูร.....
พู่เค็ด.....
กัจจวน.....	หน้า 49

(ภาพ 69 เอาดินหน้าสารบัญแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

จัดวางข้อมูลแบบคว่ำๆ

สารบัญ	
1. ประวัติเมืองสุโขทัย.....	หน้า 6
2. พระราชประวัติพระร่วง.....	หน้า 8
3. ตำนานเจดีย์ศรีสุโขทัย.....	หน้า 10
4. ตำนานเจดีย์ศรีพระร่วงพระศรี.....	หน้า 12
5. ตำนานสระปรางค์พระร่วง (ลูกอินทพระร่วง).....	หน้า 14
6. ตำนานปราสาทพระร่วง.....	หน้า 16
7. ตำนานเจ้าพ่อทองพระร่วง.....	หน้า 18
8. ตำนานแม่ย่าศรีพระร่วง.....	หน้า 20
9. ตำนานเจดีย์พระร่วง.....	หน้า 22
10. ตำนานแม่ศรีสุโขทัย.....	หน้า 24
11. ตำนานโศกพระร่วง(พระร่วงระบมหาราช).....	หน้า 26
12. ตำนานเจ้าชายสุโขทัย.....	หน้า 29
13. ตำนานพระร่วงกลับท้าว.....	หน้า 30
14. เขวลง.....	หน้า 31
15. ตำนานเจ้าผู้เขวลง.....	หน้า 32
16. ตำนานเจ้าเขวลง.....	หน้า 34
17. ลอบปลีฟ้าเจ้าแก้ว (สามยุคพิชิตเวียง).....	หน้า 36
18. ปากพระร่วงเจ้าจิริ.....	หน้า 33
19. สุภาวดีพระร่วง.....	หน้า 39
20. ลอบปลีฟ้าเจ้าแก้วเขวลงเจ้าพระร่วง.....	หน้า 42
21. สวนเขวลง.....	หน้า 44
22. พระนางแก้ว.....	หน้า 45

สารบัญ	
23. พระนางแก้ว.....	หน้า 46
24. ปู่เค็ด.....	หน้า 43
25. ประยูร.....	หน้า 49
26. พู่เค็ด.....	หน้า 49

(ภาพ 70 เอาดินหน้าสารบัญแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

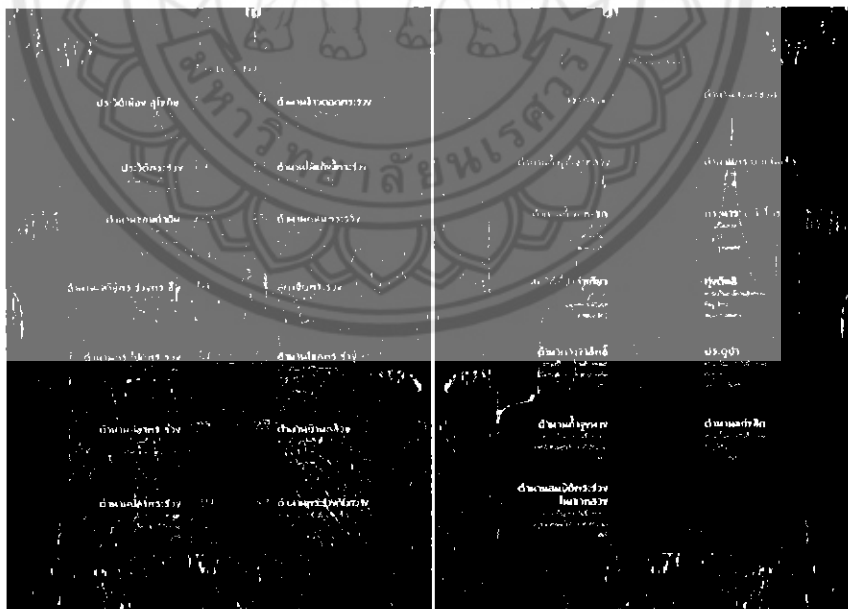
แก้ไขเพิ่มกรอบ



(ภาพ 71 เลขาธิการหน้าสารบัญแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

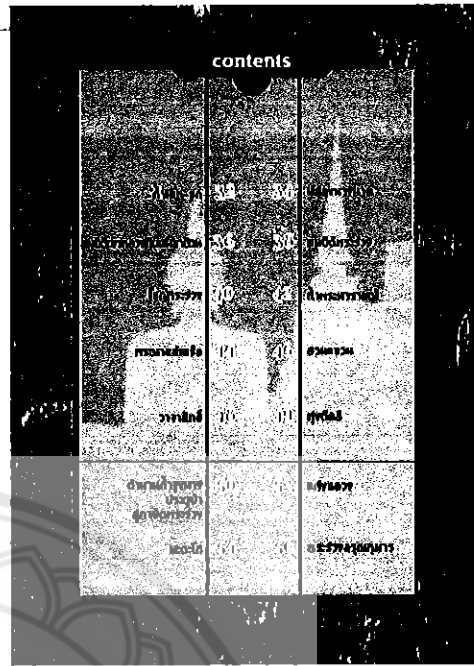
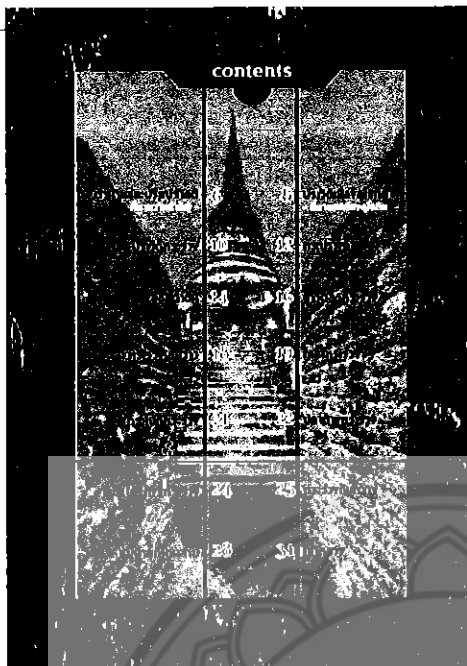
แก้ไขเพิ่มภาพพื้นหลัง



(ภาพ 72 เลขาธิการหน้าสารบัญแบบ 4)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนรูปแบบ การจัดวาง เปลี่ยนภาพด้านหลัง



(ภาพ 73 เลขาธิการหน้าสารบัญแบบสมบุรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

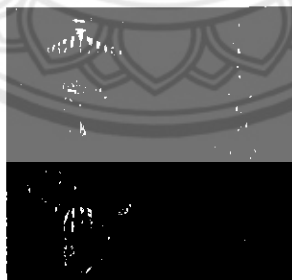
แก้ไข สีพื้นหลัง ปรับสีตัวหนังสือให้ตัวหนังสือเด่น

พระร่วงเจ้า

พระร่วงเจ้า

ขอกล่าวขานต่อหน้าเกล้า

อันเป็นเรื่องราวสุโขทัย

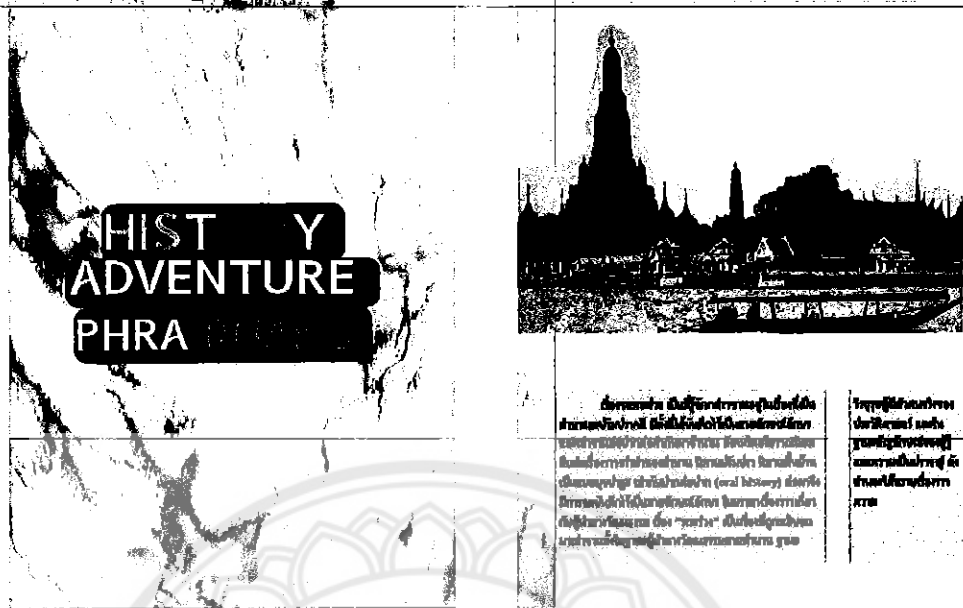


ที่มาเด้าหม

มีพระร่วงเจ้า ธิษฐานราชวงศ์ มีนาค เป็นพระบรมราชครู เดชะเป็นสุกษมาโน มีสารพัดนึกถึง เรือรบเป็น
พระร่วงเจ้ามีได้ พระร่วงเจ้าไม่ได้รับ ไตรพระร่วงเจ้าที่ไว้ รื่องราวที่ไม่รู้แก่ พระร่วงเจ้าคนใดให้ชื่อ สอง
แต่มีในสองใจไว้พระร่วงเจ้าไปนาค สองเจ้าพระร่วงเจ้าไว้พระร่วงเจ้าไปนาค สดงามนาคพระร่วงเจ้าในพระ
เนื่องไว้ ดีใจพระร่วงเจ้า เป็นพระร่วงเจ้าในใจไว้พระร่วงเจ้าในใจสอง ๓ ไชยราชเจ้าจักรได้ ไชยราช
สรวิศุภา พระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้า
ความดีพระร่วงเจ้าในใจพระร่วงเจ้า

(ภาพ 74 เลขาธิการหน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 1)

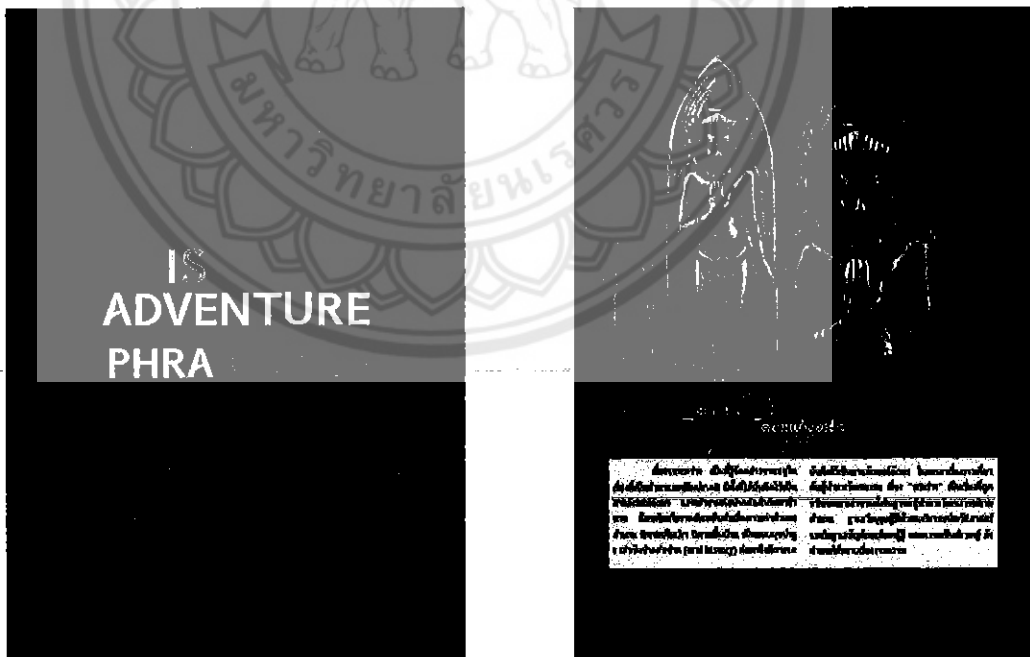
ที่มา ผู้ทำ



(ภาพ 75 เลือดัดหน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

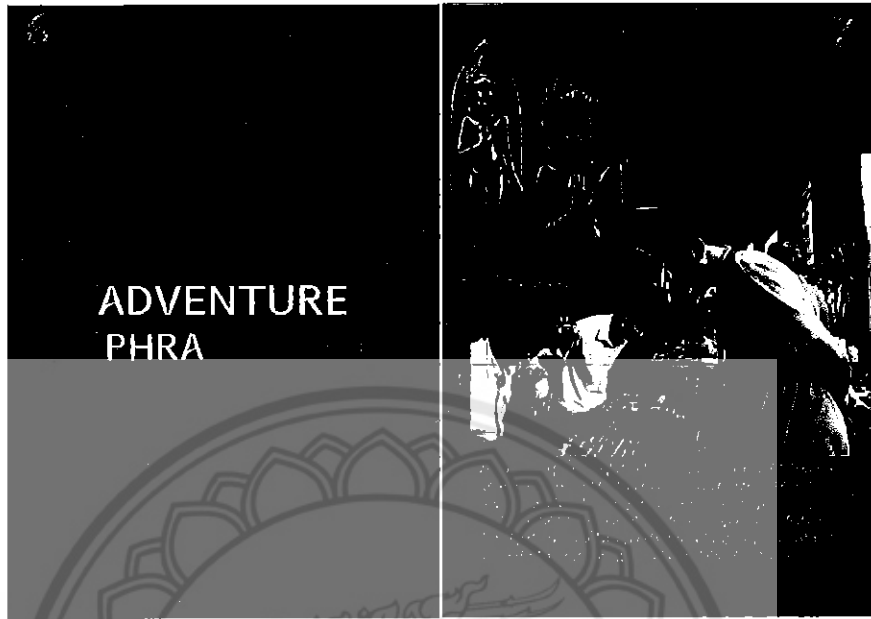
แก้ไข จัดเลเอาต์ ทดลองลงสีน้ำ



(ภาพ 76 เลือดัดหน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

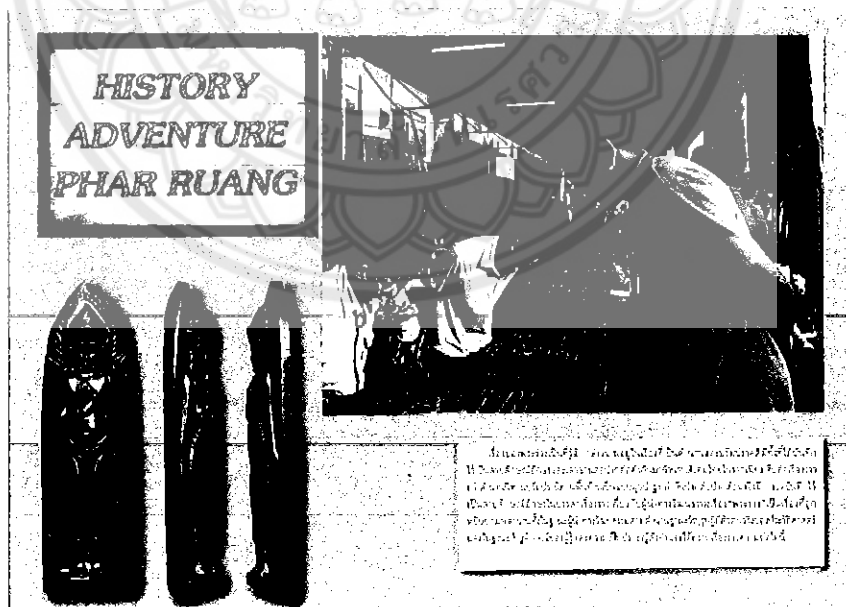
แก้ไข เปลี่ยนกราฟิก จัดเซเอาต์



ภาพ 77 เลขาธิการหน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบ 4)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มรูปภาพและตกแต่ง



(ภาพ 78 เลขาธิการหน้าเกริ่นนำเรื่องพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

เปลี่ยนสีพื้นหลังวางรูปภาพใหม่ ใส่กราฟิกใหม่

ประวัติศาสตร์สุโขทัย

ประวัติเมืองสุโขทัย... (Small text describing the history of Sukhothai city)



ภาพที่ 79 แสดงให้เห็นประวัตินครสุโขทัยแบบที่ 1... (Caption for Figure 79, part 1)

ที่มา ผู้ทำ
วางข้อมูลคร่าวๆ

แก้ไข เพิ่มกราฟิก เพิ่มรูปภาพ จัดเลเอาท์

(ภาพ 79 เลเอาต์หน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 1)

ที่มา ผู้ทำ

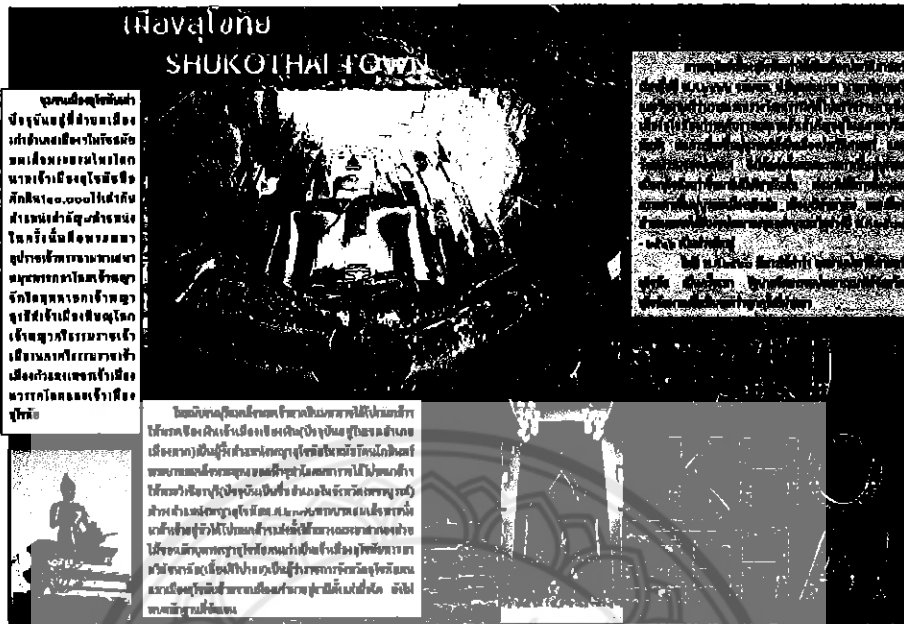
วางข้อมูลคร่าวๆ



(ภาพ 80 เลเอาต์หน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 2)

ที่มา ผู้ทำ

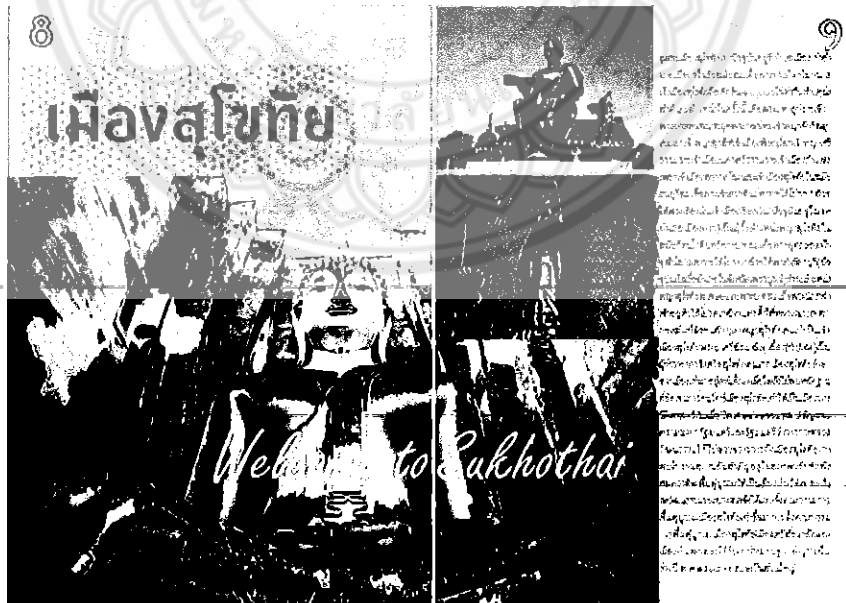
แก้ไข เพิ่มกราฟิก เพิ่มรูปภาพ จัดเลเอาท์



(ภาพ 81 เลเอาต์หน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดเลเอาต์ใหม่ ใส่สีพื้นหลัง



(ภาพ 82 เลเอาต์หน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบที่ 4)

ที่มา ผู้ทำ

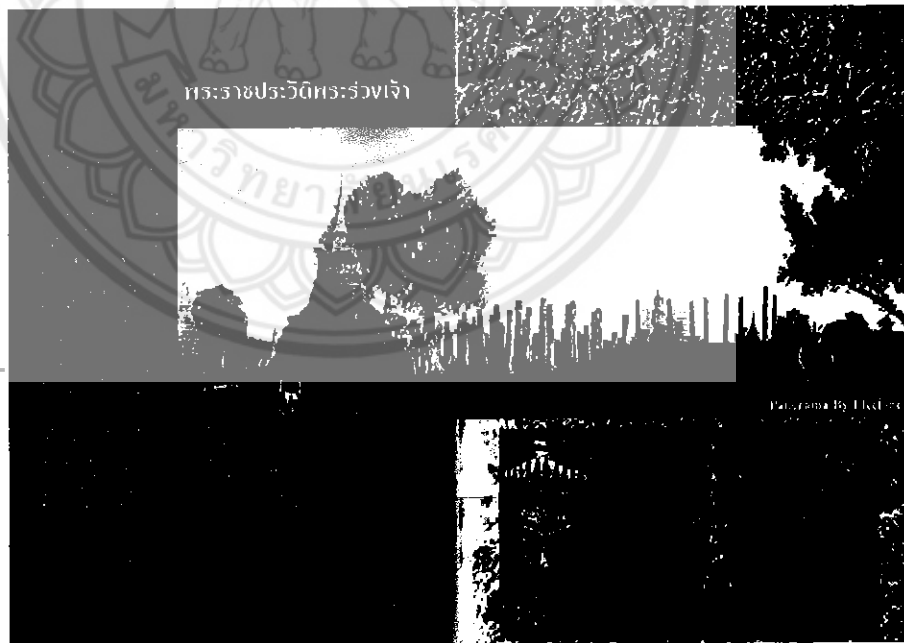
แก้ไข เปลี่ยนเลเอาต์ใหม่ จัดกราฟิกใหม่



(ภาพ 83 เลขาธิการหน้าประวัติเมืองสุโขทัยแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

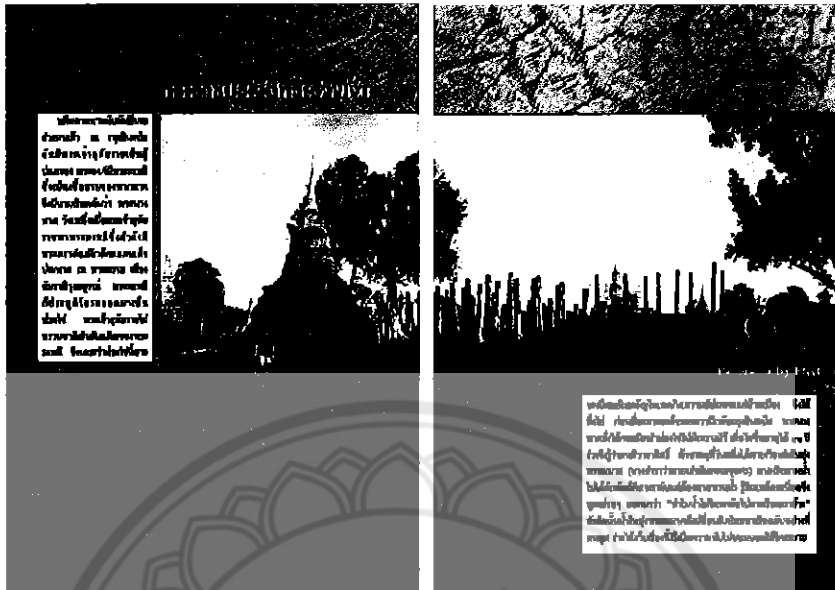
ลดรูปภาพ ใส่กราฟิก ลงไปใหม่



(ภาพ 84 เลขาธิการหน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 1)

ที่มา ผู้ทำ

ทดลองวางรูปภาพกับสีพื้นหลัง ใช้ภาพพาโนรามา



(ภาพ 85 เลเอาต์หน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 2)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง จัดเลเอาต์ใหม่



(ภาพ 86 เลเอาต์หน้าประวัติพระร่วงแบบที่ 3)

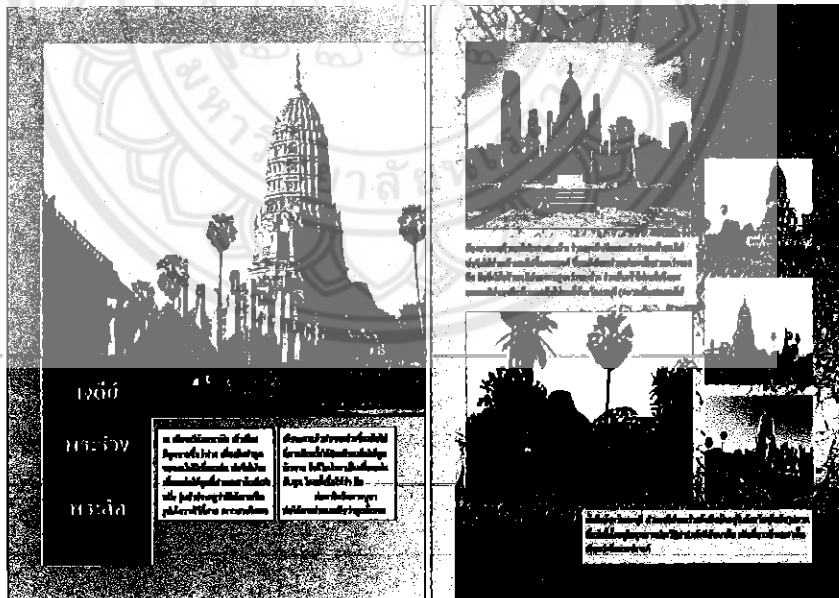
ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง จัดเลเอาต์ใหม่ เพิ่มรูปภาพ



(ภาพ 87 เลขาธิการหน้าประวัติพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

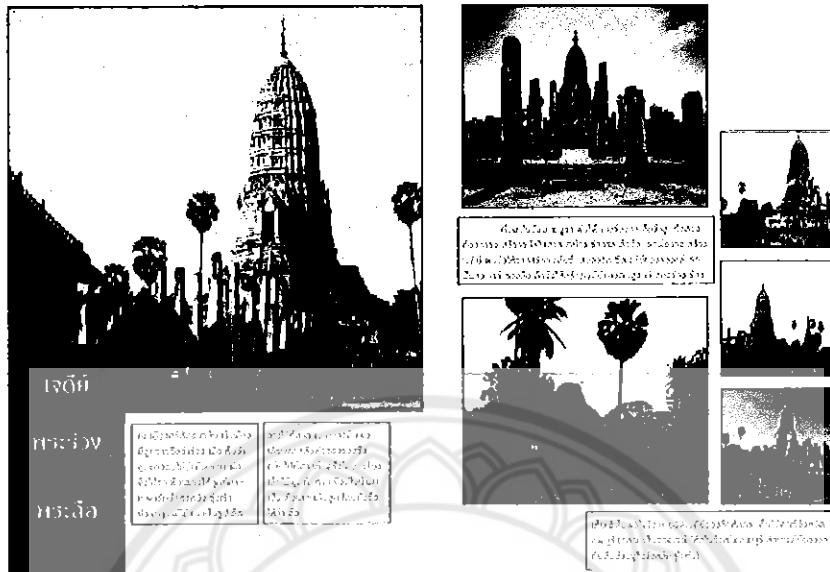
แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง เพิ่มรูปภาพ แต่งรูปภาพ



(ภาพ 88 เลขาธิการหน้าเจดีย์พระร่วง แบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง เพิ่มรูปภาพ แต่งรูปภาพ



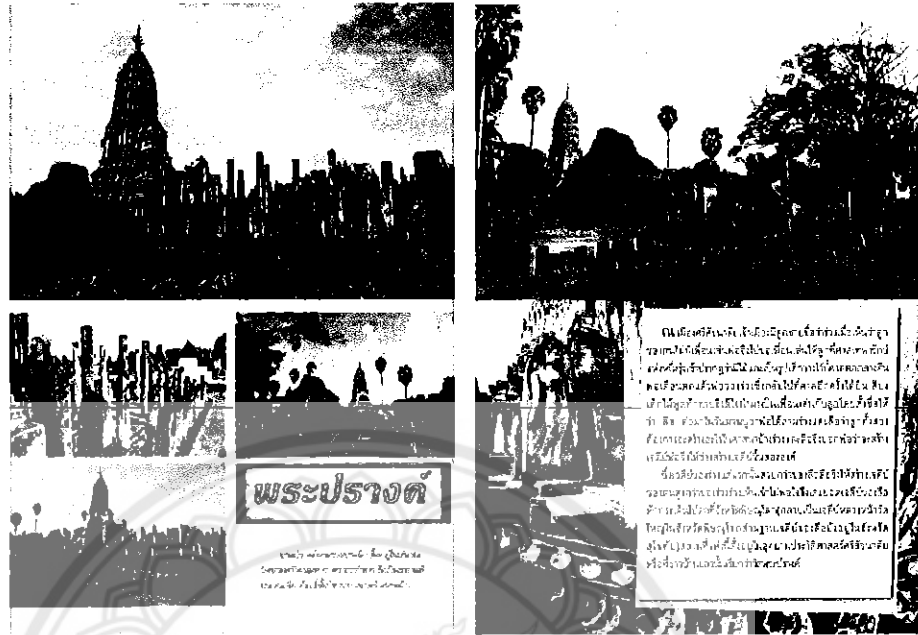
(ภาพ 89 เลเอาต์หน้าเจดีย์พระร่วง แบบ2)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง



(ภาพ 90 เลเอาต์หน้าเจดีย์พระร่วง แบบ3)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เปลี่ยนรูปภาพ จัดเลเอาต์ใหม่



(ภาพ 91 เลขาธิการหน้าเจดีย์พระร่วงแบบสมบุรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดหัวข้อใหม่ แต่งภาพใหม่



(ภาพ 92 เลขาธิการหน้าขอมดำดินแบบที่ 1)

ที่มา ผู้ทำ

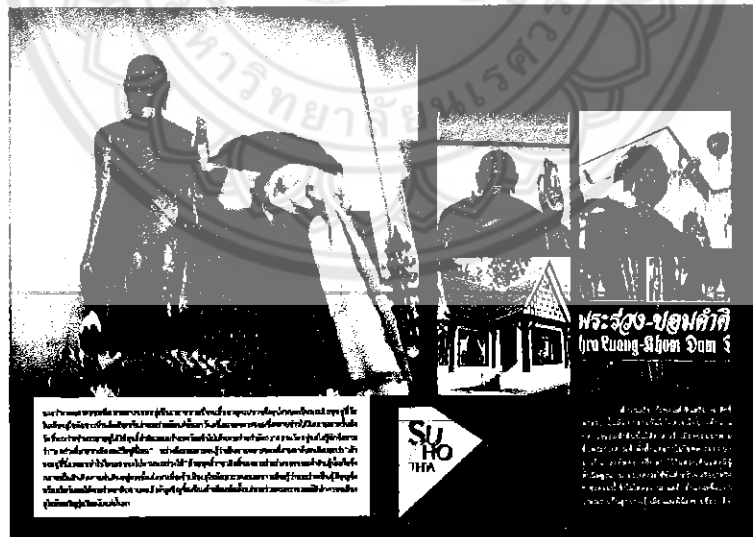
แก้ไขวางเลขาธิการใหม่



(ภาพ 93 เลขาธิการหน้าขอมดำดินแบบที่ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข สีพื้นหลังตัวหนังสือ ลดกราฟฟิกออก



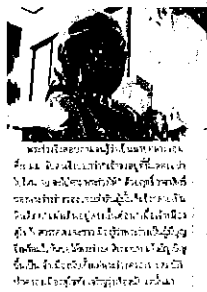
(ภาพ 94 เลขาธิการหน้าขอมดำดินแบบที่ 3)

ที่มา ผู้ทำ

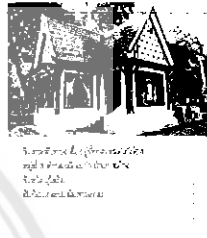
แก้ไข ใส่สีพื้นหลังตัวหนังสือ จัดเลเอาท์ใหม่ วางรูปภาพใหม่



ภาพนี้แสดงขอมดำดินที่สร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย โดยขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปยืนปางสมาธิ ส่วนขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปนั่งปางสมาธิ ขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปยืนปางสมาธิ ส่วนขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปนั่งปางสมาธิ



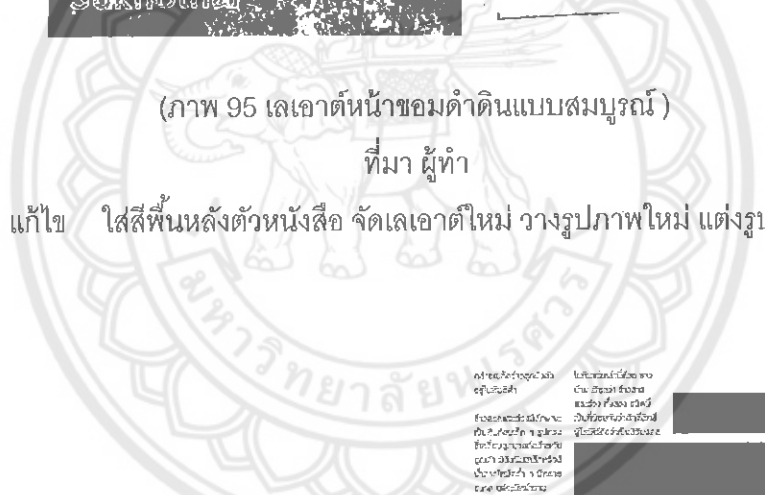
รูปนี้แสดงให้เห็นขอมดำดินที่สร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย โดยขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปยืนปางสมาธิ ส่วนขอมดำดินเป็นพระพุทธรูปนั่งปางสมาธิ



(ภาพ 95 เลือดหน้าขอมดำดินแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ใสสีพื้นหลังตัวหนังสือ จัดเลเอาต์ใหม่ วางรูปภาพใหม่ แต่งรูปใหม่



ข้าวตอกพระร่วง

หินเรอคำมาก อิทธิฤทธิ์

หินเรอคำมาก เป็นหินที่มีลักษณะคล้ายหินปูน แต่มีสีขาวและมีความแวววาว หินเรอคำมากมีฤทธิ์ทางจิตวิทยา ทำให้คนที่มีหินเรอคำมากในมือสามารถควบคุมจิตใจของคนอื่นได้

หินเรอคำมากมีลักษณะคล้ายหินปูน แต่มีสีขาวและมีความแวววาว หินเรอคำมากมีฤทธิ์ทางจิตวิทยา ทำให้คนที่มีหินเรอคำมากในมือสามารถควบคุมจิตใจของคนอื่นได้

หินเรอคำมากมีลักษณะคล้ายหินปูน แต่มีสีขาวและมีความแวววาว หินเรอคำมากมีฤทธิ์ทางจิตวิทยา ทำให้คนที่มีหินเรอคำมากในมือสามารถควบคุมจิตใจของคนอื่นได้

(ภาพ 96 เลือดหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบที่ 1)

ที่มา ผู้ทำ

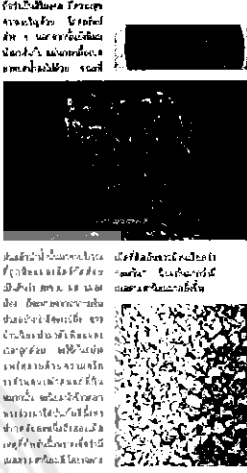
แก้ไข วางเลเอาต์

ข้าวดอกพระร่วง ถิ่นเรอคำมาก อีภักดิ์



ข้าวดอกพระร่วง เป็นข้าวเจ้าพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะเด่นคือรวงข้าวมีสีน้ำตาลเข้มและเมล็ดมีสีน้ำตาลเข้ม...

ข้าวดอกพระร่วง เป็นข้าวเจ้าพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะเด่นคือรวงข้าวมีสีน้ำตาลเข้มและเมล็ดมีสีน้ำตาลเข้ม...



(ภาพ 97 เลขาธิการหน้าข้าวดอกพระร่วงแบบที่ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข วางเลเอาต์ วางรูปภาพ



(ภาพ 98 เลขาธิการหน้าข้าวดอกพระร่วงแบบที่ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข วางเลเอาต์ใหม่ ออกแบบกราฟิกใหม่ให้สอดคล้อง วางรูปภาพใหม่



(ภาพ 99 เลขาธิการหน้าข้าวตอกพระร่วงแบบสมบุรณ์)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข กราฟิก

22

23



(ภาพ 100 เลขาธิการหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว้าวแบบ 1)

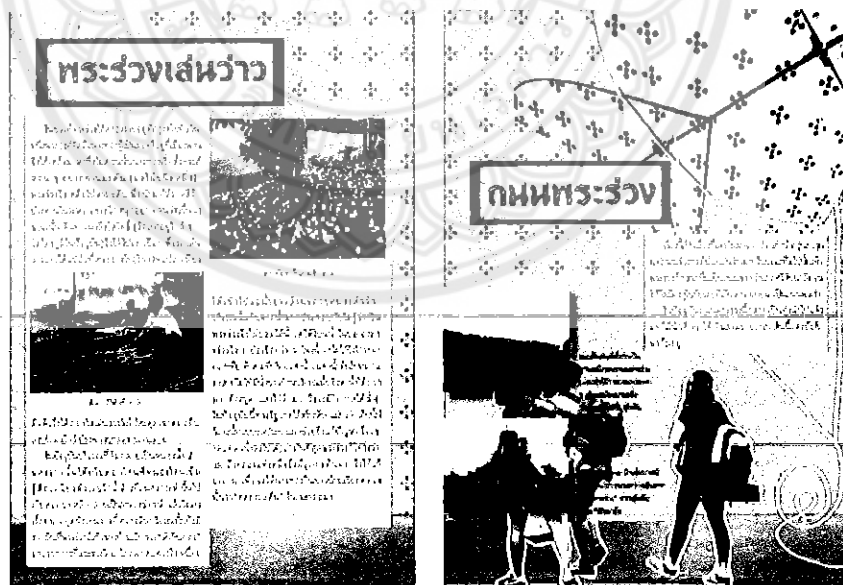
ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข กราฟิก วางเลเอาต์ แบบคร่าวๆ



(ภาพ 101 เลขาธิการหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว่าวแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข กราฟิก ลงรูปภาพใหม่ ใส่กราฟิกใหม่ จัดเดาต์ใหม่



(ภาพ 102 เลขาธิการหน้าถนนพระร่วง พระร่วงเล่นว่าวแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข กราฟิก

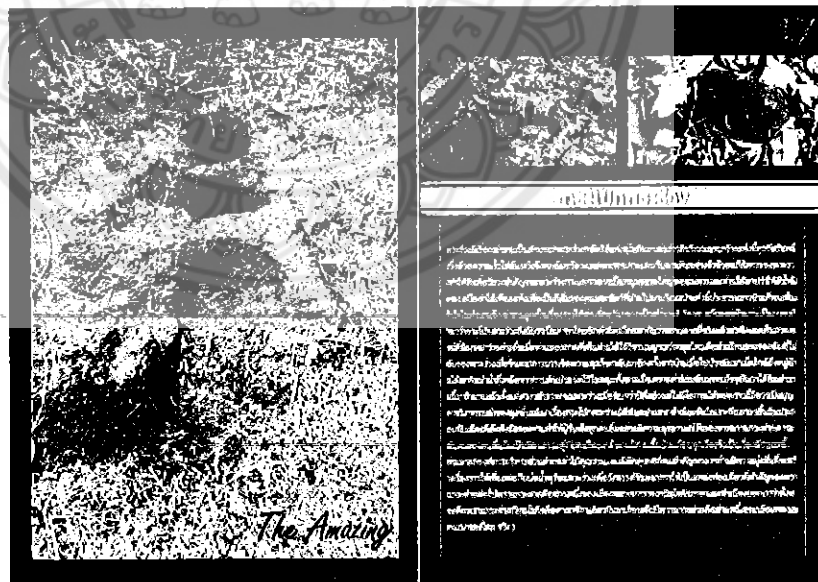


กระโปกพระร่วง

ดินร่วนปนทราย ตลิ่งชันดินเหนียว โพธิ์ทองในเขต พระนครศรีอยุธยา ถนนพหลโยธิน กม. ๑๖ (บางเขน ๕๖)	ได้ขุดเจอของทรงสี่เหลี่ยม เป็นปากเป็นร่อง ยาวเป็นแถวต่อเนื่องกัน ยาวประมาณ ๑ เมตร ขุดเจอของรูปร่าง คล้ายกระโปกพระร่วง จริง ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี	ขุดเจอของทรงสี่เหลี่ยม เป็นปากเป็นร่อง ยาวเป็นแถวต่อเนื่องกัน ยาวประมาณ ๑ เมตร ขุดเจอของรูปร่าง คล้ายกระโปกพระร่วง จริง ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี ขุดเจอของทรงสี่ เหลี่ยมขลุ่ยในวง วงรี
---	--	---

(ภาพ 103 เลเอาต์กระโปกพระร่วงแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เริ่มจัดเลเอาต์



(ภาพ 104 เลเอาต์กระโปกพระร่วงแบบ 2)

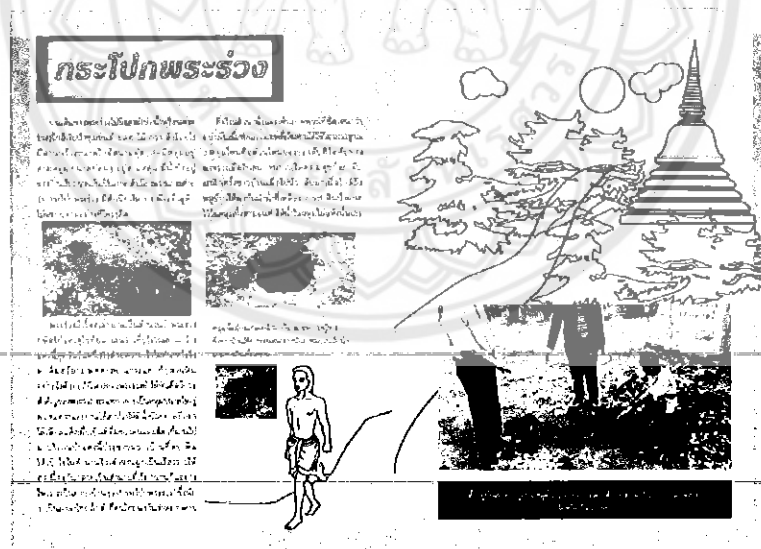
ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เพิ่มรูปภาพ จัดเลเอาต์ ใหม่



(ภาพ 105 เลขาธิการกระโปกพระร่วงแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มรูปภาพ จัดเลเอาต์ ใหม่ เพิ่มกราฟิก



(ภาพ 106 เลขาธิการกระโปกพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดเลเอาต์ ใหม่ เปลี่ยนกราฟิก ใช้กราฟิกลายเส้น



ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง

ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง



ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง



ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง
ไม้แก้งซีพระร่วง

(ภาพ 111 เลเอาตีไม้แก้งซีพระร่วงแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนพื้นหลัง จัดเลเอาตี



(ภาพ 112 เลเอาตีไม้แก้งซีพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มกราฟิก เปลี่ยนพื้นหลัง จัดเลเอาตีใหม่



(ภาพ 117 เลขาธิการด้านนบ้านกล้วยแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข ไส้กราฟิค



(ภาพ 118 เลขาธิการด้านนบ้านกล้วยแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ
แก้ไข เอกกราฟิกออกบ้างส่วน

พระที่นั่งอาภรณ์ภิรมย์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ และ
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
ศจัยกุลพระราชินีนาถ
และพระบาทสมเด็จพระ
วชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

เขากลวง

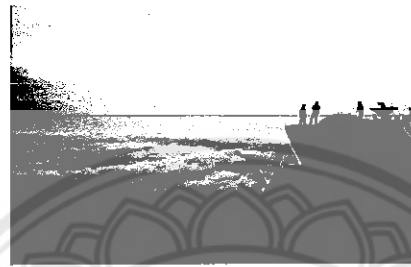
มีลักษณะเป็นเกาะ
รูปวงรี มีพื้นที่ประมาณ
๒๕๐ ไร่ ตั้งอยู่ริมอ่าว
บ้านดอน ตำบลบ้านดอน
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

พิกัด : (๕) : ๗๖๓
K-๕๖๓-๕๖๓๖
๖๖๓๖
เขากลวง

โดยผู้เขียนภาพ

พระที่นั่งอาภรณ์ภิรมย์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ และ
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
ศจัยกุลพระราชินีนาถ
และพระบาทสมเด็จพระ
วชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระที่นั่งอาภรณ์ภิรมย์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ และ
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
ศจัยกุลพระราชินีนาถ
และพระบาทสมเด็จพระ
วชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว



(ภาพ 119 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบที่ 1)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข วางเลย์เข้าที่ วางรูปภาพแบบคร่าว

๓1

เขากลวง

มีลักษณะเป็นเกาะ
รูปวงรี มีพื้นที่ประมาณ
๒๕๐ ไร่ ตั้งอยู่ริมอ่าว
บ้านดอน ตำบลบ้านดอน
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

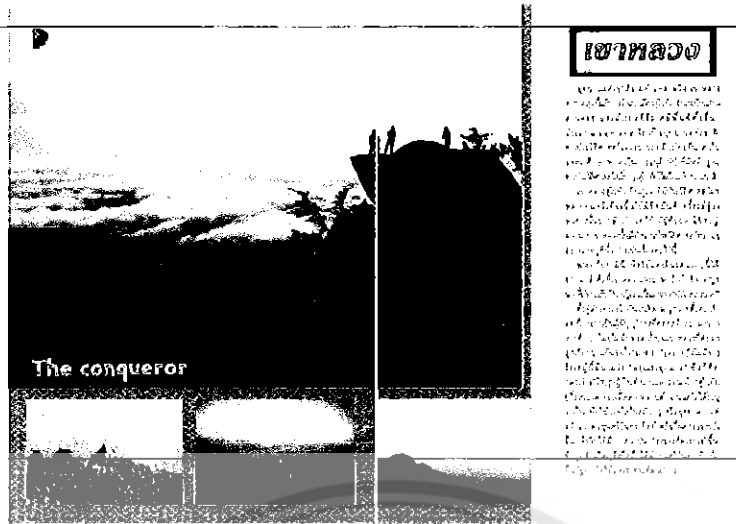
พิกัด : (๕) : ๗๖๓
K-๕๖๓-๕๖๓๖
๖๖๓๖
เขากลวง



(ภาพ 120 เลย์เข้าที่หน้าเขาหลวงแบบที่ 2)

ที่มา ผู้ทำ

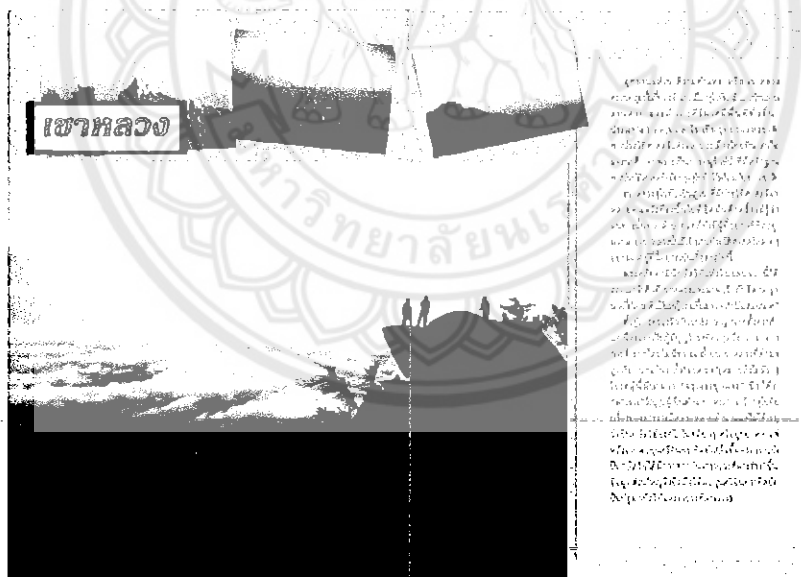
แก้ไข เพิ่มเติมรูปภาพ



(ภาพ 121 เลย์เข้าที่หน้าเขาลองแบบที่ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนเลย์เอาต์ เพิ่มพื้นหลัง ขยายภาพให้พาดมาทางฝั่งขวา จัดฟोटินให้อยู่ทางด้านขวา



(ภาพ 122 เลย์เข้าที่หน้าเขาลองแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ปรับเปลี่ยนเลย์เอาต์ ให้ภาพอยู่ด้านล่าง ภาพน้อยอยู่ด้านบนแทนปรับพื้นหลังตรงฟอติน

สมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 100 หมู่ 10 ถนนพระรามที่ 5 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
 โทร. 02-2509111 โทรสาร 02-2509112
 อีเมล: sga@kmutt.ac.th

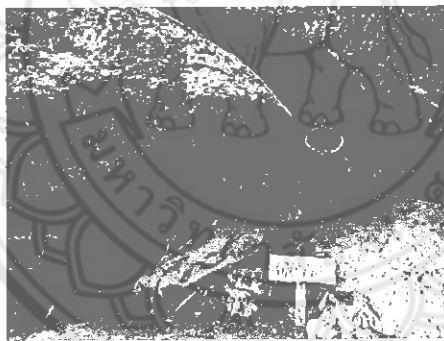
ถ้ำมเห-รก

ถ้ำมเห-รก เป็นถ้ำที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายรูปตัว 8 อยู่ทางทิศใต้ของถ้ำมเห-รก มีพื้นที่ประมาณ 100 ตารางเมตร ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหินงอกหินย้อยที่มีรูปร่างคล้ายรูปตัว 8 ซึ่งมีความสวยงามและหายากมาก ถ้ำมเห-รกเป็นถ้ำที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยวและนักธรณีวิทยา

(ภาพ 123 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ปรับเปลี่ยนเลย์เข้าที่ วางข้อมูลแบบคร่าวๆ



ถ้ำมเห-รก

ถ้ำมเห-รก เป็นถ้ำที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายรูปตัว 8 อยู่ทางทิศใต้ของถ้ำมเห-รก มีพื้นที่ประมาณ 100 ตารางเมตร ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหินงอกหินย้อยที่มีรูปร่างคล้ายรูปตัว 8 ซึ่งมีความสวยงามและหายากมาก ถ้ำมเห-รกเป็นถ้ำที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยวและนักธรณีวิทยา

(ภาพ 124 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มรูปภาพ



(ภาพ 125 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มรูปภาพ จัดเลย์เอาท์ เพิ่มกราฟิก ใช้รูปภาพแบบต่อเนื่องกันใส่พื้นหลังเป็นลายหิน



(ภาพ 126 เลย์เข้าที่ถ้ำมเห-รกแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ขยับหน้าตัดตก ลบโลโก้

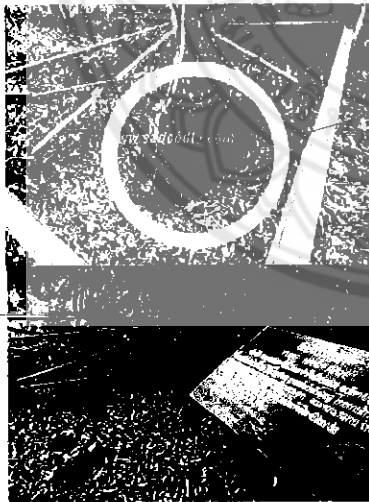
ถ้วย ภูเขาทอง

ถ้วย ภูเขาทอง
 ภูเขาทองเป็นปูชณียสถานอันสำคัญยิ่งของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในจังหวัดนนทบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอเมืองนนทบุรีและอำเภอเมืองปทุมธานี ซึ่งอยู่ติดกันและอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา
 ภูเขาทองมีลักษณะเป็นรูปทรงเขี้ยวปากหรือรูปทรงคล้ายถ้วยหงาย มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 เมตร สูงประมาณ 15 เมตร ฐานของภูเขาทองเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ก่อด้วยอิฐและปูน มีบันไดขึ้นสู่ยอดเขา 4 ด้าน ด้านทิศใต้และทิศตะวันออกมีบันไดที่กว้างและชันกว่าด้านอื่น ๆ
 ภูเขาทองมีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวเนื่องกับศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม ในสมัยกรุงธนบุรี ภูเขาทองเป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธบาทและเป็นที่ตั้งของเจดีย์พระศรีรัตนศาสดาราม
 ในปัจจุบัน ภูเขาทองเป็นปูชณียสถานที่สำคัญของชาวจังหวัดนนทบุรีและจังหวัดปทุมธานี ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาชมและปฏิบัติศาสนกิจทุกวัน โดยเฉพาะในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันอาสาฬหบูชา และวันวิสาขบูชา

(ภาพ 127 เลย์เข้าที่ปล่องนางขนาดแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ
 แก้วไข จัดข้อมูล วางข้อมูล

32



33

ถ้วย ภูเขาทอง

ถ้วย ภูเขาทอง
 ภูเขาทองเป็นปูชณียสถานอันสำคัญยิ่งของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในจังหวัดนนทบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอเมืองนนทบุรีและอำเภอเมืองปทุมธานี ซึ่งอยู่ติดกันและอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา
 ภูเขาทองมีลักษณะเป็นรูปทรงเขี้ยวปากหรือรูปทรงคล้ายถ้วยหงาย มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 เมตร สูงประมาณ 15 เมตร ฐานของภูเขาทองเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ก่อด้วยอิฐและปูน มีบันไดขึ้นสู่ยอดเขา 4 ด้าน ด้านทิศใต้และทิศตะวันออกมีบันไดที่กว้างและชันกว่าด้านอื่น ๆ
 ภูเขาทองมีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวเนื่องกับศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม ในสมัยกรุงธนบุรี ภูเขาทองเป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธบาทและเป็นที่ตั้งของเจดีย์พระศรีรัตนศาสดาราม
 ในปัจจุบัน ภูเขาทองเป็นปูชณียสถานที่สำคัญของชาวจังหวัดนนทบุรีและจังหวัดปทุมธานี ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาชมและปฏิบัติศาสนกิจทุกวัน โดยเฉพาะในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันอาสาฬหบูชา และวันวิสาขบูชา

(ภาพ 128 เลย์เข้าที่ปล่องนางขนาดแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ
 แก้วไข จัดข้อมูล เลย์เข้าที่ เพิ่มรูปภาพ ใส่กราฟิกเล็กน้อย



(ภาพ 129 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดข้อมูล เปลี่ยนรูปภาพ จัดเลย์เอ๊าท์ เพิ่มพื้นหลัง ใส่กราฟฟิคพยานาคลงไปเพื่อให้เข้ากับเรื่องที่น่าเสนอ



(ภาพ 130 เลย์เข้าที่ปล่องนางนาคแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดข้อมูล เปลี่ยนการวางตำแหน่งรูปภาพ ลบโลโก้ดอก



(ภาพ 133 เลย์เข้าที่สมบัติพระร่วงแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

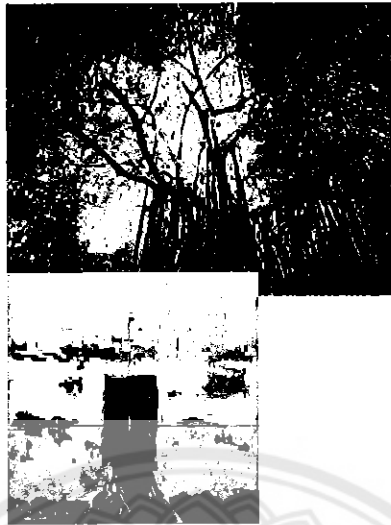
แก้ไข เปลี่ยนรูปภาพ เพิ่มสีพื้นหลัง จัดเลย์เอาท์ เพิ่มกราฟิกให้พื้นหลัง



(ภาพ 134 เลย์เข้าที่สมบัติพระร่วงแบบสมบูรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

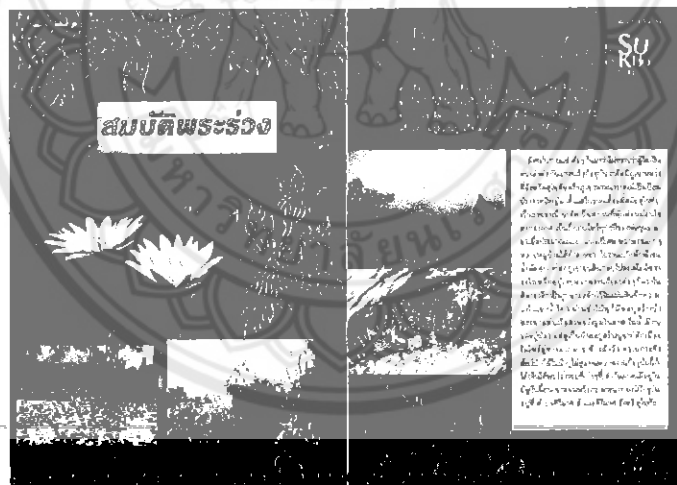
แก้ไข เปลี่ยนสีพื้นหลัง ตรงพอดัน เพื่อให้อ่านได้ง่ายขึ้น



(ภาพ 135 เลย์เข้าที่สมบัติพระร่วงแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

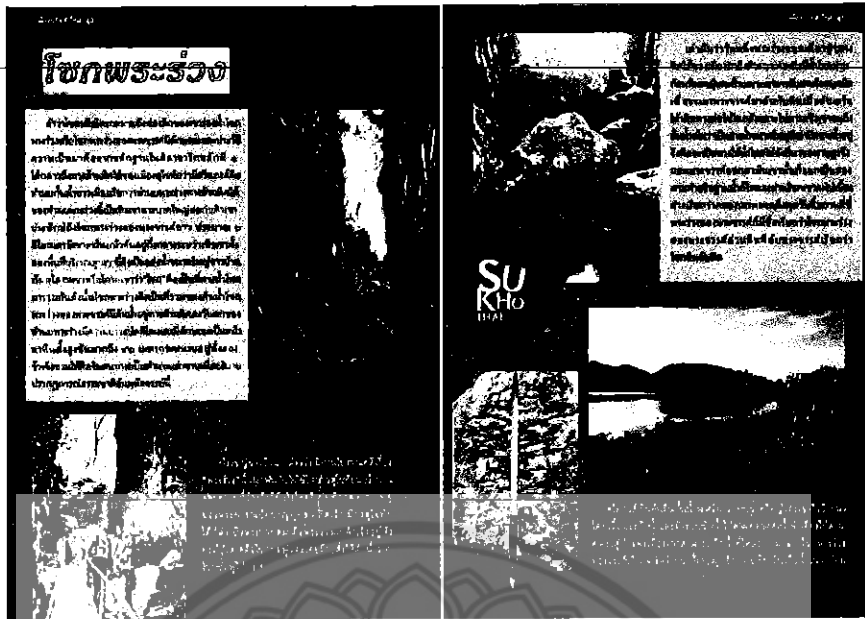
แก้ไข จัดข้อมูล วางรูปภาพ



(ภาพ 136 เลย์เข้าที่สมบัติพระร่วงแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มพื้นหลัง จัดเลย์เอาท์ เพิ่มข้อมูล ใส่กราฟิกลายไทยลงไป ใส่รูปภาพใหม่



(ภาพ 139 เลย์เอาท์ที่โขกพระร่วงแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มสีพื้นหลัง เพิ่มรูปภาพ จัดเลย์เอาท์



(ภาพ 140 เลย์เอาท์ที่โขกพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนรูปภาพ ปรับเลย์เอาท์



(ภาพ 143 เลย์เข้าที่ตำนานรายณ์แบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มรูปภาพ จัดเลย์เอ้าท์ เพิ่มกราฟิก ตกแต่งเล็กน้อย



(ภาพ 144 เลย์เข้าที่ตำนานรายณ์แบบสมบูรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ขยายรูปภาพ ลบกราฟิกบางส่วนที่ไม่สำคัญและทำให้ดูรก



พระยาแล่นเรือ

เป็นผลงานของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนิยายเรื่องพระยาแล่นเรือของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนิยายเรื่องพระยาแล่นเรือของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนิยายเรื่องพระยาแล่นเรือของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์



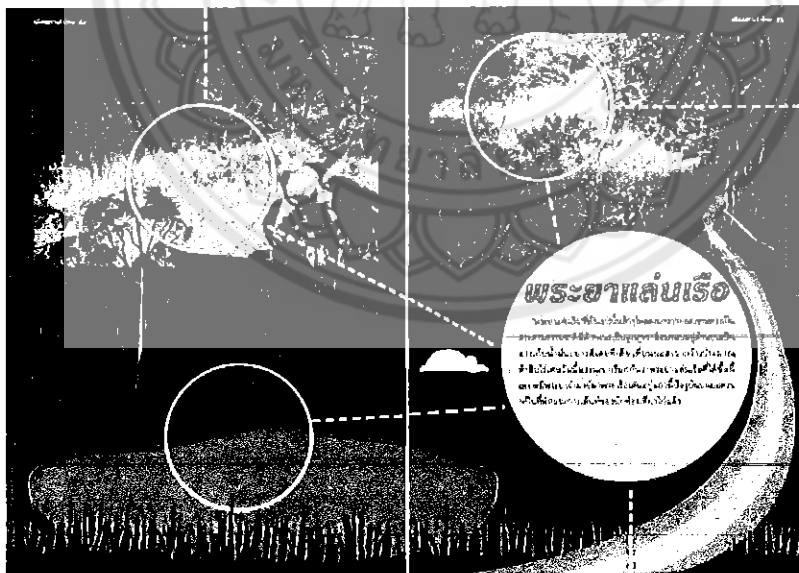
พระยาแล่นเรือ

เป็นผลงานของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนิยายเรื่องพระยาแล่นเรือของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนิยายเรื่องพระยาแล่นเรือของประยูรวงศ์ ธีรวรรณและศศิภา มณีรัตน์

(ภาพ 145 เลย์เข้าที่พระยาแล่นเรือแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

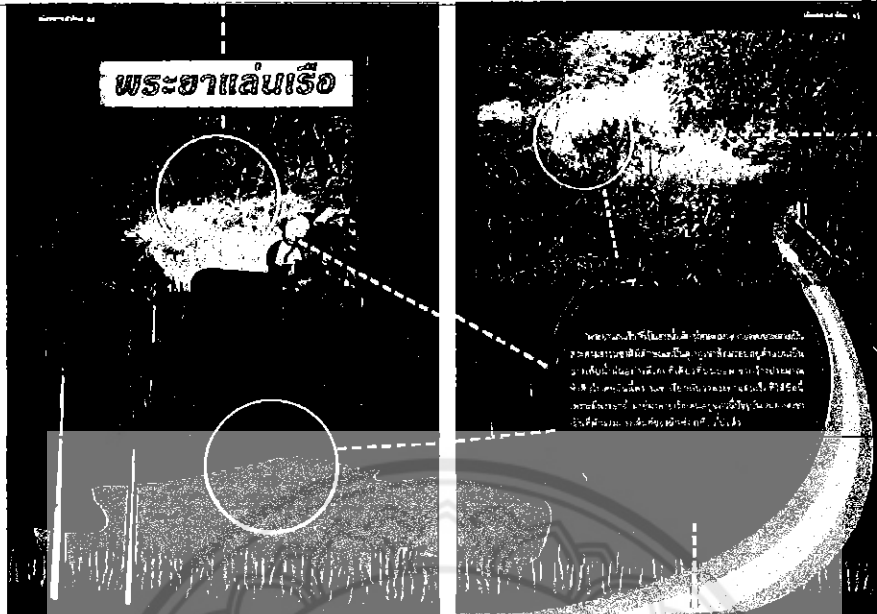
แก้ไข จัดเรียงข้อมูล เพิ่มรูปภาพ



(ภาพ 146 เลย์เข้าที่พระยาแล่นเรือแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เพิ่มกราฟิก เพิ่มรูปภาพ จัดเลย์เข้าที่ องค์ประกอบเป็นวงข้อมูลเชื่อมต่อการชี้ภาพ



(ภาพ 147 เลย์เข้าที่พระยาแล่นเรือแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข แก่กรรฟีก ลดขนาดรูปภาพ ทำให้ภาพรวมดูดีที่สุด

ส่วนขวา

44

ส่วนขวา



พระยาแล่นเรือเป็นรูปเรือที่แล่นอยู่บนน้ำ มีเรือแล่นอยู่หลายลำ และในเรือมีคนพายเรืออยู่ด้วย พระยาแล่นเรือเป็นรูปเรือที่แล่นอยู่บนน้ำ มีเรือแล่นอยู่หลายลำ และในเรือมีคนพายเรืออยู่ด้วย



พระยาแล่นเรือเป็นรูปเรือที่แล่นอยู่บนน้ำ มีเรือแล่นอยู่หลายลำ และในเรือมีคนพายเรืออยู่ด้วย พระยาแล่นเรือเป็นรูปเรือที่แล่นอยู่บนน้ำ มีเรือแล่นอยู่หลายลำ และในเรือมีคนพายเรืออยู่ด้วย

(ภาพ 148 เลย์เข้าที่ส่วนขวาแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข จัดเรียงข้อมูล เพิ่มรูปภาพ



(ภาพ 151 เลย์เข้าที่วาจาสีทอแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

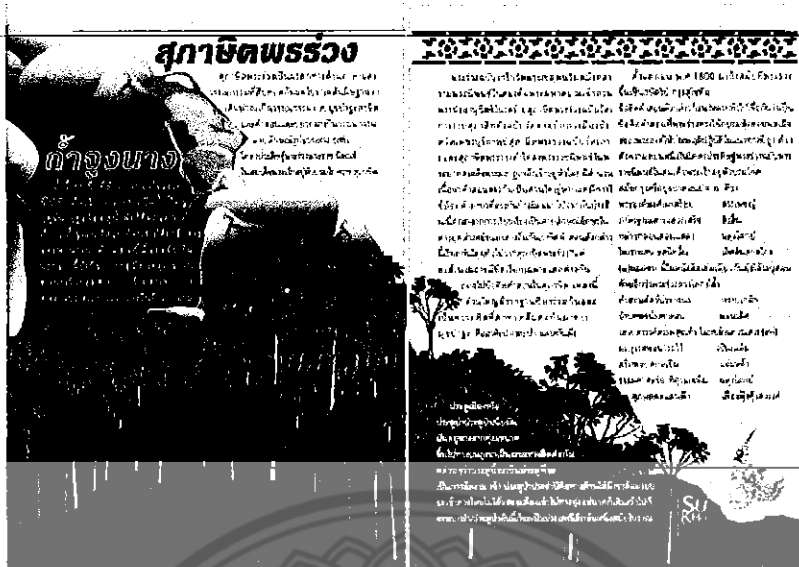
แก้ไข เพิ่มรูปภาพให้สอดคล้องกับเนื้อหาเอกสารภาพภูมิปัญญาชาวบ้านมาใส่ จัดเลย์เอ้าท์ เพิ่มกราฟิก



(ภาพ 152 เลย์เข้าที่วาจาสีทอแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข เปลี่ยนกราฟิกเพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องใหม่มากที่สุดและเปลี่ยนกราฟิกที่ดูไม่เข้ากับหน้างาน เปลี่ยนเลย์เอ้าท์



(ภาพ 155 เลย์เข้าที่สุภาชิตพระร่วงแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

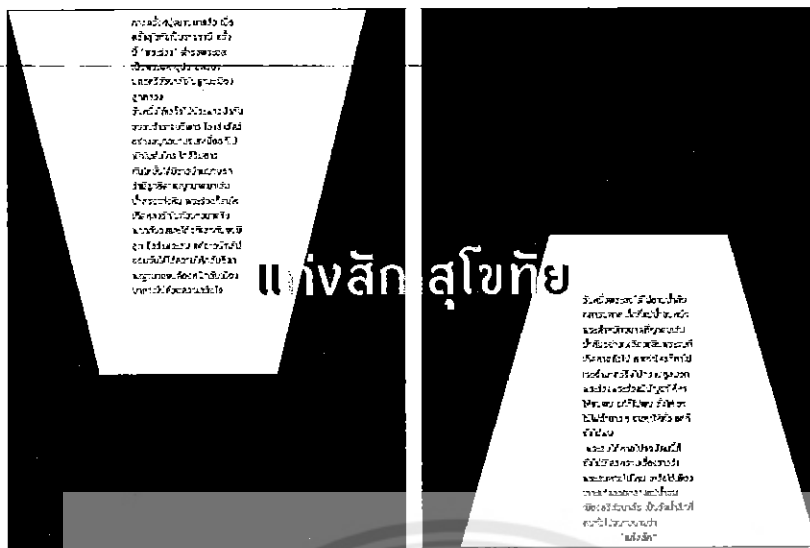
แก้ไข เปลี่ยนเลย์เข้าที่ใหม่จัดให้ สามหัวข้อเนื้อหาอยู่ในสองหน้า ใ้กราฟิกให้เข้ากับเนื้อหา



(ภาพ 156 เลย์เข้าที่สุภาชิตพระร่วงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

แก้ไข ปรับสีกราฟิก



(ภาพ 157 เลย์เอาท์แก่งหลวงแบบ 1)

ที่มา ผู้ทำ

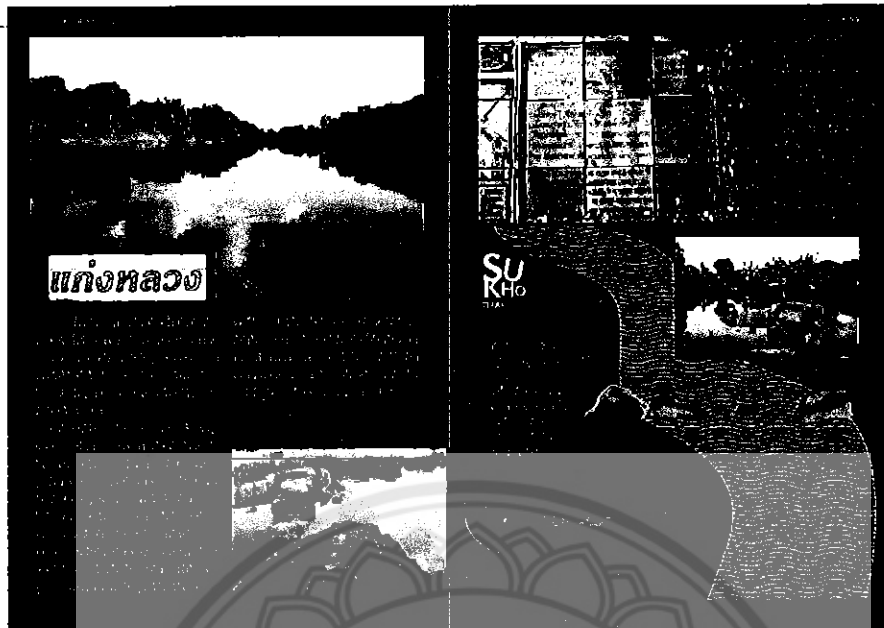
แก้ไข จัดเรียงข้อมูล



(ภาพ 158 เลย์เอาท์แก่งหลวงแบบ 2)

ที่มา ผู้ทำ

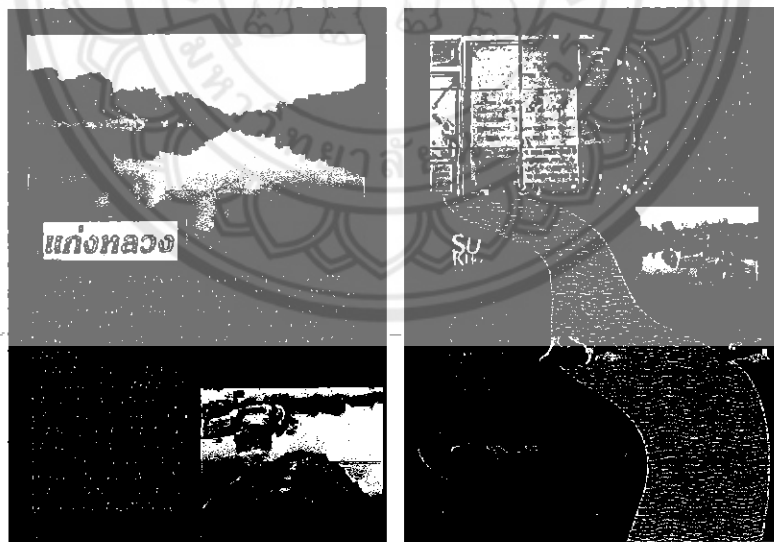
แก้ไข ปรับสีพื้นหลัง เพิ่มรูปภาพ จัดเลเอาท์



(ภาพ 159 เลย์เอาท์แก่งหลวงแบบ 3)

ที่มา ผู้ทำ

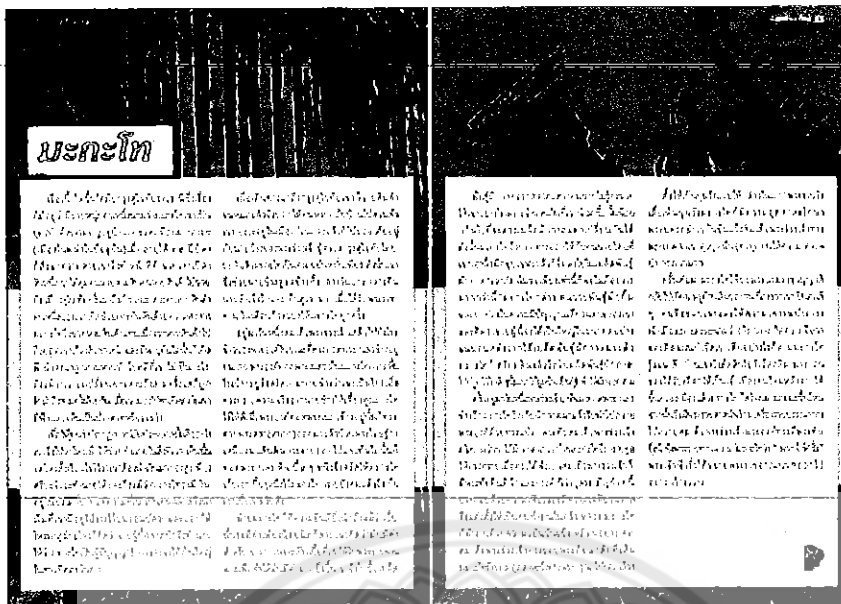
แก้ไข ปรับสีพื้นหลัง เพิ่มรูปภาพ จัดเลย์เอาท์ เพิ่มกราฟิกอธิบายความเป็นมาของเรื่อง



(ภาพ 160 เลย์เอาท์แก่งหลวงแบบสมบูรณ)

ที่มา ผู้ทำ

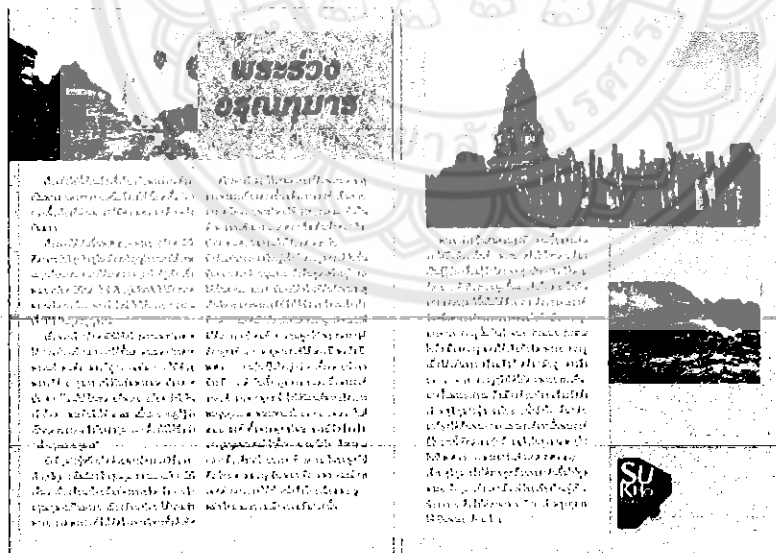
แก้ไข ปรับขนาดภาพ



(ภาพ 161 เลย์เข้าที่มะกะโทแบบสมบุรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

จัดเลเอาดีให้อ่านง่ายเพราะในหน้าเนื้อหาเยอะ จัดแบบหน้าหนังสือพิมพ์



(ภาพ 162 เลย์เข้าที่พระร่วงอรุณกุมารแบบสมบุรณ์)

ที่มา ผู้ทำ

ในหน้านี้จะจัดเป็นสองคอลัมน์และอีกหน้าจะเป็น 1 คอลัมน์ใช้สีให้เข้ากับหน้าหนังสือ

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาโครงการออกแบบหนังสือเรื่อง “เมืองเก่าเล่าใหม่” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25 ปี

ผู้วิจัยสามารถสรุปการดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อจำกัดและประเภทของสถานที่ท่องเที่ยว ตำนานเรื่องเล่า
2. เพื่อออกแบบสื่อในรูปแบบหนังสือที่สามารถอ่านและเข้าใจได้ง่าย มีเนื้อหาและรูปภาพที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

3. เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รู้จักจังหวัดสุโขทัยมากขึ้น มีการบอกต่อได้การเดินทางในที่ใหม่ๆ ได้ในการนำเสนอเนื้อหาหรือ รูปภาพสามารถตอบสนองความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมายภายใต้คอนเซ็ปของงานวิจัย

ได้คอนเซ็ปของงานวิจัย

1.สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อออกแบบหนังสือ เรื่อง เมืองเก่าเล่าใหม่ เพื่อออกแบบสร้างสรรค์หนังสือที่แนะนำการท่องเที่ยวให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆและเรื่องของตำนานประวัติของสถานที่นั้นๆที่บอกรายละเอียด มากมาย ภายในหนังสือ เพื่อให้คนที่สนใจในเรื่องสถานที่ใหม่ๆ ได้ลองหันมาท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยแบบจริงจัง โดยในหนังสือจะเล่าเรื่องประวัติและสถานที่ที่สามารถหาได้ง่ายภายในหนังสือเล่มนี้ เนื่องจากปัจจุบันคนจะรู้จักแต่โบราณสถานกันมาก และต้องการจะหาที่ใหม่ที่ดูสวยงาม โดยต้องทำการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ ให้มีความสวยงาม น่าสนใจเหมาะสมแก่การนำไปเผยแพร่ต่อไปโดยผลการวิจัย สรุปผลดังต่อไปนี้

1.1 ขอบเขตการวิจัย

- การการออกแบบหนังสือเรื่อง "เมืองเก่าเล่าใหม่" เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25ปี

- ศึกษาเรื่องตำนานพระร่วง

- สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย

1.2 ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

- ศึกษาประชากรกลุ่มเป้าหมาย อายุ 19 - 25 ปี ทางกายภาพการพัฒนาของกลุ่มวัยรุ่น และผู้ใหญ่ ทางด้านจิตใต้ใจการเรียนรู้ ความชอบ

1.3 ขอบเขตการออกแบบ

- หนังสือแนะนำการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย 1 เล่ม

- ขนาดหนังสือ A 5 30 เรื่อง

2.อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษานั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายๆส่วน เริ่มจากการค้นหาข้อมูล ข้อมูลค่อนข้างละเอียดและหาได้ยาก จึงต้องศึกษาจากสื่อหลายๆชนิด ทั้งหนังสือ อินเทอร์เน็ต ในส่วนของการถ่ายภาพประกอบ การถ่ายภาพสถานที่ที่หลากหลาย การเดินทางขึ้นเขาหลวง งบประมาณในการเดินทาง การเดินป่าเก็บภาพ การเข้าถึงสถานที่ที่ไม่ค่อยมีผู้คนเข้าไปได้ จะต้องอาศัยการนำทางของผู้ชำนาญทาง และการค้นหาข้อมูลที่ผู้คนไม่ค่อยจะพูดถึงกันเป็นไปอย่างอยากลำบาก

3.ข้อเสนอแนะ

ในขั้นตอนของกระบวนการประเมินผลทางการศึกษาได้เป็นไปอย่างถูกต้องตามระบบที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ ซึ่งสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการได้รับข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์จากอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้คอยช่วยเหลืออย่างเต็มที่

การศึกษาสภาพทั่วไปของการออกแบบหนังสือเรื่อง "เมืองเก่าเล่าใหม่" เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยสำหรับเยาวชนอายุ 19- 25ปี

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลประวัติของจังหวัดสุโขทัยอย่างละเอียดค้นหาหาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว

2. ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ รูปภาพ เลเอาท์ ข้อมูลภายในหนังสือนั้น ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุดของ

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน การวางแผน การถ่ายภาพ องค์ประกอบหนังสือ เป็นการแก้ไขปัญหา และหาข้อดีข้อเสียของงานที่จะเกิดขึ้นเพื่อจะได้ย่นระยะเวลาการทำงาน ทั้งเป็นการใส่ใจกับผลงาน

4. การจัดลำดับความสำคัญของงาน จะต้องมีการวางแผนการดำเนินงานทั้งก่อนและหลัง เพื่อให้การทำผลงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การทำวิจัยไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเองได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีคนให้คำปรึกษา และให้คำชี้แนะ





บรรณานุกรม

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (2520) เทียบเมืองพระร่วง

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยเชชม, . 235 หน้า

อัศวิน ถาวรศักดิ์.(2551) วิเคราะห์คุณธรรมของกษัตริย์ราชวงศ์พระร่วงจากนิทานและตำนาน
พื้นบ้านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 172 แผ่น

กราฟฟิตีไม้ดอก(24 มิถุนายน 2557). Graffiti. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2558, จาก
<https://www.facebook.com/Graffiti>.

ทีมงาน siamhealth.net. siamhealth. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก http://www.siamhealth.net/public_html/Disease/infectiousdhf/vector/.htm#VRG7wfmsXLm..

นพ.บุญยงค์ พงษ์พรต(28 พฤศจิกายน 2556). thailovehealth. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก
<http://www.thailovehealth.com/care/health-1192.html>.

นพ.วิรัช สนั่นศิลป์(25 มิถุนายน 2555). bangkokhealth. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก
<http://www.bangkokhealth.com/index.php/health-system/infectious/dengue-feverdengue-hemorrhagic-feverjapaness-encephalitis malaria.html>.

ประชา สุวีรานนท์ (27 มีนาคม 2555)-I'am Graphic Design. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก
<https://itcomgrap.wordpress.com/paint-speed>.

ผู้เชี่ยวชาญงานพิมพ์ โรงพิมพ์ สุพรีมพริ้นท์. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก
<http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538976617>.

หลักการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2558, จาก <http://www.ajrut.ob.tc/2011/>
หลักการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์.

เอกสารประกอบการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยธุรกิจคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม

2558, จาก <http://www.academic.udru.ac.th>.

Bureau of. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก

Epidemiology http://www.boe.moph.go.th/fact/Dengue_Haemorrhagic_Fever.htm.

Cheeranan in Communication Design(25 ตุลาคม 2548).การออกแบบนิเทศศิลป์. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2558, จาก <http://www.tzinehaieg.com>.

iHotel Marketer (10 สิงหาคม 2555). Ihotelmarketer. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก

http://www.ihotelmarketer.com/index.php?option=com_k2&view=item&id=238:psychographic-segmentation.

Siriporn Chaimana (14 พฤษภาคม 2555). Cartoon. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก

http://siripornchaimana.blogspot.com/p/blog-page_4555.html.

Super User (25 มิถุนายน 2555). กระทรวง สธ. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2558, จาก

<http://healthy.moph.go.th/index.php/>.



ภาคผนวก ประมวลผลภาพถ่ายการจัดนิทรรศการศิลปะนิพนธ์

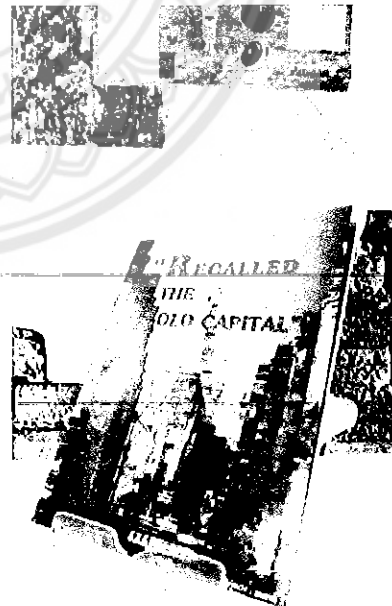
ประมวลผลภาพจากการแสดงนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ งาน "เทศกาลตรี" ณ. ห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลพลาซ่าจังหวัด
พิษณุโลกระหว่างวันที่ 12 –15 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2556



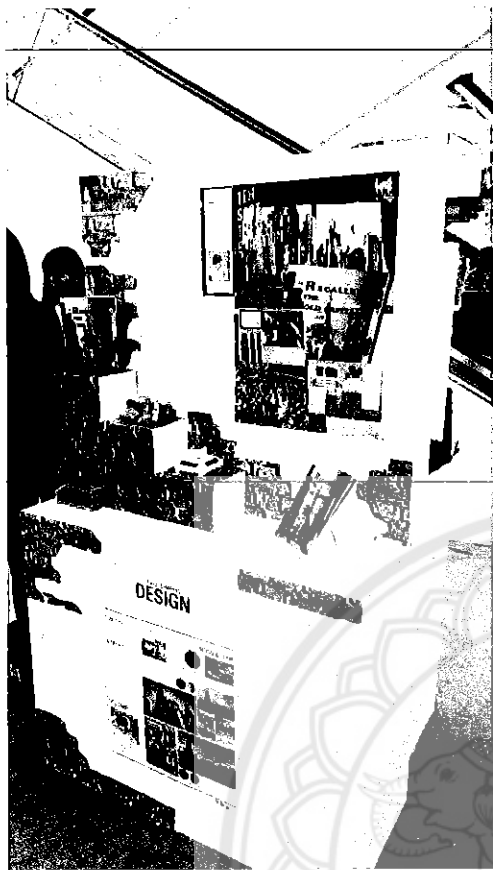
(ภาพ 163 การจัดโชว์ผลงานที่ห้างเซ็นทรัลเวิลด์พิษณุโลก)



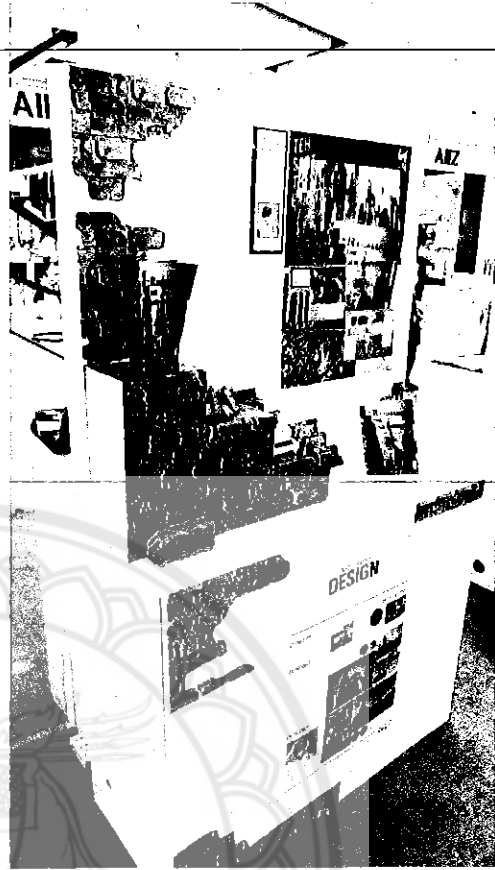
(ภาพ 164 การแสดงคอนเซ็ปต์)



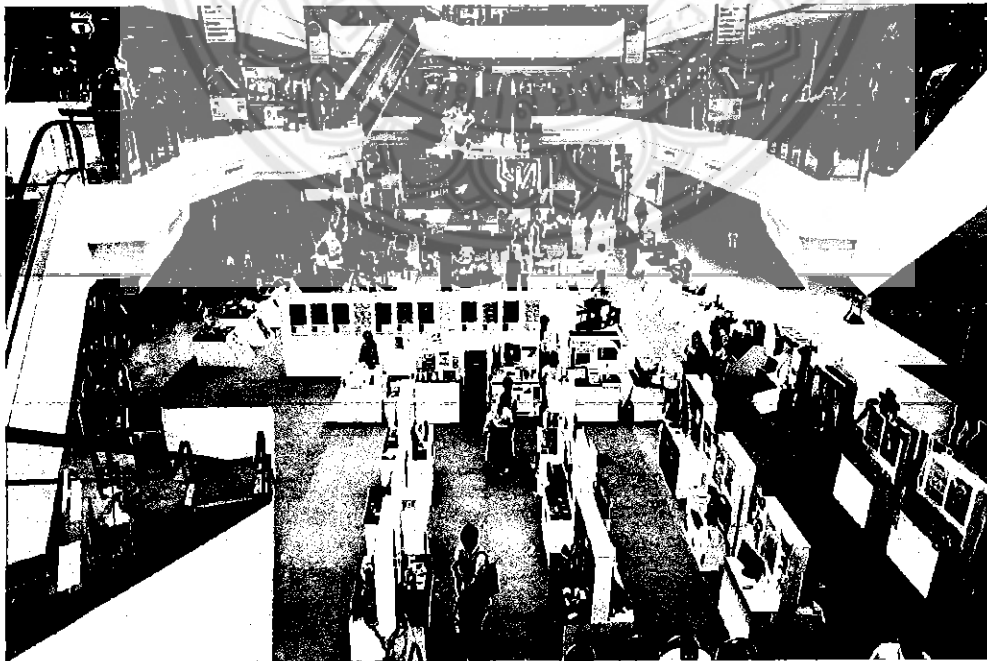
(ภาพ 165 จัดตั้งโชว์ผลงานจริง)



(ภาพ 166 จัดตั้งโชว์ผลงานจริงพร้อมบูธโชว์ผลงาน)



(ภาพ 167 จัดตั้งโชว์ผลงานจริงพร้อมแสดงผลงาน)



(ภาพ 168 ภาพบรรยากาศในงาน)